

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๒๓

(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง)

เล่ม ๑๐

พ.ศ. ๒๕๓๖

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๑๘ ปีที่ ๑

ครั้งที่ ๒๓ (สมัยสามัญ ประจำปีครั้งที่สอง)

วันพุธที่ ๑๔ กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๓๖

ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม ๓๓๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

:

มีสมาชิกมาประชุม

ครบองค์ประชุม หมขอคำเนินตามระเบียบวาระ

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะเรียนที่ประชุมสมาชิกผู้แทนราษฎรที่ได้รับการเลือกตั้งใหม่ กล่าวคำปฏิญาณต่อที่ประชุมก่อนเข้ารับหน้าที่ ตามมาตรา ๑๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย เนื่องจากได้มีการเลือกตั้งซ่อม คุณลลิตายังไม่เข้ามาขอผ่านไปก่อน

เรื่องที่ ๒ รับทราบเรื่องสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีดำเนินการตามข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. .... ตามที่สภาผู้แทนราษฎรได้มีมติให้ส่งข้อสั่งเกิดของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... และร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. ....

เพื่อให้คณะรัฐมนตรีรับไปพิจารณาคำเนินการนั้น   บัดนี้สำนักเลขาธิการ
คณะรัฐมนตรีได้ส่งรายงานผลการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว   ซึ่ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร   ได้จัดสำเนาเรื่องดังกล่าวให้แก่
ท่านสมาชิกแล้ว จึงเรียนที่ประชุมเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น จะได้
ขอกลับมาเรื่องเก่าเมื่อก็ เรื่องสมาชิกสาบานตัว เนื่องจากได้มีการเลือกตั้ง
ซ่อมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานครแทนตำแหน่งที่ว่าง และ
ผลปรากฏว่า คุณลลิตา ฤกษ์สำราญ เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้ง ดังนั้นขอเชิญ
คุณลลิตา ฤกษ์สำราญ โปรดขึ้นขึ้น เพื่อกล่าวคำปฏิญาณตนก่อนรับหน้าที่ตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๑๘ ดังที่ผมจะได้กล่าวนำต่อไป ขอเรียนเชิญ

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่
ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทย ทั้งจะ
รักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

(นางลลิตา ฤกษ์สำราญ ได้ขึ้นขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณตนต่อที่
ประชุมตามที่ประธานได้กล่าวนำ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๓ เนื่องจาก
ประธานวุฒิสภาได้มีหนังสือแจ้งว่า ในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๖
(สมัยสามัญ ครั้งที่สอง) วันศุกร์ที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ที่ประชุมได้พิจารณา

๑. ร่างพระราชบัญญัติจัดระเบียบข้าราชการ กระทรวงกลาโหม
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....

๒. ร่างพระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่ และกิจการบริหาร
บางส่วนของสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงกลาโหมไปเป็นของกรม
ราชองครักษ์ กระทรวงกลาโหม พ.ศ. .... และได้มีมติเห็นชอบด้วยกับ

สภาผู้แทนราษฎร จึงแจ้งเพื่อทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๔ เรื่องการได้รับหนังสือจากประธานคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๓๗ แจ้งว่า นายบัณฑิต บุญชะปานะ กรรมการวิสามัญ ได้ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๓๖ ดังนั้น นายบัณฑิต บุญชะปานะ จึงเป็นอันพ้นจากการเป็นกรรมการตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๘๗ (๒) ซึ่งจำเป็นจะต้องมีการเลือกตั้งขึ้นมาใหม่ โดยที่ตำแหน่งของนายบัณฑิตนั้นเป็นส่วนของรัฐบาล ขอเชิญท่านรัฐมนตรีเสนอได้

นายเทอดพงษ์ ไชยนันทน์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม เทอดพงษ์ ไชยนันทน์ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ในส่วนกรรมการส่วนนี้ รัฐบาลขอเลื่อนไปครั้งต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเลื่อนไปก่อนนะครับ

ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๑ (สมัยวิสามัญ) วันพุธที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ครั้งที่ ๒ (สมัยวิสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ครั้งที่ ๓ (สมัยวิสามัญ) วันศุกร์ที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ครั้งที่ ๔ (สมัยวิสามัญ) วันเสาร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๖ ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางให้ท่านสมาชิกตรวจดูก่อนแล้ว ไม่มีผู้ใดคัดค้าน ก็ถือว่ารับรอง

ระเบียบวาระที่ ๓ กระชู้ถาม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ไม่มี

ต่อไปเป็นระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณา

๕.๑ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
บ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานครควบคุม - ริงสิต ดอนบ้านกอนแดง -
บ้านดาบ (๑) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(นายสมบุรณ์ วันไชยชนวงศ์ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ มีอะไรครับ

นายสมบุรณ์ วันไชยชนวงศ์ (เชียงใหม่) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ วันไชยชนวงศ์ ส.ส. จังหวัด เชียงราย พรรคชาติพัฒนา กระผมมีเรื่องใคร่ขอเรียนหารือกับท่านประธาน สภา คือสืบเนื่องจากเมื่อคราวประชุมวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๓๖ ที่ผ่านมา ในการประชุมคราวนั้น ได้มีท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้อภิปรายถึงประเด็นใน ความล่าช้า และมีปัญหาในเรื่องการประกวดราคาจัดซื้อจัดจ้าง ในเรื่องของ เมล็ดพันธุ์ข้าวที่ทางรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณให้แก่จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อนำไปแจกจ่ายให้แก่ราษฎรที่ประสบเคราะห์กรรม ในเรื่องของโรคไหม้ คอรวงข้าว ซึ่งในวันนั้นทางท่าน ส.ส. ผู้ทรงเกียรติ ซึ่งกระผมใคร่ ขออนุญาตกล่าวนาม คือท่านสำเร็จ ภูมิคม จากจังหวัดเชียงใหม่เช่นกัน ซึ่ง ได้อภิปรายถึงปัญหาและมีพรรคการเมืองบางพรรค และ ส.ส. บางท่านเข้าไป ก้าวก้าวยในการจัดการประกวดราคาของทางจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งในวันนั้น ก็ได้มีเพื่อนสมาชิกบางท่านได้ทักท้วง โดยขอให้ท่าน ส.ส. สำเร็จ ขออนุญาตที่ผมได้เอ่ยนาม ซึ่งจะขออนุญาตเอ่ยนามโดยตลอด ซึ่งในวันนั้นท่าน ส.ส. สำเร็จ ก็ได้ถอนคำพูด แต่หลังจากถอนคำพูดแล้วก็ได้เรียนต่อ ท่านประธานสภาว่า มีหลักฐานต่าง ๆ ซึ่งพอดีว่าหลักฐานนั้นเก็บอยู่ที่บ้าน ไม่ได้นำมา เพราะฉะนั้นจะนำมาเสนอให้แก่ท่านประธานสภาในคราว ประชุมคราวต่อไป ซึ่งผมก็เลยใคร่ขออนุญาตกราบเรียนถาม ซึ่งในเรื่องนี้ผม ได้ทำหนังสือถึงท่านประธานสภาแล้วว่าทางท่าน ส.ส. สำเร็จ ในขณะนี้ได้นำหลักฐานมาเสนอท่านหรือยังผมใคร่ขอกกราบเรียนว่า ประเด็นนี้มีความ เสียหายมากมาย ไม่ใช่เฉพาะชาวนาจังหวัดเชียงใหม่เท่านั้น ผมขอ กราบเรียนว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นอยู่ที่ว่ามีหนังสือหรือยัง ผมจะตอบให้ เอาแค่นี้พอแล้ว เพราะจะถึงวาระกฎหมายแล้ว ผมจะตอบว่า ยังไม่ได้รับ ผมถามท่านรองประธานทั้งสองแล้ว ยังไม่ได้รับหนังสือ ยังไม่ได้รับหลักฐานจึงเรียนให้ทราบว่ายังไม่ได้รับแล้วจะได้ติดตามให้ต่อไป เอาแค่นี้พอ คุณสำเร็จว่าอย่างไรครับ เชิญ

นายสำเร็จ ภูนิคม (เชียงใหม่) : กราบเรียนท่านประธานครับ กระผม สำเร็จ ภูนิคม พรรคกิจสังคม จากจังหวัดเชียงใหม่ ที่นคราวก่อนนั้น เพราะว่ากระผมได้รับการร้องเรียนจากพวกชาวนา ชาวไร่ว่า พันธุ์ข้าวนี้ประมูลตั้ง ๒ เดือนแล้ว แต่ว่าไม่ได้ส่งสักที พอตีหมพูดในวันนั้น พอหมพูดไปนิดหนึ่งท่านประธานก็บอกว่าให้ถอน พอถอนแล้วปั๊บผมว่าเพราะผมมีหลักฐานอยู่ คราวนี้หลักฐานทางจังหวัดเขามี ผมก็เลยติดต่อประสานงานทุกอย่าง ทางจังหวัดก็กลัวเหมือนกัน กลัวว่าทางส่วนราชการเขาก็ไม่กล้าเท่าที่ควร เพราะฉะนั้นขอประธานโทษอย่างคุณสมบัติท่านก็เป็น ส.ส. จังหวัดเชียงใหม่ ท่านลองเข้าไปดูอีกทีสิครับว่าไปตามทางจังหวัดว่าเรื่องนี้ซึ่งกระผมว่า ท่าน ส.ส. สมบูรณ์ก็คงจะทราบดีเหมือนกันว่าใคร หรือว่าบริษัทใด

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้ว ๆ เลิกแล้วต่อกันตกลง ยังไม่ได้รับ ขอเชิญคณะรัฐมนตรีเสนอกฎหมายร่างพระราชบัญญัติเวนคืน เชิญครับ พอแล้วครับ เลิกแล้วต่อกัน ผมไม่อนุญาตแล้ว เป็นอันว่ายังไม่มีหลักฐานส่งมา ส่วนจะใครคิดใครถูกก็ไปว่ากันวาระอื่นไม่ได้แล้วครับ ผมไม่อนุญาต ไม่ประท้วงแล้วครับ ก็คุณสมบัติบอกว่าจะได้ คุณสำเร็จบอกว่ายังไม่มีหลักฐานส่ง ก็เกมแล้ว ไม่มีประเด็นพูดเรื่องนี้แล้ว วันนี้เรื่องวาระกฎหมาย ผมไม่อนุญาตเด็ดขาด พอแล้วเป็นอันว่าคุณสำเร็จบอกว่าไม่มีหลักฐานอยู่กับมือ อยู่ที่จังหวัด ก็เป็นอันว่าเข้าใจกันแล้ว ส่วนจะไป

ดำเนินการอย่างไรต่อไปนั้นก็เป็นเรื่องว่ากันต่อไป ผมให้พูดแก่นี้พอแล้วครับ

(นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาครับ ว่าอย่างไร

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ พรรคชาติพัฒนา
จากจังหวัดเชียงราย จริง ๆ แล้วอยากกราบเรียนท่านประธานว่าในกรณี
ประเด็นนี้ไม่ได้หมายความว่าทาง ส.ส. จังหวัดเชียงรายเราจะมาขัดแย้ง
กันเอง แต่รายละเอียดที่กระผมได้รับมานั้นเป็นเอกสารของทางราชการ ซึ่ง
อยากกราบเรียนให้ท่านประธานได้ทราบ ท่าน ส.ส. ทั้งท่านสมบูรณ์ กับ
ท่านสำเร็จ อาจจะไม่มียหลักฐาน แต่สิ่งที่ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน
ประกอบหลักฐานที่จะมอบให้ท่านประธานผ่านไปถึงคณะรัฐมนตรีนั้น ก็คือว่า
หนังสือที่มีการเสนอชื่อเสนอขายนั้นผมมีหลักฐานทุกอย่าง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาส่งมาเลยครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : แต่ประเด็นที่
อยากกราบเรียนท่านประธานตรงนี้ คือประเด็นตรงที่ว่าสาเหตุการประมูล
ล่าช้านั้น มันเป็นเพราะว่าความบกพร่องของทางราชการเอง โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเจ้าหน้าที่ อ.ค.ก. เข้าไปมีส่วนในการจัดซื้อทำให้เหตุการณ์ล่าช้า
และมีกรรองเรียนกับปลัดกระทรวง ทำให้มีการประมูลพันธุ์ข้าวล่าช้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พอแล้ว ทราบแล้วครับ แค่นี้พอแล้ว
เชิญนั่งลงได้ เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับ
มอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์

ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ดจังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-รังสิต บ้านดอนแดง - บ้านคาบ พ.ศ. . . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-รังสิต คอนบ้านดอนแดง-บ้านคาบ (๑)

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ ที่จะตั้งเวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร-รังสิต คอนบ้านดอนแดง - บ้านคาบ (๑) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานคร - สามแยกบางพูน - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (รังสิต) คอนบ้านดอนแดง - บ้านคาบ (๑) พ.ศ. ๒๔๙๕ เสร็จแล้วสมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย เมื่อที่ผมอยากจะขอเสนอเลื่อนระเบียบวาระพระราชบัญญัติกระเทียมเข้ามาพิจารณา ท่านก็ไม่ชี้ผม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวค่อยเสนอให้หมคนีก่อน

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ทั้ง ๆ ที่ตกลงกันแล้วระหว่างวิปกับวิป ฝ่ายค้านกับฝ่ายรัฐบาล ท่านประธานเมื่อไม่เอากระเทียมเข้า ผมก็จะขออภิปรายเรื่องนี้ ที่ท่านรัฐมนตรีว่าไปเสร็จเดี๋ยวนี้เองการที่

ออกพระราชบัญญัติเวนคืน การสร้างถนนหนทางของกรมทางในกระทรวงคมนาคม ผมได้รับบทเรียนได้รับปัญหาจากราษฎร โดยตลอดการที่จะสร้างถนนหนทางนั้น ทางรัฐบาลไม่เคยมีครั้งใดเลยที่ว่า จะไปออกพระราชบัญญัติเวนคืนแล้วไปจ่ายเงินชดเชยค่าที่ดิน ชดเชยค่ารื้อถอนให้เขาก่อน จนกระทั่งเวนคืนเสร็จแล้วก็ไปดำเนินการตั้งงบประมาณประกวดราคา แล้วก็ให้ผู้รับเหมาเขาไปดำเนินการ บางครั้งผู้รับเหมาก็ต้องรีบเร่งทำถนนหนทางที่ได้รับสัมปทานไปนั้น ได้รับการประมูลไปนั้นตามระยะเวลาที่กำหนด เช่นเป็นคันว่า ๑๘๐ วัน หรือ ๓๐๐ กว่าวันอะไรทำนองนี้ ก็ต้องให้เสร็จตามสัญญา เพื่อที่จะเบิกเงินตามงวด ๑ งวด ๒ งวด ๓ บางทีราษฎรเขาไม่ได้รับเงินเขาไม่ยอม ท่านประธานเชื้อไหมครับ ถืออำนาจบาตรใหญ่เอาแทรกเตอร์ไปไถบ้านเขาลงก็มีไปไถขังข้าวเขาก็มี แล้วจนป่านี้อนนหลายสายจนชำรุดต้องซ่อมแล้วซ่อมอีกก็มี ก็ยังไม่ได้รับเงินค่าชดเชยเลยก็มี มีหลายครั้งหลายหนที่ประชาชนมาร้องเรียนต่อกระผม และการได้รับเงินค่าชดเชยนั้นก็เช่นกัน มีการชักแซกกันว่า ถ้าหากคนไหนอยากได้เร็วก็ต้องจ่ายให้เจ้าหน้าที่ผู้จ่าย อันนี้เป็นเรื่องจริงนะครับท่านประธานที่เคารพ แล้วโดยเฉพาะอย่างยิ่งการเวนคืนถนน ถือราคาประเมินอย่างไรแค่ไหนเพียงไร ในขณะที่ออกไปสร้างถนนนั้นราคาที่ดินมันตกไร่ละเท่าไร แล้วสร้างถนนกว่าจะเบิกจะตั้งงบประมาณไปจัดการ กว่าจะออกกฎหมายเวนคืนอะไรต่าง ๆ มันชักช้า เผื่อจะเอาเงินไปชดเชยค่าที่ดิน เขาไม่สามารถจะไปซื้อที่อยู่ใหม่ได้เพราะราคามันขึ้นที่ดินมันขึ้น จากราคาประเมินไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท เคียวมันขึ้นมาเป็นไร่ละ ๒๐๐,๐๐๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลชุดไหนก็ดี ผมเคยพูดทุกครั้งที่มีกฎหมายเวนคืนเข้าสภา และมันมีอยู่หลายฉบับ ผมขอพูดฉบับนี้ฉบับเดียว เพราะอีกฉบับอื่นผมก็จะไม่พูดอะไร เพราะพูดไปก็คงจะซ้ำประเด็นเดิม ก็อยากจะให้มันเสร็จ ๆ ไป

320

ทำไมไม่ว่าสร้างถนนก็ดี สร้างสะพานก็ดี สร้างคลองชลประทานก็ดี ออกกฎหมายเวนคืนแล้วไม่มีเงินไปชดเชยเขา ไม่มีเงินไปให้เขา ก็ไปไล่เขาไปอยู่ที่อื่น แล้วเขาเอาเงินที่ไหน หรือมีเงินไปให้เขาก็ไม่เพียงพอแล้วไปให้เขาลำช้า เผื่อเขาจะไปซื้อที่อื่นเขาไม่มีเงินแล้ว อันนี้รัฐบาลจะคิดแก้ไขอย่างไร ในกรณีเดียวกันนี้ก็เหมือนกัน ผมอยากจะกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีผ่านไปที่ท่านประธานว่า พระราชบัญญัติเวนคืนฉบับนี้สร้างแล้วใช้ไหมครับถนน เมื่อกี้ผมได้ฟังเหมือนว่า ที่ท่านแถลงเมื่อกี้ที่ว่า ได้ทำการก่อสร้างไปแล้วจึงออกพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์มันก็หมายความว่า เป็นการออกกฎหมายเวนคืนย้อนหลัง ก่อนจะทำการก่อสร้างอย่างนั้นหรือ แล้วอย่างนี้ความเป็นธรรมเกิดขึ้นที่ไหนเพียงไรแล้ว ผมเองก็ไม่ทราบว่าคุณกรุงเทพฯ - รังสิต และกรุงเทพฯ - นนทบุรี ถนนสายไหนผมก็ไม่ทราบ แต่ถ้าหากว่าเป็นถนนที่มันผ่านวัดนครอินทร์นั้น กระจกผมก็ไม่เห็นด้วยระยะทางแค่ ๑๗ กิโลเมตรรู้สึกว่าจะใช้เงินสร้างสะพานทั้งหมดถึง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้าน และระยะทาง ๑๗ กิโลเมตรนั้นไม่รวมถึงค่าก่อสร้าง ไม่รวมถึงค่าเวนคืน ผมทราบว่า จะผ่านคอนกรีตนิคม ผ่านหมู่บ้านจัดสรรอีก ๒ - ๓ หมู่บ้าน เป็นเงินที่จะต้องชดใช้ค่าเวนคืน ชดใช้ค่ารถดอน ชดใช้ค่าอสังหาริมทรัพย์ไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐ - ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท รวมแล้วถนนสายนี้ ๑๗ กิโลเมตร ประมาณเกือบ ๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ซึ่งผมไม่เห็นด้วยเพราะว่าเงิน ๔๐,๐๐๐ - ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทนี้มันสร้างกรุงเทพฯ - นนทบุรี แค่ ๑๗ กิโลเมตร มันน่าจะไปที่ต่างจังหวัด ขณะนี้ในต่างจังหวัดยังเป็นถนนดินลูกรังยังกินฝุ่นกินดินกันอยู่ ยังไม่เคยเห็นว่ามีถนนราดยาง หรือถนนคอนกรีตเสริมไม้ไผ่ หรืออย่างใดอย่างหนึ่งไปให้เขาโดยทั่วถึง เพราะฉะนั้นผมจึงอยากจะให้เงินที่เราเอามาทำที่กรุงเทพฯ ตั้งเขอะแยะเอาไปทำต่างจังหวัดเขาบ้างทั่วประเทศนี่นะครับ ให้ประชาชนในชนบทเขาได้มีถนนหนทางดี ๆ และก็

โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ขอฝากท่านรัฐมนตรีไว้ก็คือว่า การที่ท่านเวนคืนเอาที่ดิน
เขามาสร้างถนนก็ดี สร้างอะไรก็ตามแต่ การเวนคืนนั้นถ้าท่านสามารถ
จัดจ่ายงบประมาณไปชดใช้ให้เขาได้ทันเหตุการณ์และราคาสมเหตุสมผล ใน
ราคาที่เป็นปัจจุบันเขาก็จะดี ไม่ใช่ที่ท่านเอาราคาปีนี้แล้วอีก ๕ ปี ท่าน
มาออกกฎหมายเวนคืนแล้วก็จ่ายเงินเขา เขาก็ไม่สามารถจะไปซื้อที่ใหม่อยู่
ได้ เพราะที่ดินมันขึ้นราคาไปตลอดเวลา เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนแก่นี้
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณสุรพร

นายสุรพร คนัยตั้งตระกูล (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม สุรพร คนัยตั้งตระกูล พรรคความหวังใหม่จาก
จังหวัดร้อยเอ็ด ท่านประธานที่เคารพ ความจริงประเด็นที่ผมจะอภิปรายใน
พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็คงจะเป็นข้อสังเกตที่จะฝากไปให้ ฯพณฯ รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงคมนาคมได้รับไปพิจารณา เนื่องจากรัฐบาลได้ออกพระราช-
บัญญัติเวนคืนที่ดินเพื่อสร้างทางหลวงฉบับนี้เป็นฉบับแรก และท่านรัฐมนตรีเอง
ก็มีโอกาสได้พิจารณาที่จะรักษาการในพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นฉบับแรก สิ่ง
ที่ผมอยากจะฝากข้อสังเกตไปถึงท่านนั้น ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ใน
กรมทางหลวงเองมีสิ่งต่าง ๆ ที่น่าสนใจ ที่น่าติดตามพอสมควร การเวนคืน
ที่ดินในบางครั้งนั้น การที่ให้เจ้าหน้าที่ได้สำรวจแนวเขตที่ดินก็ดี การจัด
ประเมินราคาที่ดินเพื่อเวนคืนก็ดี สิ่งเหล่านี้ผมอยากจะให้ทางกรมทางหลวง
โดยเฉพาะกองจัดการกรรมสิทธิ์นั้นได้พิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่พอสมควร ผมอยาก
จะยกตัวอย่างที่เป็นประเด็นที่เกิดในความเป็นจริงแล้ว ให้ท่านรัฐมนตรี
ได้ไปครุ่รับทราบ โดยเฉพาะในเขตพื้นที่ในจังหวัดร้อยเอ็ดนั้น เคยมี
การเวนคืนที่ดินถนนสายหนึ่ง คือถนนสายโพนทอง - หนองพอก ปรากฏว่า
ท่านประธานที่เคารพ การเวนคืนนั้นได้ตราที่ดินตารางวาละ ๕ บาท

๕๐ สตางค์บ้าง ตารางวาละ ๗ บาท ๕๐ สตางค์บ้าง ราษฎรเองก็
 เกิดความอึดอัดใจ การติดต่อบริหารเงินก็เป็นไปอย่างลำบากยากเย็น เมื่อ
 ราษฎรเห็นว่าได้เงินเวนคืนในราคาที่ต่ำ ก็ได้แสดงเจตนาในการที่จะยกที่ดิน
 ให้เป็นกรรมสิทธิ์ต่อรัฐบาลโดยไม่มีการเวนคืน แต่ปรากฏว่าเจ้าพนักงานที่ดิน
 กลับแจ้งว่า การที่จะยกที่ดินให้แก่รัฐบาลนั้น ราษฎรต้องเสียค่าธรรมเนียม
 ในการโอนสิ่งเหล่านี้ครบถ้วนประธาน ทั้ง ๆ ที่เขาจะให้ประโยชน์แก่
 รัฐแท้ ๆ ในการที่จะก่อให้เกิดสาธารณูปโภคในการพัฒนาบ้านเมือง แต่กลับ
 ปรากฏว่ามีขั้นตอนมีวิธีปฏิบัติราชการที่เป็นอุปสรรคอย่างมาก ตรงนี้ครับที่ ผม
 อยากจะฝากกราบเรียน ไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้
 โปรดประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเป็นบางกระทรวงด้วย

อีกประเด็นหนึ่งซึ่งผมอยากฝากกราบเรียน ก็คือการเวนที่จะ
 ปฏิบัติ อีกเส้นทางหนึ่ง ท่านประธานที่เคารพ ทางหลวงหมายเลข ๒๐๔๖
 ระหว่างอำเภอเสลภูมิไปถึงอำเภอโพนทอง จังหวัดร้อยเอ็ด ผมจะยกเป็น
 ประเด็น เป็นอุทาหรณ์ว่า กรมทางหลวงได้รับโอนเส้นทางสายนี้จาก
 โยธาธิการตั้งแต่ปี ๒๕๐๖ มีการขยายแนวเขตที่ดินออกไปข้างละ ๒๐ เมตร
 แต่ตลอดมาจนทางหลวง ได้รับการพัฒนาเป็นถนนลาดยางเรียบร้อยแล้ว แต่
 กรมทางหลวงกลับไม่มีการประสานงานที่ชัดเจนว่าถนนสายนี้ ในแนวเขต ๒๐
 เมตร ที่ไปรุกที่กรรมสิทธิ์ที่ดินของราษฎรนั้นจะกระทำอย่างไร แต่วันดีคืนดี
 ก็มีหนังสือจากแขวงราชการทางแจ้งให้ราษฎรที่อาศัยอยู่ในแนวเขตนั้น ได้รื้อย้าย
 สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ ออกไป ท่านประธานครับที่ดินที่มีกรรมสิทธิ์ถูกต้องตาม
 กฎหมาย แต่ถูกขยายแนวเขตทางหลวงไปทับในเวลาต่อมา นั้น ตรงนี้ถ้า
 กรมทางหลวงอยากจะได้ ก็มีขั้นตอนในการที่จะปฏิบัติมากมาย ไม่ว่าจะเป็น
 การสอบสวนกรรมสิทธิ์ ไม่ว่าจะเป็นการไปทำความเข้าใจโดยการเวนคืนแต่
 กลับไม่ฟังปฏิบัติอย่างนั้นกลับให้มีการออกเอกสารแจ้งไปยังผู้ที่ครอบครองที่ดิน

เหล่านั้นให้มีการรื้อย้าย ๓๐ ปี ท่านประธาน จนถึงเดี๋ยวนี้ผมได้ตั้งญาติเข้ามาเป็นญาติถ้วน แต่ท่านประธานก็วินิจฉัยเป็นญาติธรรมดา ผมอยากจะฝากกราบเรียนว่า ผมได้ติดต่อประสานงานกับกรมทางหลวง ในเรื่องนี้หลายครั้ง แต่กรมทางหลวง โดยกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินก็บอกว่าจะให้มีการสอบสวนสิทธิเป็นรายบุคคล ทั้ง ๆ ที่สำนักงานทางหลวงจังหวัดอุบลราชธานีได้ทำการสอบสวนสิทธิเป็นรายคนและแจ้งมาที่กรมทางหลวงเรียบร้อยแล้ว แต่กลับมีหนังสือจากผู้อำนวยการกองนี้กลับไปบอกว่าจะให้กระทำการใหม่ รายละเอียดต่าง ๆ ตรงนี้ที่วิเคราะห์และวินิจฉัยเสร็จสิ้นลงไปแล้ว ในการที่จะจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินตรงนี้ได้ส่งมาแล้ว และผมจะมอบให้ท่านรัฐมนตรีได้นำไปโปรดพิจารณาอีกต่อไป นี่คือข้อสังเกตที่ผมอยากจะฝากท่านประธานว่า ท่านรัฐมนตรีเพิ่งมารับตำแหน่งและมีลักษณะกฎหมายเวนคืนเหล่านี้เพิ่งเข้ามาท่านได้โปรดพิจารณาเรื่องเหล่านี้ โดยกรมทางหลวงให้ทบทวนสิ่งที่ตกค้างอยู่มากมายด้วย ขอบคุณมากท่านประธาน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณโสภณ เพชรสว่าง

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพฯ ควบคุม - รังสิต ตอนบ้านกอนเคิง - บ้านคาบ นั้น กระผมขอกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่ผมกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่าการที่กระทรวงคมนาคมจะเวนคืนที่ดินใดก็ตามนั้น ปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น ประการแรก ผมกราบเรียนว่า ๑. ความล่าช้า ความล่าช้ามันเกิดขึ้นเป็นเวลานานมาแล้ว และผมเชื่อว่าขณะนี้ยังมีที่ดิน

อีกจำนวนหลายแปลงที่ยังไม่ได้รับการชดเชยที่ดิน ท่านประธานครับ กระผม
ไปอำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ มีถนนลาดยางจากอำเภอประโคนชัย
ผ่านอำเภอบ้านกรวดไปนิคมสร้างตนเอง เส้นทางเส้นนี้ ท่านประธาน
ทราบไหมครับว่าสร้างมาทีปีแล้ว สร้างมา ๒๐ กว่าปี เกือบ ๓๐ ปีแล้ว
ท่านประธาน ขณะนี้ผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรี
คมนาคมให้ไปตรวจสอบดูว่าราษฎรเขตตำบลปราสาท ตำบลบ้านกรวด ซึ่ง
เส้นทางดังกล่าวที่ผมกราบเรียนไปแล้วยังไม่ได้รับเงินชดเชยเลย ๒๐ กว่าปี
แล้วตั้งแต่เป็นเด็กจนกระทั่งว่าเขาหนุ่มเติบโตใหญ่มาแล้วยังไม่ได้รับเงินชดเชย
เลย อันนี้ผมฝากท่านไปแก้ไขด้วย

ประการต่อมาต้องขอกราบเรียน เพื่อท่านจะได้้นำเป็นข้อสังเกต
ในการชดเชยเงินให้แก่ประชาชน ในกรณีที่ดินผ่านหมู่บ้านหรือผ่านตำบลหรือ
ผ่านที่ทางเขานั้นงบประมาณสิ้นเปลืองเท่าไร ท่านประธานครับ ซึ่งความจริง
ผมคิดว่าจะพูดในช่วงอภิปรายงบประมาณวาระ ๒ แต่ขอกราบเรียนให้ทราบ
ว่างบประมาณที่สูญเสียไปนั้นผมเสียขายเงินภาษีที่ดินของประชาชน ดันไม้ไม่มีก็
มีดันไม้เกิดขึ้น ราคา ๕๐ บาทก็ใส่เป็น ๑๕๐ แล้วตกลงกันก่อนเลยต้อง ๒๐๐
เปอร์เซ็นต์ ถ้าไม้ ๒๐๐ เปอร์เซ็นต์ไม่ให้ ทางไม้ผ่านบ้านก็ทำผ่านเสีย
และคนไหนที่ราษฎรเขาไม่ยอมให้ก็แกล้งเขา อย่างถนนท่านไปสอบดูครับ
หนองใหญ่ หนองพอก ชลบุรี ท่านไปสอบแขวงทางทางได้เลย ผมร้องเรียน
มาตั้งแต่เกือบ ๑๐ ปีแล้ว ผ่านที่เขา ผ่านทางเขา เขายินดีให้ ผ่านโรงสีเขา
เขาเค็ดร่อน เค็ดร่อนนี้ยังไม่ได้รับเงินชดเชยเลย โยนกันไปโยนกันมา นี้อือ
อุปสรรค แต่ผมกราบเรียนอยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ว่า เส้นทางที่ท่านขอเวนคืนนี้เริ่มมาตั้งแต่เมื่อไรมีปัญหาอะไร จะต้องมา
เวนคืน ตกอยู่กับเจ้าของที่ดินไม่ได้หรือ ซึ่งผมกราบเรียนท่านประธาน ท่านก็
คงจะทราบ อย่างทางควนผ่าน ผ่านใกล้บ้านท่านประธาน ราคาเขา

คารางวาละ ๘๐,๐๐๐ ให้มา ๒๐๐,๐๐๐ ก็ตกลงกันไม่ได้ เราจะเอาที่ดิน
 ของเขา เขาอยู่มาแต่ปู่ ย่า ตา ยาย แล้วเขาขอมให้ เราต้องคิดถึงอกเขา
 อกเรา ท่านประธานครับ เงินเราให้เขาพอสมควร ไม่ใช่เมื่อ ๕ ปี
 ก่อนราคาคารางวาละ ๒๐๐,๐๐๐ เดียวนี้ ๘๐,๐๐๐ แล้วให้เขา ๒๐๐,๐๐๐
 อย่างนี้ก็ใช้ไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าผมเห็นด้วยอย่างยิ่ง แต่
 ขอกราบเรียนอุปสรรคและปัญหานั้นเพื่อที่รัฐบาลนี้จะได้ไปแก้ไข ผมอยากเห็น
 รัฐบาลนี้ซึ่งโดยเฉพาะเกี่ยวกับกระทรวงคมนาคมนั้นท่านรับฟังปัญหา ให้ไป
 แก้เสีย ท่านไปสำรวจดูว่าเส้นทางต่าง ๆ มีอีกกี่ร้อยสายที่ยังไม่ให้เงินเขา
 ท่านจำนะครับ อำเภอบ้านกรวด จังหวัดบุรีรัมย์ ท่านไปดู เขาร้องผ่านผมมา
 และร้องผ่าน ส.ส. หลายคนบุรีรัมย์ เขาไม่ได้พูด เพราะอยู่พรรครัฐบาล
 แต่ผมต้องขอกราบเรียนว่าต้องมากราบเรียนท่าน อย่างหนองพอก หนองใหญ่
 ท่านไปดูเจ้าของโรงสีทรมานร้องให้มาตั้งนานแล้ว เกือบ ๔ ปีแล้วก็ยังไม่ได้
 เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนว่าให้ท่านกลับไปพิจารณาเร่งรีบ เร่งรีบมาเลย
 อันไหนที่ยังมีปัญหายุ่งยากเข้ามาเลย สภาเราอนุมัติ ซึ่งความจริงท่านแก้ไข
 ได้แล้ว พวกเราไม่จำเป็นต้องอภิปรายมาก และผมกราบเรียนว่าเห็นด้วยที่
 จะให้ทางรัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติเวนคืนนี้มา ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณบุญเสริมครับ

นายบุญเสริม ดาวฤกษ์ (พิจิตร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม บุญเสริม ดาวฤกษ์ จากจังหวัดพิจิตร เขต ๑ พรรคชาติไทย
 กระผมคงไม่ใช่เวลามาก ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคม ท่านมีภาระที่
 จะสร้างถนน จำเป็นจะต้องเวนคืนเป็นเรื่องที่ถูกต้อง แต่ปัญหามีเข้ามา
 แทรกซ้อนในเรื่องการเวนคืนนี้ กระผมอยากจะกราบเรียน ผมเชื่อว่า
 ท่านรัฐมนตรีคงจะทราบดี จังหวัดพิจิตรก็มีปัญหาเรื่องนี้มาเป็นเวลานานท่าน
 เองก็คงจะได้รับการร้องเรียนจากพี่น้องประชาชนชาวจังหวัดพิจิตร ซึ่งท่าน

มาทีหลัง กฎหมายเวนคืนนี้เป็นเรื่องเดิม กระผมเองอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่ารายละเอียด ในการเวนคืนนั้น พี่น้องประชาชนในชนบทนั้นไม่ค่อยทราบรายละเอียดมากมายนัก คงจะขึ้นอยู่กับแขวงการทางของจังหวัดกับทางจังหวัด ซึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานด้วยความเคารพ แม้กระทั่งต้นไม้ก็มีค่าในการเวนคืนที่พักอาศัยริมถนนก็มีค่า ที่ดินที่ได้รับการเวนคืนนั้นราคาไม่เท่ากัน พี่น้องประชาชนไม่เข้าใจ และทำให้เกิดการเคลื่อนไหว ต่อต้านในการสร้างความเจริญ และจังหวัดพิจิตรของผมเองก็มีปัญหามาเป็นเวลานาน เข้าใจว่าทางท่านผู้ว่ากับท่านนายอำเภอคงจะประสานงานแล้วก็ออกมาตกลงกันได้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานผ่านไปยัง ท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่า การใช้กฎหมายเวนคืนและประชาชนได้เงินทีหลัง ทำให้พี่น้องประชาชนเดือดร้อนเป็นจำนวนมาก กระผมขออนุญาตกราบเรียนท่านรัฐมนตรีด้วยความเคารพว่า พี่น้องแต่ละคนฐานะต่างกัน บางคนไปกว้านซื้อที่ดินเวนคืน แต่บางคนมีที่ดินอันน้อยนิด และถูกการเวนคืนจนไม่มีที่ทำมาหากินและไม่มีที่อยู่อาศัย ถ้าในกรณีอย่างนี้ กระทรวงหรือกรมทางหลวงควรจะแยกแยะความเดือดร้อน ในการเร่งให้เงินออกไปสู่พี่น้องประชาชนที่ถูกเวนคืนเป็นการด่วน แต่บางกลุ่มคนนั้นไปซื้อเพื่อหวังเก็งกำไร ฉะนั้นในราคาที่ดินที่ได้ออกมานั้นไม่เท่ากัน ท่านประธานที่เคารพ ราคาต่างกันมาก เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากท่านรัฐมนตรีให้คอยสนใจเรื่องนี้ให้มากที่สุด เพราะว่าถ้าไม่สนใจแล้ว ในระดับรองลงไปในการทำงานนั้นคงจะไม่สามารถให้ความเป็นธรรมแก่พี่น้องประชาชนได้โดยเฉพาะท่านก็ดี ท่านปลัดกระทรวงก็ดี ท่านอธิบดีกรมทางหลวงก็ดี หรือมีหน่วยงานอื่นที่ประสานงานกับแขวงการทางซึ่งอยู่ในต่างจังหวัด รวมทั้งทางกระทรวงมหาดไทยด้วย ถ้ามีในกรณีอย่างนี้คงจะต้องกำชับให้เค็ดฯ ลงไปว่า ให้

สอดคล้องดูแล แยกแยะความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนให้ชัดเจน ท่าน
 ประชานที่เคารพ กระผมขอกราบเรียนว่าที่ดินสูงสุดบางแปลงราคาไร่ละ
 เป็นล้าน แต่ในราคาที่ต่ำลงมา ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ บาท ในช่วงถนน
 เพียงเส้นเดียวไม่ถึง ๑๐ กิโลเมตร แต่ราคาต่างกันมากท่านประชาน
 ที่เคารพ และประการสำคัญที่สุดก็คือเงินได้เข้ามา เพราะฉะนั้นตรงนี้ผม
 อยากจะกราบเรียนเสนอให้รัฐบาลชุดนี้ได้วางมาตรการแก้ไขด้วยวิธีต่าง ๆ
 ที่ลดความเดือดร้อนของพี่น้องประชาชนให้ได้ ท่านประชานที่เคารพ จังหวัด
 พิจิตรของกรมฉัน ด้านความเจริญมีมานาน พอระยะหลังงบประมาณเข้าไป
 มีการตัดเส้นทางปัญหานี้ก็ตามมา ซึ่งกรมเองด้วยความจริงใจและพี่น้อง
 ชาวจังหวัดพิจิตรของกรมก็อยากให้บ้านเมืองเจริญ แต่ในขณะที่เดียวกัน
 สภาพฐานะของคนนั้นต่างกัน ตามที่กรมกราบเรียนข้างต้น กลุ่มคนที่ไปซื้อ
 เพื่อเก็งกำไร นั้นมีแต่ได้อย่างเดียว กลุ่มคนที่มีพวกรมีห้องอาจจะได้รับ
 การเสนอราคาต่อไร่สูง แต่พี่น้องเกษตรกรซึ่งไม่มีปัญหาจะเรียกร้องใด ๆ
 อาจจะได้ในเรท (Rate) ต่ำที่สุดก็ได้ ซึ่งสิ่งที่ปรากฏเกิดขึ้นนั้น กรม
 เชื่อว่าเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีกระทรวงคมนาคมคงจะได้รับการร้องเรียนจาก
 พี่น้องชาวพิจิตร ท่านประชานที่เคารพกรมคงจะไม่ใช้เวลา แต่อยากจะ
 ฝากกราบเรียนทั้งท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม และท่านรัฐมนตรี
 ว่าการกระทรวงมหาดไทยให้ช่วยติดตามสอบถามไปที่จังหวัดพิจิตร ด้วยว่า
 กรณีดังกล่าวที่มีเรื่องขึ้นนั้น จัดการกันเป็นที่เรียบร้อยแล้วหรือยัง ยังมีปัญหา
 อะไรตกค้างอยู่โดยเฉพาะถนนรอบเมือง ซึ่งมีพี่น้องประมาณ ๓ - ๔ ตำบล
 เดือดร้อนอยู่ กระผมขอรบกวนเพียงเท่านี้ ขอขอบพระคุณ

ประชานสภาผู้แทนราษฎร : ประเด็นเราที่เมืองนนท์จะพูดถึง
 จังหวัดอื่นพอสมควร คุณเอกภาพ พลซื่อ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : กราบเรียนท่านประชานสภา

ที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพจากจังหวัดร้อยเอ็ด ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้แถลงหลักการและเหตุผลในการร่าง พ.ร.บ. เวนคืน อสังหาริมทรัพย์นั้น กระผมอยากตั้งข้อสังเกตในการเวนคืนนั้น เจ้าของที่ดิน หรือเจ้าของอสังหาริมทรัพย์นั้นเขาไม่พอใจหรอก แต่ต้องจำใจ เพื่อเห็นประโยชน์ส่วนรวม เพื่อความเจริญของบ้านของเมืองจึงได้ยินยอม แต่ปัญหา อุปสรรคของมันก็คือเรื่องความเป็นธรรมหลายครั้งหลายท่านที่อภิปรายเมื่อวานนี้ ก็เกิดจากความไม่เป็นธรรมของรัฐบาลที่ไม่ตอบแทนเจ้าของที่ดิน เจ้าของ อสังหาริมทรัพย์ ก็คือเงินทดแทนน้อยและก็ช้า การที่ให้เงินค่าทดแทนในการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นก็แปลกคือ เรานั้นให้ไม่เท่ากับที่เขาซื้อได้จริง เมื่อ เวนคืนไปแล้วถ้าเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่มีที่ดินแปลงใหญ่หรือผืนใหญ่ก็มีปัญหา หรือมีหลายแปลงไม่มีปัญหา ส่วนเจ้าของอสังหาริมทรัพย์ที่มีพื้นดินแปลงเดียว และเล็กน้อย ถ้าโดนเวนคืนแล้ว ก็ต้องหายไปทั้งหมด ก็อยากจะฝากว่า ทำอย่างไร เมื่อที่เขาเสียสละที่ดินตรงนี้แล้ว เพื่อความเจริญของบ้านเมือง ของส่วนรวมแล้ว จะไปซื้อที่ใหม่ได้ สิ่งที่ตามมาก็คือ ยกตัวอย่างในเขตพื้นที่ ของผมนี้แหละ จากอำเภอโพนทอง อำเภอหนองพอกนั้น มีการสร้างมากี่ หลายปี ตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ปี ๒๕๒๕ ในการเวนคืนแล้วก็ไล่ประชาชนออกจาก พื้นที่ เพื่อสร้างถนน ในการเจรจาตกลงค่าทดแทนนั้น ก็เจรจาให้ขณะที่ให้ เขา รื้อถอน ขณะนั้นปีที่เจรจากัน ตกลงราคาตรงนั้น แต่เวลาไปจ่ายจริงมา จ่ายปี ๒๕๓๖ ๑ ปีเอาราคาที่ตกลงเจรจากัน แล้วความเป็นธรรมมัน เกิดขึ้นใหม่ พี่น้องประชาชนเห็นว่าตรงนี้ไม่เกิดความเป็นธรรม อยากจะฝาก รัฐบาลว่า ถ้ามีการออกกฎหมายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แล้วอยากให้จ่ายเงินที่ เป็นธรรมและก็รวดเร็ว ขณะที่ให้ชาวบ้านรื้อถอนนั้นให้จ่ายไปเลย ถ้าเอาไว้ อย่างนี้ ถ้าให้เขาออกในปี ๒๕๒๔ ปี ๒๕๒๕ ปี ๒๕๓๖ มาจ่ายช่วง ๑ ปี ให้เขาไปอยู่ที่ไหน รอเงินก็รอไม่ไหว ท่านเวนคืนก็ให้น้อย คาราวาละ

๗ บาท ๕๐ สตางค์ เคยเป็นข่าวหนังสือพิมพ์ ผมเคยไปร้องเรียนถึงท่านแล้ว แล้วท่านก็แก้ไขเป็นบางส่วนอีกทีหนึ่งที่ท่าน ส.ส. เขตของผมที่ได้พูดไปเรื่องการเวนคืนที่ดินทางหลวงจากอำเภอเสลภูมิ อำเภอโพนทองนั้น กฎหมายเวนคืนปี ๒๕๐๖ มาสร้างเสร็จปี ๒๕๒๕ ปี ๒๕๓๐ ปัญหาเกิดขึ้นที่การกำหนดระยะแนวเขตของทางหลวง หลังจากทำถนนเสร็จพี่น้องประชาชนอยู่บริเวณทางหลวงนั้นก็มาขึ้นคำร้องขอออกเอกสารสิทธิ เจ้าพนักงานที่ดินอำเภอ ก็แจ้งเรื่องนี้ไปถึงเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือแขวงการทางที่อุบลราชธานี ให้มากันแนวเขตในที่หลวง แต่ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้นไม่มา ตามกฎหมายที่ดินแล้ว ถ้าประกาศถึง ๖๐ วันแล้วไม่มา จะต้องถือว่ายอมรับตามที่ที่ดินนั้นประกาศเขตไว้ แต่ปรากฏว่าชาวบ้านนั้นได้ออก น.ส. ๓ เมื่อปี ๒๕๑๑ ปี ๒๕๑๒ ปี ๒๕๑๓ ปี ๒๕๑๔ ออกเป็น น.ส. ๓ เรียบร้อยกันทุกแปลงในพื้นที่ถนนทางหลวงนั้นตัดผ่าน มาเมื่อปี ๒๕๓๔ ปี ๒๕๓๕ ทางแขวงการทางนั้นได้มีหนังสือแจ้งให้ประชาชนที่อยู่บริเวณดังกล่าวนั้น ออกจากเขตทางหลวงข้างละ ๑๕ เมตรหรือ ๒๐ เมตร ถ้าผมจำไม่ผิด แล้วก็มีการเจรจากันหลายครั้ง ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดก็มีการสอบมีการตั้งกรรมการหลายครั้งหลายหน สรุปส่งมาที่กระทรวงที่กรมทางหลวง ท่านผู้ว่ามีความเห็นว่า ควรจะลดพื้นที่จากไหล่ถนนมา เพื่อให้กันออกจาก น.ส. ๓ ให้ น.ส. ๓ ที่พี่น้องประชาชนนั้นทำโดยถูกต้อง เป็นของพี่น้อง แล้วให้กันร่นระยะของทางหลวงขึ้นมา แต่ปรากฏว่าเราไม่ทำตาม อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่าในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ครั้งต่อไปนั้น ค่าทดแทนจะให้ความเป็นธรรม ฝากคณะกรรมการที่ไปกำหนดค่าเวนคืนนั้น ส่วนมากจะไปหวังเงินหลวงมาก จะรักษาผลประโยชน์ของราชการมากเกินไปโดยที่ไม่คำนึงถึงความเป็นธรรม คนที่ไปเวนคืนไปกำหนดเงินนั้นไม่ใช่เจ้าของที่ คนที่เขาอยู่เขาไม่ได้ กำหนดเอง อยากจะฝากจุดนี้ว่าให้ความเป็นธรรมสามารถที่จะขายตรงนี้ไปซื้อ

ข้างเคียงนั้นได้ แล้วก็ให้รวดเร็ว ขอฝากเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ จันทรสมบูรณ์
 นายพินิจ จันทรสมบูรณ์ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ผมเองต้องขอกราบเรียนว่าผมออกจะเห็นใจ
 กรมทางหลวงสักนิดหนึ่ง ในฐานะที่ผมเป็นข้าราชการเมื่อฟังท่านสมาชิกสภา
 ผู้แทนราษฎรได้พูดกันหลายคนแล้ว ผมน่าจะเรียนว่าการจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้น
 กรมทางหลวงคงจะพิจารณาเป็นขั้นเป็นตอน ในการสำรวจออกแบบและ
 จุดหนึ่งนั้นต้องขอเรียนชี้แจงในที่นี้ว่า ผมเองก็มีประสบการณ์มาเล็กน้อย แต่
 ส่วนที่เห็นที่ได้ไปติดต่อ กองเจ้าหน้าที่หรือกองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นมีจำนวน
 เจ้าหน้าที่น้อย จุดนี้เองเป็นจุดที่น่าเห็นใจรัฐบาล แล้วเวลาล่าช้ามันเราต้อง
 คำนึงถึงขั้นตอน พอเราไปสำรวจออกแบบว่าประชาชนจะต้องถูกเวนคืนที่
 เหล่านี้ กว่าจะได้งบประมาณในการทำงานงบประมาณแต่ละปีนั้นขั้นตอนมีมากมาย
 เพราะฉะนั้นจุดนี้เอง เมื่อพ่อแม่พี่น้องประชาชนที่ฟังทางบ้านจะได้เห็นใจ
 กรมทางหลวงบ้าง แล้วขอเรียนให้ทราบว่าบางที่แขวงการทางออกไปสำรวจ
 แล้ว ประชาชนยอม แต่บางครั้งเอกสารสิทธิ์ในที่ดินนั้นขั้นตอนกฎหมายไม่มี
 น.ส. ๓ ไม่มีโฉนดที่ดิน เป็นที่ราชพัสดุบ้าง เป็นที่ของทหารบ้าง เป็นที่ป่าไม้
 บ้าง แต่ประชาชนอยู่แล้ว ประชาชนเขาอยากได้สิทธิ หรือว่าค่าใช้จ่าย
 บางอย่างในการรื้อบ้านรื้อถอนอาคารต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้บ้าง จุดนี้
 เองต้องฝากทางรัฐบาลได้รับไว้พิจารณาว่า บางครั้งบางคราวควรมีเงิน
 กรณีบางอย่างให้แก่ประชาชนในการรื้อถอนเหล่านี้ แล้วพื้นที่ บางพื้นที่กำลัง
 ขออนุญาต น.ส. ๓ อยู่ แต่ยังไม่ได้น.ส. ๓ ขั้นตอน เหล่านี้เจ้าหน้าที่ของ
 รัฐบาลเองก็ไม่อาจจะให้เงินแก่ประชาชนนั้น ได้จุดนี้ต้องขอฝากไว้ด้วยความ
 เคารพไปยังรัฐมนตรี อีกจุดหนึ่งที่ผมตั้งข้อสังเกตไว้ที่นี้ว่า กระทรวงคมนาคม
 นั้น ควรจะต้องตั้งเจ้าหน้าที่กองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดิน ไว้ให้เพียงพอกับความ

ต้องการของประชาชน มิฉะนั้นแล้วไปทำที่คืนก็ไม่มีเจ้าหน้าที่ไป บางทีเจ้าหน้าที่บางคนรับผิดชอบต่อศูนย์สร้างทางหนึ่งรับไปที ๕ จังหวัด แล้วแต่ละความแต่ละเรื่องทีไปเจรจา ของเจ้าหน้าที่กองจัดกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นค่อนข้างจะมีปัญหา ต้องใช้ความละเอียดอ่อนในการจัดที่ดินต่าง ๆ จุดนี้ต้องฝากรัฐมนตรีไว้ด้วยความเคารพ

อีกเรื่องหนึ่งต้องฝากไว้ไกล ๆ ว่าบางครั้ง แผนการพัฒนาประเทศ เช่นเราจะทำถนนบางอย่างผ่านในพื้นที่วนอุทยานเขตกป่าไม้ หรือว่าเขตที่สงวนหวงห้ามของทางราชการทหารนั้น เราจะต้องเจรจาก่อนก่อนจะต้องขอความกรุณาจากกระทรวงมหาดไทยแล้วก็ กระทรวงกลาโหมในเรื่องพื้นที่ต่าง ๆ แม้กระทั่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จุดนี้ รัฐบาลจะต้องผสมผสานกัน ไม่ใช่จุดหนึ่งจะขอพื้นที่ราชพัสดุจาก กระทรวงการคลัง ราชพัสดุรับหลักการว่าจะให้แต่ผลที่สุดพอทำจริง ๆ ก็ไม่ให้ มีปัญหา จะขอใช้พื้นที่จากบางพื้นที่บางอันที่จะต้องเกี่ยวข้องกับ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย อาจจะไม่รู้หรือว่ารัฐมนตรีไม่ทราบเลย แต่ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดไปสั่งชะลองานต่าง ๆ อย่างนี้ทำให้ผลเสียเกิดแก่ชาติบ้านเมือง จุดนี้ ผมต้องตั้งเป็นข้อสังเกตว่า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เหล่านี้ต้องผสมผสานกันในการทำงาน ชาติถึงจะได้เจริญก้าวหน้า แล้วบางจุดนั้นแผนงานของกรมทางหลวง เขาคิดไกลไปถึง ๕๐ ปีข้างหน้า ยกตัวอย่างถนนบางสายที่เราจะทำจะผ่านทุ่งใหญ่นเรศวร หรือผ่านเอามาลงใต้ บางพื้นที่ต้องผ่านเขตกป่า จุดเหล่านี้ต้องคิดกันแต่เนิ่น ๆ ขอฝากไว้เป็นข้อสังเกตด้วยความจริงใจ ขอบพระคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชาติพัฒนา นครราชสีมา ท่านประธาน พวกเราทุกคนคงจะประสบปัญหาในเรื่องของการจราจรในบ้านในเมืองเรามากมาย พอสมควร พระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๐ ตามมาตรา ๕ นั้น ได้บัญญัติไว้ชัดเจนว่า ในกรณีที่รัฐมีความจำเป็น ที่จะต้องใช้อสังหาริมทรัพย์เพื่อภารกิจในประโยชน์และส่วนรวมนั้น ให้ตราเป็นพระราชบัญญัติ ตามมาตรา ๑๕ ผมกราบเรียนว่า เพื่อแก้ไขปัญหาในเรื่องของการจราจรที่กำลังยุ่งยากในบ้านในเมืองของเรานั้น เป็นเรื่องที่ผมสนับสนุนและเห็นด้วยในการที่จะตราเป็นพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในฉบับที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภาในวันนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานว่าเป็นเรื่องที่ผมสนับสนุนและเห็นด้วย ในการที่จะตราเป็นพระราชบัญญัติ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในฉบับที่รัฐบาลได้เสนอต่อสภาในวันนี้ ผมกราบเรียนท่านประธานนิค ตั้งเป็นข้อสังเกตไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เพื่อที่จะให้ท่านทั้งหลายได้รับทราบว่า ในการเวนคืนนั้นปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นบรรดาเพื่อนสมาชิกทั้งหลายนั้นก็ได้รับทราบแล้วว่ามีปัญหาค่อนข้างจะละเอียดอ่อน และผมเองก็เชื่อว่าทางกรมทางหลวง โดยภายใต้การนำของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนั้นพยายามอย่างที่สุด แล้วในการที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน แต่ผมเรียนว่ายังมีปัญหาอีกหลาย ๆ ประการด้วยกัน ในการที่ไม่สามารถที่จะตกลงกับพ่อ แม่ พี่น้อง ประชาชนซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินเดิมได้ ผมเรียนว่าในถนนเข้าเขาใหญ่ ที่เป็นทางบายพาส (By-pass) ที่จะออกรอบเมืองอำเภอปากช่องนั้น ท่านประธานที่เคารพปรากฏว่าในขณะนี้ พ่อ แม่ พี่น้อง ประชาชน ซึ่งอยู่ในตำบลหนองน้ำแดง ตำบลโขงพระ ตำบลปากช่อง ของอำเภอปากช่องเองนั้น เมื่อเขาได้รับ

ทราบว่าจะมีการเวนคืนที่ดิน ให้ในราคาที่ยังตกลงกันไม่ได้ในส่วนหนึ่ง และ ส่วนหนึ่งได้ตกลงกันไปแล้วนั้น เขาก็ยินดีที่จะมาเจรจากับทางกรมทางหลวง เพื่อที่จะให้ข้อยุติครั้งนี้ได้สิ้นสุดลง แต่ปรากฏว่า พ่อ แม่ พี่น้อง ประชาชน บางส่วน บางครอบครัวก็ได้ไปปลุกบ้าน ซึ่งเขาทราบจากเจ้าหน้าที่ของ กรมทางหลวง ซึ่งไปชี้แจงว่า จะมีเงินเข้ามาทดแทนจ่ายค่าเวนคืนให้ ในวันนั้นวันนี้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ไปบอกกำหนดเขาชัดเจน ท่านประธานที่เคารพ เขาเหล่านั้นก็ไปซื้อวัสดุอุปกรณ์ไปเช่นเอาไว้ไปเสียบอกเบี้ยเอาไว้ และใน ขณะนี้ก็ปรากฏว่า เงินทองต่าง ๆ เหล่านี้เขายังไม่ได้รับ เขาได้ เรียกร้องมาอยู่โดยตลอด แต่ก็ปรากฏว่ายังไม่มีเงินไปจ่ายเขาเสียที ก็เลย ทำให้เขานั้นต้อง เป็นหนี้พะรุงพะรังเสียบอกเบี้ยอยู่โดยตลอด เรื่องครั้งนี้ ผมฝากเป็นข้อสังเกตเอาไว้ และผมอยากจะกราบเรียนว่าถนนที่จะออกเป็น ทางบายพาสอ้อมปากช่องนั้น ในขณะนี้ที่มีที่ดินอยู่อีกประมาณสักแปลงหรือ ๒ แปลงที่ยังไม่สามารถจะตกลงกันได้ ในขณะนี้เส้นทางที่รอบเมืองนั้นก็มาติดขัด อยู่ตรงนั้น รถยังสัญจรไปมา ยังผ่านในตัวเมืองของอำเภอปากช่องอยู่ ซึ่งสร้างความเดือดร้อน ให้กับผู้คนในบ้านในเมือง ในเขตอำเภอปากช่อง พอสมควร เพราะว่ารถวิ่งเข้าไปมากมายเหลือเกิน เส้นทางตรงนั้นไม่ สามารถในการที่จะอำนวยความสะดวกให้กับประชาชนได้ ผมจึงฝากเป็น ข้อสังเกตให้ทางท่านประธาน ช่วยบอกไปทางท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง กมนาคม ได้ช่วยพิจารณาในเรื่องนี้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ กุสกูล

นายมานะ กุสกูล (นครพนม) : เรียนท่านประธานสภา ที่เคารพ ผม มานะ กุสกูล ส.ส. นครพนม ชาติพัฒนา สำหรับการเวนคืน ที่ของกรมทางหลวงแผ่นดินนี้ มีปัญหามาตลอดเวลา อย่างที่จังหวัดนครพนม ถนนสายคอนเซียงบาล จังหวัดสกลนคร ไปถึงอำเภอนาหว้า อำเภอ

ศรีสงคราม ทำการเวนคืนมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๒ จนเดี๋ยวนี้ยังไม่ได้รับเงินค่าเวนคืน ค่าอาคารที่ก่อสร้างนั้นยังเหลืออยู่อีก ๘๗ ราย แต่ค่าที่ดินนั้น ๑,๐๐๐ กว่าราย ยังไม่ได้ พอชาวบ้านไปติดต่อทวงถามก็บอกว่าต้องรอให้กรมที่ดินแบ่งแยกที่ดินเสียก่อน อันนี้แหละครับ ผมว่าถ้ากรมทางหลวงจะขออนุมัติสภาโดยการเวนคืนที่นั้น น่าจะมีการลงในรายละเอียดมาแล้วว่า จะต้องเวนคืนที่ตรงไหนของใครอะไรทำอะไรแล้วรวมยอดเสนอรัฐบาลมา แล้วก็จัดงบประมาณลงไปให้ทันเลย พอก่อสร้างถนนก็ต้องเขาไปเลย อย่างถนนเส้นนี้ท่านสร้างเสร็จในปี ๒๕๓๓ ปี ๒๕๓๖ จะหมดปีแล้ว ๔ ปี แล้วนะครับ ยังไม่ได้รับเงิน นี่แหละคือความล่าช้า นี่ก็ประเด็นที่ ๑

ประเด็นที่ ๒ ในการสร้างถนนบายพาสในตัวเมืองนครพนมนั้น มีการเวนคืนที่เหมือนกัน แต่ท่านเวนคืนตรงปลายที่ไปจกดกับถนนสายอำเภอเมืองธาตุพนม กับสายอำเภอเมือง อำเภอท่าอุเทน จะมี ๒ เส้น ด้านเหนือกับด้านใต้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาพอสมควร นี่เรานันทบุรีสั้น ๆ หน่อย

นายมานะ กุสกูล (นครพนม) : นี่คือปัญหาในการเวนคืนที่ท่านประธาน ผลปรากฏว่าอย่างไร ผลปรากฏว่า กรมทางหลวงแผ่นดินไปเวนคืนที่ไว้กว้างแค่ ๒๕ เมตร แต่พอออกแบบไปออกแบบกว้างถึง ๑๐๐ กว่าเมตร ท่านประธาน นี่คือปัญหาของกรมทางหลวงในการเวนคืนที่เสร็จแล้วเอารถแทรกเตอร์ไปไถที่ของชาวบ้านเขา ตอนนี้เป็นเรื่องฟ้องกันอยู่ในโรงศาล ท่านจะทำอะไรก็ทำให้เรียบร้อยอันนี้เรื่องเกี่ยวกับการเวนคืนที่ของกรมทางหลวงแผ่นดิน ไม่ใช่ที่ผมไปพูดในทางอื่น เพราะฉะนั้นผมกลัวว่าฉบับที่ท่านเสนอเข้าสู่สภานี้จะมีลักษณะนี้หรือเปล่า เวนคืนปีนี้ไปเอาชาติหน้า แล้วก็เวนคืนกว้าง ๑๕ เมตร ๒๐ เมตร ๓๐ เมตร ไปเอาเป็น

๑๐๐ เมตร คอนนี่ต้องไปรื้อบ้านชาวบ้านเขา คอนนี่บริษัทรับเหมาก่อสร้างกำลังจะติดคุก เพราะว่าไปไถที่ของเขาโดยที่ไม่มีหนังสือรับรอง ใช้นี้เขาก็ไม่ใช้ จ่ายค่าเวนคืนเขาก็ไม่จ่าย กฎหมายก็ไม่มีรองรับแต่กรมทางหลวงไปออกแบบไว้เป็นถนนถึง ๘ เลน แต่เวนคืนที่ไว้ ๒ เลน ท่านประธานลองคิดดูสิครับว่า ถ้ากรณีมาเวนคืนที่รัฐบาลเสนอเข้ามา ๓ - ๔ ฉบับ ผมไม่แน่ว่าจะมีลักษณะเดียวกันหรือเปล่า เพราะฉะนั้นในการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ถ้าท่านจะเสนอพระราชบัญญัติเวนคืนเข้ามานั้น ขอให้ท่านดูให้แน่นอนก่อน ให้มีแบบมีแปลนแล้วจะได้ไม่ต้องไปแก้กันทีหลัง ไม่อย่างนั้นถ้าท่านเอาไป พอไปเวนคืนเสร็จ แล้วกรมทางบอกว่าไม่พอจะต้องเอาที่ของชาวบ้านเท่านั้นเท่านั้นอีก จะเป็นปัญหา การก่อสร้างจะไม่แล้วเสร็จ จะไม่สมบูรณ์แบบ

อีกเรื่องหนึ่ง คือค่าเวนคืน ผมขอกราบเรียนว่าท่านจะต้องใช้ความพินิจพิจารณาให้ดี อย่าให้เจ้าหน้าที่หลอกลวงท่านได้ ท่านประธานเชื่อไหมตัดขาดคาแค่ ๒ เมตร จ่ายไป ๒๐๐,๐๐๐ บาท ที่บ้านเชียงเข่า อำเภอศรีสงคราม จังหวัดนครพนม แต่อีกคนหนึ่งถูกบ้านครึ่งหลัง บ้าน ๒ ชั้น จ่ายให้ ๓๐,๐๐๐ บาท นี่แหละครับคือความไม่ถูกต้องของเจ้าหน้าที่ เพราะฉะนั้นในการเวนคืนที่ตรงไหนก็แล้วแต่ ผมเชื่อมั่นว่าจะต้องถูกที่ราษฎรถูกบ้านราษฎร เพราะฉะนั้นท่านจะต้องดูแลตรงนี้ ให้ใกล้ชิดอย่าให้เป็นคอร์ปชั่น ที่ได้ ๒๐๐,๐๐๐ บาทเพราะอะไร ท่านประธานเจ้าของบ้านได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท คนเวนคืนได้ ๑๐๐,๐๐๐ บาท ผมขอให้รัฐมนตรีว่าการช่วยตรวจสอบด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอุเทพ ไสกระจ่าง
ร้อยโท อุเทพ ไสกระจ่าง (ศรีสะเกษ) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม อุเทพ ไสกระจ่าง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด

ศรีสะเกษ พรรคพลังธรรม กระผมสังเกตเห็นว่าท่านประธานค่อนข้างจะรีบร้อน แต่กระผมกราบเรียนท่านประธานว่า พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่รัฐบาลเสนอมานี้มีทั้งหมด ๖ ฉบับ ผมคิดว่าพวกเราคงพูดกันในครั้งเดียวแล้วในเรื่องที่ซ้ำกันคงจะไม่พูดอีก ขอเวลาท่านประธานสักนิด เรื่องที่ มาเสนอกันตรงนี้แม้ว่าจะเป็นเรื่องเฉพาะที่ แต่ปัญหาที่เรานำมาเสนอตรงนี้ก็ เป็นปัญหาส่วนรวม อยากจะฝากให้รัฐบาลนำไปพิจารณา เพราะฉะนั้นผม ขออนุญาตท่านประธานกราบเรียนว่า ในเรื่องการสนับสนุนกระผมคิดว่าไม่มี ปัญหาเพราะว่านี่คือหลักประกันขั้นพื้นฐานในการพัฒนาประเทศ เป็นการสร้าง หลักประกันให้กับประชาชนว่าเมื่อการพัฒนาไปถึงเขา ถ้าเขาต้องเสียสิทธิ เขาก็ได้รับสิ่งตอบแทนจากรัฐบาล กระผมชมเชยรัฐบาลนี้ที่ได้เร่งออก พระราชบัญญัติอย่างนี้มา อย่างน้อยในวันนี้ก็ตั้ง ๖ ฉบับ กระผมขอแสดงความยินดีกับพี่น้องประชาชน ที่แม้ว่าจะต้องเสียที่ดินของตัวเองไป ก็จะได้ ค่าตอบแทนจากรัฐบาล ท่านประธานที่เคารพ ปัญหาความล่าช้าก็ยังมีอยู่ อย่างที่จังหวัดศรีสะเกษทางเลียงเมืองเสร็จไปปีกว่า ๆ แล้วก็ยังไม่ได้ทุกคน ผมขอร้องทุกข์ไว้ตรงนี้ ส่วนที่กระผมกราบเรียนในประเด็นที่นอกเหนือจากนี้ คือ วันนี้เรามีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านมานั่งอยู่ตรงนี้ ถ้า กระผมไม่พูดคงจะไม่ได้ ท่านประธานที่เคารพ การพัฒนาประเทศของเรา ในขณะนี้ เรื่องของการสร้างถนนนั้นไม่ใช่เฉพาะกรมทางหลวงแห่งเดียว แต่ เรามีหน่วยงานที่ต้องมาสร้างถนน และขยายเส้นทางหลายหน่วยงานด้วยกัน ที่สำคัญคือหน่วยงาน รพช. และกรมโยธาธิการท่านประธาน ผมได้รับหนังสือ ร้องทุกข์จากประชาชนจำนวนมาก ว่าในขณะนี้เกิดความเดือดร้อนอย่างยิ่ง ที่บ้านหนองคู หมู่ ๓ อำเภอวังหินศรีสะเกษนั้น บอกว่า รพช. ได้ไป ตัดถนนสายใหม่แล้วไปกินที่ชาวบ้านบางแห่งหมดไป เขามีอยู่ไร่ ๒ ไร่ก็หมด ไปเลย แล้วไม่รู้จะเรียกค่าเวนคืนจากที่ไหน กรมโยธาธิการครับ ถนนปีนี้

เราตั้งงบประมาณให้เขาสายลาคยางสายกันทรารมย์ แยกเข้าบ้านหนองคู นี้ก็มีร้องเรียนมาว่าไม่รู้จะเอาค่าเวนคืนที่ไหน กระผมจึงกราบเรียนเสนอ ท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องว่า นอกจากกรมทางหลวงแล้ว ต่อไปเราควรจะต้องมีการเวนคืน แม้กระทั่งโครงการสร้างถนนของ รพช. และของโยธาธิการด้วยหรือไม่ เพราะเดี๋ยวนี้กำลังเป็นปัญหาใหญ่ ท่านประธาน ชาวบ้านไม่มีทางเลือก ดันไม้ถูกตัด บ้านเรือนถูกรื้อ แต่เขาไม่รู้จะไปเอาค่าเวนคืนที่ไหน เขามองดูเพื่อน ๆ อยู่ข้างกัน กรมทางหลวงตัดถนนผ่าน พวกนั้นได้ค่าเวนคืน ได้บ้านใหม่ แต่พี่น้องที่ต้องเสียพื้นดินเท่า ๆ กัน แต่ปรากฏว่าเป็นโครงการของหน่วยงานอื่น ที่ไม่ใช่กรมทางหลวงเขาร้องไม่ออก กระผมจึงกราบเรียนเป็นข้อสังเกตไว้ตรงนี้ ฝากไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอขอบคุณท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรี

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมใคร่ขอกราบเรียนชี้แจงต่อท่านประธานสภา เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันว่า การที่จะเวนคืนที่ดินจนกระทั่งมาถึงวันนี้มีการเสนอออกเป็นพระราชบัญญัตินั้น มีความเป็นมาอย่างไร หลายท่านได้พูดพาดพิง ได้พูดในปัญหาพื้นฐานซึ่งเป็นความจริงว่า บางคนนั้นราษฎรได้ถูกเวนคืนมาหลายปีแล้ว ๔ ปี ๕ ปี ยังไม่รับเงินค่าเวนคืน ที่ท่านพูดไปนั้นก็มีส่วนถูกทั้งสิ้น เพราะว่า การที่จะเอาที่ดินของประชาชนมาสร้างถนนนั้นมีขั้นมีตอนโดยละเอียด ขั้นสุดท้ายขั้นที่ไม่มีทางอื่นหลีกเลี่ยงจริง ๆ ก็คือขั้นวันนี้คือการออกพระราชบัญญัติเพื่อเสนอต่อสภา แต่กว่าจะมีวันอย่างนี้ ถนนหลายเส้นหลายสาย รวมทั้ง ๖ สายที่กระผมได้นำเสนอสภาเพื่อได้ไปรุดพิจารณา

338

ในวันนี้ได้ผ่านขั้นตอนของเวลามา บางเส้น ๕ ปี บางเส้น ๑๐ ปี บางเส้น ๑๕ - ๑๕ ปี เพื่อความเข้าใจตรงกัน ในปัญหาพื้นฐานในความเป็นมาขั้นตอนต่าง ๆ กระผมใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภาดังนี้

ในขั้นต้น ในหลักการตามกฎหมายการเวนคืนนั้น ได้อาศัย พ.ร.บ. แม่บท เดิมปี พ.ศ. ๒๔๘๗ ได้ใช้มาช้านาน ในฉบับล่าสุดที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเปลี่ยนแปลงและได้ใช้มาจนถึงปัจจุบันก็คือ พ.ร.บ. เวนคืนปี พ.ศ. ๒๕๓๐ การเวนคืนทุกขั้นทุกตอน การจะเอาที่ดินมาทำถนนต้องถือขั้นตอนโดยเคร่งครัดทุกประการ ในขั้นต้น สมมุติว่ากรมทางหลวงหรือหน่วยราชการอื่นใดก็แล้วแต่ ต้องการที่จะสร้างถนนขึ้นมาสักเส้นหนึ่ง ในขั้นต้นทางกรมทางหลวง หรือหน่วยงานนั้นก็จะส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจรังวัด กำหนดแนวถนนว่าถนนเส้นนั้นจะไปในทิศทางใด และจะต้องกำหนดไหล่ทาง เขตทางเท่าใด ส่วนใหญ่ถ้าเป็นที่ของกรมทางหลวงถนนของกรมทางหลวงก็จะมีเขตทาง ๔๐ เมตรบ้าง ๖๐ เมตรบ้างอย่างไรก็แล้วแต่ ก็ยังมีบางกรณีที่ทางกรมทางหลวงได้รับมอบถนนมาจาก รพช. บ้าง จากหน่วยราชการอื่น บ้าง ซึ่งส่วนใหญ่ถนนของหน่วยราชการอื่นนั้น เขตทางมักจะแคบ ๑๐ เมตรบ้าง ๑๕ เมตรบ้าง ซึ่งเมื่อมาเป็นของกรมทางหลวงจะต้องสร้างถนนให้เป็นมาตรฐานก็มักจะมีความจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติ หรือกฤษฎีกาเวนคืนเพื่อขยายเขตทางให้ได้มาตรฐาน ในขั้นต้นเมื่อได้มีการส่งเจ้าหน้าที่ออกไปสำรวจหมายแนวถนนต่าง ๆ แล้ว เมื่อรู้แนวถนนที่ชัดเจนว่าจะสร้างกระบวนการตอนแรกที่สุด ในการเข้าไปสู่ประชาชน ก็คือกรมทางหลวงจะจัดตั้งคณะกรรมการปรองดอง คณะกรรมการปรองดองนี้จะมีเจ้าหน้าที่จากหลายฝ่าย ส่วนหนึ่งจะมาจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นในตำบล ในอำเภอ นั้น ๆ อาจจะเป็นนายอำเภอ อาจจะเป็นผู้แทนจากท้องถิ่น จะมีเจ้าหน้าที่จากกรมที่ดิน จากกรมทางหลวง จากหลายหน่วยงาน กรรมการปรองดองเหล่านี้จะเข้าไป

บุคคลจะไปติดต่อกับเจ้าของที่ดิน ที่จะถูกเวนคืน ที่ถนนจะผ่าน กรรมการ
 ประรองคองก็มีหน้าที่ไปประรองคอง เเงรจาขอซื้อที่ดินจากเจ้าของที่ดินนั้น ๆ ซึ่ง
 ในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาประมาณ ๑ ปี กว่าจะเงรจาต่อรองกันได้เสร็จก็ใช้
 เวลาประมาณ ๑ ปี ถ้าเห็นว่าเมื่อไปตั้งกรรมการประรองคองแล้ว เจ้าของที่ดิน
 นั้นก็ยังไม่ยินยอม ไม่ยอมให้ทางกรมทางหลวงหรือว่าหน่วยงานเข้าไปทำงาน
 เพื่อสร้างถนน และขั้นตอนนี้ต่อไปก็คือจะต้องมีการออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืน
 แล้วขั้นที่ ๒ ก็เป็นการออกพระราชกฤษฎีกาเวนคืน ซึ่งเมื่อมีการออกพระราช-
 กฤษฎีกาเวนคืน ซึ่งเป็นอำนาจของ กรม. แล้วนั้น ในขั้นตอนนี้กรมทางหลวง
 ก็จะตั้งคณะกรรมการขึ้นมาอีกคณะหนึ่ง ซึ่งคณะกรรมการชุดนั้นก็เรียกว่า
 คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นนั้นก็
 จะประกอบด้วยบุคคลจากหลายหน่วยงาน ไม่ว่าจะเป็นท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็น
 จังหวัด อำเภอ ตำบลที่เกี่ยวข้อง แม้กระทั่งสมาชิกสภาท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
 เจ้าหน้าที่จากกรมที่ดิน คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นนั้นก็กำหนด
 ราคาเพื่อซื้อขายเพื่อเวนคืนจากเจ้าของที่ดินราคาที่กำหนดโดยคณะกรรมการ
 กำหนดราคาเบื้องต้นนั้นจะสูงกว่าราคาที่กรมที่ดินเป็นคนกำหนดไม่ได้ ราคาที่
 กรมที่ดินกำหนดนั้นมักจะกำหนด ๒ ปีต่อครั้ง ซึ่งในตอนหลังนี้กระผมใคร่
 ขอกราบเรียนว่า เพื่อให้ประชาชนได้รับราคาเบื้องต้นที่เป็นธรรมและทันสมัย
 ที่สุด บางสายที่กรมทางหลวงจะสร้างทางเข้าไป กระผมก็อยากให้นโยบาย
 ว่ารอสักนิดหนึ่งให้กรมที่ดินไปประเมินราคาใหม่เพื่อให้ราคาทันสมัยที่สุด เพื่อ
 จะได้เป็นบรรทัดฐาน กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าทางกรมทางหลวงนั้นอยาก
 จะให้ราคาเบื้องต้นราคาที่ดินนั้นสูงขึ้น แต่ผมใคร่ขอกราบเรียนว่าถ้ากำหนด
 ราคาที่ดินสูงขึ้นมากเท่าใดการสร้างถนนก็จะสร้างยากขึ้นเท่านั้น เพราะว่า
 ยิ่งราคาแพงก็สร้างถนนได้น้อย

อีกประการหนึ่ง ถ้ากำหนดราคาสูงขึ้นซึ่งราคาก็จะต้องสอดคล้อง

340

อิงกับราคาของกรมที่ดิน ประชาชนก็จะต้องเสียค่าบำรุงห้องที่ค่าที่ดินนั้นแพงขึ้น ผมขอกราบเรียนว่าประชาชนที่ถูกเวนคืน ได้รับค่าที่ดินนั้นมีส่วนน้อยอยากจะได้ราคาแพง แต่ประชาชนที่มีที่ดินทำไร่ทำนาไม่ถูกเวนคืนนั้น จริง ๆ แล้วเขาอยากจะเสียภาษีบำรุงห้องที่ค่อนข้างต่ำเพราะฉะนั้นคน ๒ กลุ่มนี้ จะมีวัตถุประสงค์ประโยชน์ที่ไม่ตรงกันอยู่ หลังจากที่ได้มีการตั้งกรรมการไปปรองดอง ปรองดองไม่สำเร็จมาออก พ.ร.ฎ. เวนคืน และเมื่อออก พ.ร.ฎ. เวนคืน แล้วตั้งกรรมการไปกำหนดราคาเบื้องต้นสมมุติยังไม่สำเร็จอีก ซึ่งในชั้นตอนนี้ใช้เวลาหลายปี ตอนออก พ.ร.ฎ. เวนคืนนั้นอาจจะใช้เวลา ๔ ปี ๕ ปี ๖ ปี สุดแท้แต่ ยังไม่สำเร็จอีกทางก็สร้างไปเรื่อย ๆ หลายเส้นหลายสายที่สร้างทางเป็นสิบ ๆ กิโลเมตร แต่ว่ามีอยู่ไม่กี่เจ้า อาจจะมีเจ้า ๒ เจ้า มีที่ดินแปลงหนึ่งที่ไม่ยอม ทั้ง ๆ เราสร้างถนนเส้นยาวใหญ่ทางกว้าง เขตทางกว้าง แต่ว่ามีเพียงไม่กี่เจ้าที่ยังไม่ยอมอย่างนี้ไม่มีมาตรการอื่นใดที่กรมทางหลวง จะเข้าไปดำเนินการจึงจำเป็นจะต้องมีการออก พ.ร.บ. เวนคืนอย่างวันนี้ กรมโยธาธิการขอกราบเรียนว่า อย่าง พ.ร.บ. เวนคืนฉบับแรกที่กรมเพิ่งเสนอต่อสภาไปนั้น ที่ที่จะเวนคืนมีประมาณ ๔๔ ตารางวา นิคเคียวเป็นเจ้าของที่ไม่ยอม เช่นเดียวกับสายอื่นอีก ๕ ฉบับ ที่กรมกำลังจะเสนอนั้น สายทางบางเส้นยาวเป็นสิบ ๆ กิโลเมตร แต่ก็มีเพียงไม่กี่เจ้าที่ไม่ยอม ส่วนใหญ่ยอมแล้ว สร้างไปแล้วจึงต้องออก พ.ร.บ. เวนคืน อันนี้ก็เช่นกันเป็นชั้นเป็นตอน กรมจึงใคร่ขอกราบเรียนต่อท่านประธานสภา ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติว่าก่อนที่จะมีการเสนอ พ.ร.บ. เวนคืนนั้นทางกรมทางหลวงได้ปฏิบัติการต่อประชาชนด้วยความอะลุ่มอล่วยมาโดยตลอด อย่างเป็นขั้นเป็นตอนจะเร็วนักก็ไม่ได้ เพราะชั้นตอนกฎหมายมีอยู่ เพราะฉะนั้นกรมจึงใคร่ขอกราบเรียนในหลักการเบื้องต้น สำหรับปัญหาเฉพาะกรมโยธาธิการขอกราบเรียนว่าในเรื่องราคานั้น

กระผมได้กราบเรียนแล้วว่าปีนี้ กระผมได้เข้าไปควบคุมด้วยความเข้มงวด กวดขัน ถ้าสายใดเห็นว่าจะรอให้กรมที่ดินตราค่าประเมินราคาใหม่เสียชนิด หนึ่ง เพื่อประชาชนได้รับราคาสูงขึ้นสักหน่อยหนึ่ง กระผมยอมเสียเวลา ถ้า ประเมินราคาเมื่อ ๓ ปี ๔ ปีที่แล้วราคาต่ำ ประเมินใหม่จึงจ่ายราคานั้น ซึ่งคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้นจะกำหนดเกินราคา ที่กรมที่ดินกำหนด ไม่ได้เลย

อันที่ ๒ ปัญหาทั่วไปที่ซ้ำซ้อนกัน กระผมจะขอกราบเรียน ก็คือทางกรมหลวงได้ค้างราคาเวนคืนมาก่อนข้างนาน อันนี้กระผมใคร่ ขอกราบเรียนว่าเป็นความจริง เพราะไม่ทราบว่าราคาที่ค้างนั้นค้างใน ชั้นตอน พ.ร.ฎ. เวนคืน หรือ พ.ร.บ. ซึ่งไม่เหมือนกัน พ.ร.บ. นั้น อาจจะค้างมา ๕ ปี ๖ ปี

อีกประการหนึ่งกระผม ใคร่ขอยอมรับว่าทางกรมหลวงใน ก่อน ๆ นั้นได้รับอนุมัติจากสภาน้อยมากเมื่อหลายปีซ้อนไป ปีหนึ่งเงินที่ขอจาก สภาเพื่อเอามาเป็นค่าใช้จ่ายในการเวนคืนนั้นปีหนึ่งก็ ๔๐๐ ล้าน ๕๐๐ ล้าน ปี ๒๕๓๖ นี้เป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ที่สภาแห่งนี้ ได้กรุณาอนุมัติตามที่ กรมหลวงทรงเสนอคือประมาณเกือบ ๓,๐๐๐ ล้าน ซึ่งกระผมก็ได้ใช้จ่าย ไปเกือบหมดเหลือประมาณ ๓๐๐ - ๔๐๐ ล้าน และปี ๒๕๓๗ ได้ขอมา ๓,๗๐๐ ล้านบาท ถ้าเมื่อสภาอนุมัติเงินมากเท่าไรการที่จะค้างหนี้เก่า ๆ ที่ ค้างอยู่มากมายก็จะดีขึ้นเท่านั้น กระผมจึงใคร่ขอกราบเรียน มาเพื่อ โปรดพิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้วผม จะต้องขอมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติ ท่านผู้ใดเห็นควรรับ
หลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่รับหลักการ ยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีรับ กรรมการ
พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมใคร่ขอเสนอให้มีการตั้งคณะ
กรรมการเต็มสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขัดข้อง ขอเชิญท่าน
เลขาธิการ

(นายทรงธรรม ปัญญาดี ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ค้านหรือครับ ไม่เห็น ขอโทษ
เห็นนั่งสบาย ๆ เชิญท่านทรงธรรม

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชิงราช) : ท่านประธานที่เคารพ
ผมว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ก็ยาวพอสมควร แล้วมีเยอะเลยหลายฉบับนะครับ
ถ้าจะเต็มสภาผมว่าวันนี้ทั้งวันไม่จบแน่ ผมว่าผ่านวาระแรก แล้วก็ยกให้เป็น
คณะกรรมการการคมนาคมสามัญประจำสภาดีกว่า ผมขอความกรุณาท่าน
รัฐมนตรีถอน แล้วท่านจะได้ผ่านหลาย ๆ ฉบับแล้วโยนให้คณะกรรมการ
การคมนาคมของสภาผู้แทนราษฎร น่าจะเร็วกว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมเสนอ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชิงราช) : เสนอว่าขอให้ท่าน
ถอนเสียก่อน ถ้าไหวผมก็แพ้ ฝ่ายค้านมีน้อย ก็ขอให้ท่านถอนเถอะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีเชิญ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
เรียนท่านประธานสภาที่เคารพ โดยประเพณีของสภา ในการเสนอร่าง
พ.ร.บ. กฎหมายเวนคืนนั้น ความจริงเร็วมาก เนื่องจากว่าคณะได้
กราบเรียนในหลักการแล้ว เมื่อมีคณะกรรมการเต็มสภา ในขั้นต่อไปก็
เพียงแต่ท่านเลขาธิการอ่าน ไม่มีการแก้ไข ก็ยอมรับวาระ ๒ วาระ ๓ ก็
เร็วมากเลย ถ้าฉบับที่ ๒ ที่ ๓ ที่ ๔ ถึงที่ ๕ ที่ ๖ ไม่มีการซักถามใน
หลักการอย่างนี้อีก คณะจะเร็ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีไม่ถอน ก็เชิญ
ท่านเลขาธิการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวง เป็นเจ้าหน้าทีเวนคืนตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลบ้านใหม่ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวงเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๐๖ สายต่อเขตกรุงเทพมหานครควบคุม - รังสิต ตอนบ้านกอนแดง - บ้านคาบ (๑)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ และบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านทุกมาตราก็ต้องถามอีกครั้ง จะมีท่านผู้ใดขอแก้ไขถ้อยคำใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ เพราะฉะนั้นต้องขอมติอีกครั้งหนึ่ง

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
กรณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ค่อยไป

๕.๒ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล
เชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี และ
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ สถานีวิทยุ
กลองหลวงตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๑ (บางขัน) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับ
 มอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมือง
 ปทุมธานี และตำบลคลองหนึ่ง อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้าง
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗
 สถานีวิทยุกลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ บรรจบ
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บางชั้น) พ.ศ. .... โดยมีหลักการ
 และเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่
 อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี และตำบลคลองหนึ่ง
 อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
 ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ สถานีวิทยุกลองหลวง
 ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑
 (บางชั้น)

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้อง
 เวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ สถานีวิทยุกลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๓๔๗ บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๑ (บางชั้น) ตามที่ได้
 มีการกำหนดเขตที่ดิน ในบริเวณที่ที่จะเวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกา
 กำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืนในท้องที่ อำเภอบางไทร จังหวัด
 พระนครศรีอยุธยา และอำเภอกลองหลวง อำเภอสามโคก อำเภอเมือง
 ปทุมธานี จังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๕๓๑ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อ
 เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไปจึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปราย

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ใครจะขอประธานกราบเรียนท่านรัฐมนตรี เป็นข้อสังเกตว่ากฎหมายเวนคืนที่ดินนี้เมื่อได้สร้างทางเข้าไปในดินใด ค่าบดโคในที่ดินของผู้ใดก็เกิดเหตุผลอยู่ ๒ ประการ ประการที่ ๑ เจ้าของที่ดินต้องเสียพื้นที่ดินบางส่วนไปไม่มีปัญหา เพราะไปสร้างทาง แต่การสร้างทางลาดยางของกรมทางหลวงได้ก่อให้เกิดความเจริญขึ้นแก่ท้องถิ่น และที่ดินที่ถูกเวนคืน หรือที่ดินที่ถูกตัดถนนไปอย่างไม่มีปัญหา อยากจะเรียนถามว่า เหตุใดเราจะต้องมากำหนดค่าทดแทนเวนคืนที่ดินให้แก่เจ้าของที่ดิน ซึ่งส่วนที่เหลือมีราคาสูงขึ้นอย่างมากกระหม่อมขอยกตัวอย่างสักอย่างหนึ่ง ที่ดินมี ๑๐ ไร่ ถูกถนนตัดผ่านไปเพียง ๒ ไร่ เหลืออีก ๘ ไร่ ก็ดูเหมือนว่าเจ้าของน่าจะจะได้ค่าชดเชยเวนคืนที่ดิน เพราะได้เสียที่ดินไป ๒ ไร่ เพื่อสร้างทางหลวง แต่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ที่ดินนั้นก่อนที่จะเวนคืน หรือก่อนที่จะสร้างถนนนั้นราคา ๑ ไร่ประมาณ ๕๐,๐๐๐ บาท แต่เมื่อเสียไป ๒ ไร่เพื่อสร้างทางแล้ว เหลืออีก ๘ ไร่ราคาได้สูงขึ้นไปถึงไร่ละประมาณ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เจ้าของที่ดินมีความพอใจมาก เพราะราคาที่ดินสูงเหลือเกิน แต่ก็ปรากฏว่าทางกรมทางหลวงยังกำหนดค่าชดเชยเวนคืนที่ดิน ๒ ไร่นั้น ให้แก่เจ้าของ ซึ่งกระหม่อมมีความเห็นเป็นอย่างนี้ไม่ยุติธรรมแก่ทางราชการ ผู้ที่ได้รับประโยชน์ราคาที่ดินสูงขึ้นอย่างมาก แต่ราชการก็ยังไปชดเชยให้ จริงอยู่แม้จะมีระเบียบ กฎหมายบัญญัติไว้ว่าไม่จำเป็นต้องให้ค่าชดเชย เพราะที่ดินที่เหลือมีราคาสูงกว่าที่ดินที่สูญเสียไป แต่ทางราชการก็จะอนุเคราะห์หรือจะอนุโลมอย่างไรก็ไม่ทราบ ต้องชดเชยให้ก็อยากจะขอประธานกราบเรียนว่า มีตัวอย่างบ้างไหมครับของกรมทางหลวงในปัจจุบันในขณะนี้ ที่เวนคืนที่ดินของเขาบางส่วนไปแล้วแต่ไม่ต้องชดเชยค่าที่ดิน โดยถือว่าที่ดินส่วนที่เหลือนั้นมีราคาเกินมากอย่างนี้เป็นต้น อันนี้อยากจะ

ขอให้ทางรัฐมนตรีว่าการคนปัจจุบัน ซึ่งผมเชื่อในความสามารถเชื่อใน
 ความบริสุทธิ์ใสสะอาดของท่านว่า ท่านจะสามารถแก้ไขปัญหาสิ่งเหล่านี้ได้
 เพื่อประหยัดเงินของชาติบ้านเมือง ขอให้ตอบว่ากรณีนี้ท่านได้มีความสนใจ
 ขนาดไหน และมีความเข้มงวดอย่างไรที่จะประหยัดเงินของชาติในกรณี
 ดังกล่าวนี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ต่อกรณี
 ข้อเสนอของ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ที่ได้กรุณาให้ข้อเสนอเป็นข้อๆ
 กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าอันนั้นเป็นแนวความคิดใหม่ที่เป็นความจริงว่า ถ้า
 เชื้อถนนหนทางได้ตัดเข้าไปในพื้นที่ใดแล้ว ที่ดินบริเวณที่เหลื่อหรือใกล้ ๆ
 กับถนนนั้นจะมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้น ราคาจะสูงขึ้น แนวความคิดนี้ก็ได้นำมา
 ใช้ในท้องที่บางแห่งโดยเฉพาะในย่านเมือง หน่วยงานที่ทำงานเวนคืนในย่าน
 เมืองนั้นจะเอาหลักเกณฑ์อันนี้เข้ามาพิจารณา ในการพิจารณาราคาอุทธรณ์
 หรืออะไรก็แล้วแต่ คือในการกำหนดราคาเบื้องต้นนั้นแน่นอนครับต้องกำหนด
 ราคาตามกฎหมาย แต่ในการพิจารณาอุทธรณ์ถ้าสมมุติว่าเมื่อให้ราคาเบื้องต้น
 แล้ว ผู้รับราคาไป รับราคาไปแต่ก็ยังไม่พอใจเขาก็จะอุทธรณ์ อุทธรณ์แล้ว
 ยังไม่พอใจก็ยังไม่ฟ้องร้องต่อศาลได้อีกในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์นั้นกระผมใคร่
 ขอกราบเรียนว่า ถ้าเชื้อถนนเส้นใดตัดเข้าไปในเมืองซึ่งการพัฒนาที่ดิน
 ในเมืองนั้นจะสูงมาก เราก็จะเอาค่าความเจริญของการพัฒนา เข้ามา
 หักลบกลบหนี้กับราคา ซึ่งก็ช่วยเรื่องประหยัดราคางบประมาณไปได้จำนวนมาก
 อันนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า ได้มีการปฏิบัติเอาหลักการของท่านนั้นมาใช้
 ในชั้นการพิจารณาอุทธรณ์อยู่ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ ในการอุทธรณ์รู้สึกว่าจะเป็นอย่างที่ท่านรัฐมนตรีชี้แจงมาว่า เรามักจะพิจารณาการอุทธรณ์ว่าค่าที่ดินส่วนที่เหลือมีมูลค่าสูงกว่าที่ดินซึ่งยังไม่ถูกตัดเวนคืนหรือไม่ ถ้าปรากฏว่าที่ดินส่วนที่เหลือนั้นมีมูลค่าสูงกว่าที่ดินซึ่งยังไม่ได้เคยตัดถนนเลย ทางศาลก็ดี ทางกรรมการอุทธรณ์ก็คิดก็มักจะไม่ให้ คงจะให้เฉพาะเท่าที่ได้กำหนดไว้แล้ว ที่นี้ปัญหาก็มีอยู่กรณีว่ากรณีไม่มีการอุทธรณ์เลย บางแห่งกระผมเห็นว่าไม่มีการอุทธรณ์ในจังหวัดนครสวรรค์ก็มี ตัดถนนไปแล้ว เสียไป ๒ ไร่ เหลืออีกประมาณ ๘ ไร่ ๑๐ ไร่ เค็ม ไร่ละ ๕๐,๐๐๐ ราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท ๑๐ ไร่ ตัดไป ๒ ไร่ เหลือเพียง ๘ ไร่ ที่ดินขึ้นมาไร่ละ ๕๐๐,๐๐๐ ราคา ๔ ล้านกรณีอย่างนี้เจ้าของเขาไม่อุทธรณ์ครับเขาพอใจก็ปรากฏว่ายังมีการจ่ายเงินค่าชดเชยเวนคืนที่ดิน ๒ ไร่ นั้นให้แก่เจ้าของที่ดินในอัตราราคาที่ทางกรมที่ดินได้ประเมินราคาเขาไว้ กรณีอย่างนี้ไม่น่าจะให้แล้วครับ เจ้าของเขาพอใจแล้ว แต่ว่าในที่สุดเราก็ต้องให้ ๒ ไร่ เพราะว่า ๒ ไร่ที่เสียไปในการเวนคืน ไร่ละ ๕๐,๐๐๐ ให้เขาอีก ๑๐๐,๐๐๐ กระผมมีความเห็นว่ากรณีไม่ควรจะให้ แล้วเขาก็ไม่อุทธรณ์ เพราะส่วนที่เหลืออีก ๘ ไร่ เขาราคาสูงเหลือเกิน ๒ ไร่ที่สูญเสียไปให้เขาไร่ละ ๕๐,๐๐๐ ตามราคาเดิมที่กรมที่ดินได้ประเมินราคาไว้เขาพอใจเขาไม่อุทธรณ์ เมื่อไม่มีการอุทธรณ์ก็ไม่มีกรณียกปัญหานี้ขึ้นมาพูดจากัน กรมทางหลวงก็สูญเสียเงินไปเปล่า น่าจะคำนึงถึงว่าราคามันสูงขึ้นมากเหลือเกินอย่างนี้มาหักกลบลบกับจำนวนเงินที่เราจะต้องสูญเสียไป น่าจะเอาอันนี้ด้วย ไม่ต้องรอถึงขั้นอุทธรณ์หรอกครับ ในขั้นพิจารณาสารวจที่ดินเห็นว่าตัดไปแล้วเท่าไร สูญเสียที่ดินทำทางไปแล้วเท่าไร เหลือเท่าไรส่วนที่เหลือราคาประเมินได้ความรู้สึกของกรรมการว่ามันขึ้นเท่าไร มันสูงกว่ากันเท่าไร ถ้ามันสูงกว่าราคาที่สูงสูญเสีย

ไปต้องไม่ให้เลยครับ น่าจะเป็นอย่างนั้น ไม่ต้องรอถึงชั้นอุทธรณ์ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมใคร่ขอกราบเรียนวิธีปฏิบัติอีกชนิดหนึ่งในกรณีที่เราตัดถนนผ่านเข้าไปในที่ดินของใครก็แล้วแต่ แล้วก่อให้เกิดความเจริญมากขึ้นนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่ามีจำนวนมากครั้งที่ทางราชการได้ที่ดินมาโดยไม่ต้องชำระค่าเวนคืน ตาม พ.ร.ฎ. ออก หรือว่าตาม พ.ร.บ. ใด ๆ ทั้งสิ้น ในชั้นการไปสำรวจรังวัดนั้นเราจะจัดตั้งคณะกรรมการปรองดองอย่างที่ผมได้กราบเรียนในขั้นต้นแล้ว กรรมการปรองดองเมื่อได้เข้าไปพูดคุยกับประชาชน ได้ชี้ให้เห็นว่าเมื่อถนนเข้ามาจะสร้างความเจริญอย่างไร ก็มีจำนวนหนึ่งที่มีความเต็มใจที่จะบริจาคที่ดินให้กับทางราชการเพื่อสร้างถนน เพื่อให้ตนนั้นได้รับประโยชน์จากการที่ราชการไปทำถนน แต่บางรายเมื่อรับประโยชน์จากความเจริญของถนนแล้วก็ยังทรงสิทธิ์ที่จะรับราคาที่ดินจากคณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น ซึ่งกำหนดราคาตามกฎหมายอยู่ด้วย เพราะฉะนั้นในประเด็นนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่ายังไม่มีความหมายที่จะระบุว่าถ้าถนนมันเกิดขึ้น ความเจริญเกิดขึ้นแล้วจะไม่ต้องไปชำระค่าที่ดินซึ่งเรื่องนี้กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าหลาย ๆ ฝ่าย ก็ยังมีความเห็นคล้าย ๆ กับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติอยู่ ซึ่งการที่จะแก้กฎหมายให้เป็นอย่างนั้นได้ก็ขึ้นอยู่กับสภาผู้ทรงเกียรติแห่งนี้ที่จะได้พิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพิณิจครับ

นายพิณิจ จันทรสมบัติ (กาญจนบุรี) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ ผม พินิจ จันทรสมบัติ พรรคพลังธรรม กาญจนบุรี ผมเองได้ฝากข้อสั่ง เสด็จผ่านท่านประธานไปยังรัฐบาลว่าจุดของการเวนคืนบางครั้งเรา

ต้องใช้อะลุ่มอล่วยบ้าง บางกรณีเราทำถนนไปร่วมเสร็จแล้ว มีบ้านบางบ้านขวางอยู่นิดหน่อย ผมถึงบอกว่าเจ้าหน้าที่ปรองดอง หรือว่าเจ้าหน้าที่กองจักรกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นต้องใช้ความละเอียดอ่อน ไม่อย่างนั้นเสียเงินเสียทองทำถนนไป ๕๐ - ๖๐ ล้าน ทำไป ๔ - ๕ ปี แต่ติดบ้านอยู่หลังเดียว บางครั้งต้องให้อำนาจรัฐมนตรี ผมฝากเสนอท่านประธานผ่านไปคณะรัฐบาลว่าน่าจะมีงบกลางพิเศษ ซึ่งเป็นงบฉุกเฉินรัฐมนตรีพอได้รับเรื่องราวร้องทุกข์จากประชาชนแล้ว น่าจะจัดได้เลย บางครั้งติดเงินแค่ประมาณแสนกว่าบาทท่านต้องจ่ายเลย แล้วก็เสร็จเรื่องเสร็จราว อย่างนี้จะแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน และก็ปัญหาของการคมนาคมได้ บางครั้งทำถนนร้อยล้านแต่ติดอยู่บ้านเดียว เสียเวลา เสียเงินเสียทอง คอกเบี้ยที่เสียไปมีปัญหามากมายอย่างนี้ ขอความกรุณาเถอะครับ น่าจะจัดงบกลางไว้บ้าง ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดอภิปรายอีกแล้วนะครับ
ผมจะขอประธานมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาขอให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นควรรับหลักการยกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ท่านรัฐมนตรีครับ
กรรมวิธีการ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ -
 สถานีวิทยุคลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ - บรรจบ
 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (บางขัน)

.....
 .....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
 อสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่ อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด
 อำเภอเมืองปทุมธานี และตำบลคลองหนึ่ง อำเภอกองหลวง จังหวัด
 ปทุมธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ - สถานีวิทยุคลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๓๔๗ - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (บางขัน)
 พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
 ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน ตาม
 พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลเชียงรากใหญ่
 อำเภอสามโคก ตำบลบางพูด อำเภอเมืองปทุมธานี และตำบลคลองหนึ่ง
 อำเภอกองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้าย
 พระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วย
 กฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๗๒๑๔ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ - สถานี
 วิทยุคลองหลวง ตอนแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๗ - บรรจบ
 ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑ (บางขัน)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้ก่อสร้างิมทรัพย์ที่เวนคืน
ตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลา ๒ ปี นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ
มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ และบัญชีรายชื่อเจ้าของ หรือผู้
ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดขอแก้ไข จะมีก็ขอแก้ไข
ด้วยคำความผิดพลาดเล็กน้อย ไม่มีหมกข้อประธานมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัตินี้ กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรุณายกมือ
ขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าเห็นชอบ
ต่อไป ๕.๓ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภอ
อากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๗
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ (วานรนิวาส) บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับ
 มอบหมายจากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่าง พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลข้าวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่
 อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข
 ๒๓๐๐๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ (วานรนิวาส) บรรจบ
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็มน) พ.ศ. .... โดยมี
 หลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบล
 ข้าวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัด
 สกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๐๗ สายแยกทางหลวง
 แผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ (วานรนิวาส) บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
 ๒๐๕๔ (บ้านเข็มน)

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจ ที่ที่จะต้อง
 เวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงหมายเลข ๒๓๐๐๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
 หมายเลข ๒๒๒๒ (วานรนิวาส) บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔
 (บ้านเข็มน) ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตาม
 พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวง ที่จะสร้างทางหลวงจังหวัดสายแยก
 ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒๒ (อำเภอวานรนิวาส) บรรจบทางหลวง
 จังหวัดหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็มน) พ.ศ. ๒๕๒๕ เสร็จแล้ว สมควร
 ดำเนินการ เพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตรา
 พระราชบัญญัตินี้

ประธาน : เชิญครับ คุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ก็อยากจะขอกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่า การเวนคืนที่ดินถนนสายยาว ๆ
 ทางหลวงจังหวัดกิติ ทางหลวงแผ่นดินสายยาว ๆ กิติ ก็จะมีทั้งผู้ที่ประนี
 ประนอมตกลง อะลุ่มอล่วยให้กรมทางหลวงตัดถนน เพื่อเห็นแก่ความเจริญ
 ของท้องถิ่น และที่ดินของตงก็มีความเจริญ มีราคาสูงตามไปด้วย เมื่อถนนตัด
 ผ่านที่ดินของตง แต่ก็มีคนบางส่วน ที่ไม่ยินยอมให้ตัดถนนผ่าน เพราะฉะนั้น
 ในถนนแต่ละสาย มันก็มีคน ๒ จำพวก จำพวกหนึ่งยินยอมเห็นแก่ความเจริญ
 ของบ้านเมือง เห็นแก่ส่วนรวม แต่มีบางจำพวก จำนวนหลายรายเหมือนกัน
 ที่ไม่ยอมต้องออกกฎหมายเวนคืน กรณีมันเกิดถกกันเปรียบเทียบกันขึ้นว่า คนที่
 ยินยอมนั้นเป็นคนหัวดี ไม่คือนั้นไม่ได้รับผลตอบแทนจากรัฐ แต่คนซึ่งคือ
 ไม่ยอมให้ตัดผ่าน จนต้องออกกฎหมายเวนคืนที่ดิน บุคคลประเภทนี้กลับได้
 รับเงินชดเชยค่าที่ดินซึ่งที่ดินก็อยู่ติด ๆ กัน เกิดการเปรียบเทียบขึ้นอย่างนี้
 อยากจะเรียนถามว่าทางกระทรวงมีความคำรืออย่างไรบ้างใหม่ว่า ทำไมคน
 ที่เห็นแก่ส่วนรวมกลับไม่ได้เงินชดเชย ยอมแต่ดิน แต่คนซึ่งไม่ยอมแต่ดิน
 ต้องออกกฎหมายบังคับกัน กลับได้เงินชดเชย นี่ก็เป็นข้อสังเกตุอันหนึ่ง

อีกประการหนึ่งอยากจะขอประธานกราบเรียนว่า ดูเหมือนจะมี
 กฎหมายผ่านสภาไปนานแล้วว่า ถ้าราคาที่ดินส่วนที่เหลือมีราคาสูงเกินกว่า
 ที่ดินซึ่งยังไม่ตัดถนน ให้คณะกรรมการหรือกฎหมายให้อำนาจว่าไม่ต้องชดเชย
 ค่าที่ดินหรือไม่อย่างไร กระผมจำได้ว่าน่าจะเป็นอย่างนั้นก็อยากจะให้
 ท่านรัฐมนตรีลองไปค้นดูว่าจะมีว่าไม่ต้องชดเชยที่ดิน ให้เขาแต่ในทางปฏิบัติ
 เจ้าหน้าที่ก็มักจะเอาความสะดวก มักจะมีการพุดจากันกับเจ้าของที่ดิน ทั้ง ๆ
 ที่ราคาส่วนที่เหลือราคาแพงขึ้นเหลือเกิน แพงกว่าราคาเดิมหลายสิบเท่าตัว
 ตัดถนนเสียที่ดินไปนิดเดียว ส่วนที่เหลือราคาขึ้นตั้ง ๑๐ เท่า ๒๐ เท่าตัว
 เราก็มักจะให้เงินเขา กรณีอย่างนี้น่าจะมีการบันทึกสำรวจกันให้ชัดแจ้งของ

กรรมการเบื้องต้นว่า ได้ตัดที่ดินเสียที่ดินไปเท่าไร ที่ดินที่เสียไปนั้นกรมที่ดิน ประเมินราคาไว้เท่าไร ส่วนที่ดินที่เหลือกรมที่ดินประมาณราคาไว้เท่าไร และเมื่อตัดแล้วเป็นที่คาดหมายว่าราคาที่เหลือจะสูงขึ้นเท่าใด อยากรจะให้ มีหลักฐานชัดเจน แล้วจะได้ชี้แจงว่าส่วนที่เหลือราคาแพงเหลือเกิน เราจะ ไม่ให้ค่าเวนคืนที่ดิน หรืออย่างน้อยที่สุดเวลาจะออกพระราชบัญญัติเวนคืนที่ดิน ฉบับใดต่อสภานี้ รัฐมนตรีว่าการน่าจะได้ชี้แจงจริงมาสู่สภานี้ว่า ถนนสายนี้ มีผู้ยอมให้ตัดผ่านที่ดินของคนโดยไม่เรียกร้องเงินค่าที่ดินแต่ประการใด มี จำนวนกี่ราย ๑๕๐ ราย ส่วนที่ไม่ยอมให้ตัดผ่านที่ดินของคนจนออกกฎหมาย เวนคืนแล้วขอค่าชดเชยที่ดินกี่ราย เพื่อสภานี้จะได้พิจารณาและอาจจะให้ คำสั่งใจแก่ทางกระทรวงคมนาคมว่า ส่วนที่คือถึงนั้นไม่ต้องให้ เพราะราคา ที่ดินมันสูงขึ้นมากเหลือเกิน เพื่อรัฐมนตรีจะได้เอามติของสภานี้หรือความเห็น ของสภานี้ไปบอกกับเจ้าของที่ดินว่าให้ท่านเห็นแก่ส่วนรวมบ้าง อย่าไปเอา เปรียบอะไรทางลัดมากจนเกินไปนัก จึงขอถามข้อนี้ว่า ได้มีกฎหมายบ้างไหมว่า ดูเหมือนผมได้เคยผ่านในสภานี้มาแล้วว่า ถ้าหากว่าส่วนที่เหลือมีราคาสูงมาก สูงเกินกว่าราคาเดิมของที่ดิน ทางกระทรวงไม่ต้องชดเชยค่าที่ดินเวนคืนให้ ดูเหมือนจะเป็นอย่างนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญต่อเลยครับ

นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่าน

ประธานสภาที่เคารพ กระผม นายวิรัตน์ ตยวงคนนท์ ส.ส. สกลนคร พรรคชาติไทย ตามที่ทางรัฐมนตรีได้เสนอพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๓ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (วานรนิวาส) บรรจบ

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเชื่อม) พ.ศ. .... ผมเห็นดี
 ด้วยในการที่จะต้องตัดถนนผ่านไปในห้องที่ต่าง ๆ ของจังหวัดสกลนครเพื่อ
 ความเจริญแก่ประชาชน ในกรณีเวนคืนนั้นผู้ที่มีที่ดิน ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ จะ
 เวนคืนสัก ๑๐๐ - ๒๐๐ ตารางวา นั้นเสียหายก็ยังไม่เคียดร้อนเท่าไร
 ในการเวนคืนของรัฐบาลนั้น การเวนคืน การจ่ายเงินชดเชย ชักช้า และ
 ราคาต่ำ สร้างความเคียดร้อนแก่ประชาชนมาก และในพระราชบัญญัตินี้
 ได้มีเวนคืนในกรณีซึ่งผมเห็นว่าสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนมากนั้นก็คือ
 เวนคืนที่ดินของนางอวยพร งาสีทธิ์ ซึ่งอยู่ที่ตำบลวาใหญ่ อากาศอำนวย
 จังหวัดสกลนคร น.ส. ๓ ก เลขที่ ๑๑๖๕ ๑๒ ข ซึ่งมีที่ดินเพียง ๑๓๔
 ตารางวา และได้เวนคืนไป ๕๐ ตารางวา ที่ดินของนางอวยพร มี
 ๑๓๔ ตารางวา เวนคืนไป ๕๐ ตารางวา เหลือแค่ ๔๔ ตารางวา
 ท่านประธานที่เคารพ ท่านลองวาดภาพดูสิครับชาวไร่ชาวนานั้นเขามีที่ดิน
 ไม่ต่ำกว่า ๑๐ ไร่ ถึง ๒๐ ไร่ แต่ก็มีแค่ ๑๐๐ กว่าตารางวา เหลือแค่ ๔๔
 ตารางวา เนื้อบ้านซึ่งเป็นบ้านชั้นเดียวก็ไม่ค่อยจะพอเพียง แล้วเวนคืนไปนี้
 จะมีเหลืออะไร โหนดที่บ้าน โหนดที่โรงเลี้ยงวัวเลี้ยงควาย โหนดจะเป็น
 ที่ปลูกผักปลูกหญ้าการเวนคืนอย่างนี้ทำให้เสียหายอย่างมากมาย เรียกว่าที่ดิน
 ที่เหลือแทบจะใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้เลย แต่ในกรณีเช่นนี้ ทางรัฐบาลได้
 ชดเชยไปเท่าไร และมีการช่วยเหลือพิเศษไหมในกรณีอย่างนี้ อยากจะ
 กราบเรียน ท่านประธานผ่านไปทางรัฐมนตรีว่าการ เพราะนางอวยพรนี้
 เป็นคนที่ไม่มียามี และต้องเลี้ยงลูกอีกถึง ๓ คน ก็อนางสาวประมวดี งาสีทธิ์
 นางสาวศรีนวล งาสีทธิ์ และเด็กชายอำนวย งาสีทธิ์ ซึ่งยากจนมากที่ก็
 ไม่พอและยังมาโดนเวนคืน รัฐบาลได้มีอะไรช่วยเหลือเป็นพิเศษสำหรับบุคคล
 รายนี้ ขอกราบเรียนท่านประธาน ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ รัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ตอบข้อถาม
 ของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติเฉพาะกรณี กระผมคงไม่สามารถจะตอบวันนี้ได้
 แต่ว่ากระผมจะให้เจ้าหน้าที่ได้ทำหนังสือตอบท่านเป็นการเฉพาะอย่างไร ก็
 แล้วแต่ กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่า การเวนคืนถนนเส้นนี้ระยะทาง ๒๖.๐๕๕
 กิโลเมตร ยาวมาก แล้วเขตทางกว้างประมาณ ๒๐ เมตร ซึ่งเส้นนี้ค่อนข้าง
 เป็นเส้นที่ผิดปกติที่มักจะแคบกว่าสายอื่นของกรมทางหลวง จากถนนที่ยาวแล้ว
 เขตทางที่กระผมได้กราบเรียนแล้วเหลือเนื้อที่ที่จำเป็น จะต้องเอามาเวนคืน
 ประมาณ ๑๗ ไร่ ๑ งานกับ ๒๕ วา ซึ่งอาจจะรวมก็คงจะรวมกับบุคคลที่
 ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ระบุไว้ด้วย คิดเป็นเปอร์เซ็นต์แล้วก็ ๘.๘
 เปอร์เซ็นต์ ของเนื้อที่ที่เราทำถนนทั้งหมด ถนนทำ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ทำไป
 แล้วเหลือเพียง ๘.๘ เปอร์เซ็นต์ ที่ต้องเวนคืน ที่เหลือก็ตกลงกันได้ ไม่ว่าจะ
 จะเป็นชั้น พ.ร.ฎ. หรือว่าชั้นปรองคอง คณะกรรมการได้กำหนดราคาที่ดิน
 ไร่ละ ๓,๐๐๐ ถึง ๑๕,๐๐๐ บาท สุดแต่แต่ว่าจะอยู่ใกล้ไกลผิดจรรยาหรือ
 ศูนย์กลางถนนแค่ไหน งานได้ก่อสร้างเสร็จแล้วเปิดการจราจรแล้ว เหตุผล
 ที่ต้องออก พ.ร.บ. ๘.๘ เปอร์เซ็นต์ ที่เหลือที่นำมาเสนอสภาวันนี้ก็เพื่อให้
 สามารถดำเนินการต่อไปได้ ให้ที่ดินนั้นตกเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่ก็
 จะเป็นเรื่องของไหล่ทางครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ คุณวิรัตน์ . . .

นายวิรัตน์ ดยวงคนนท์ (สกลนคร) : . . . กราบเรียน
 ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม ส.ส. วิรัตน์ ดยวงคนนท์ ในกรณีเช่นนี้ที่ท่าน
 ไม่สามารถจะตอบผมได้ ผมก็เลยไม่ทราบว่าเขาได้รับความเดือดร้อน
 อย่างมากมาย ถ้าท่านรัฐมนตรีจะมาขึ้นยืนกับผมว่า ในกรณีที่นางอวยพร

งาสัทธ กับลูกอีก ๓ คน ที่อยู่ที่บ้านควายใหญ่ อากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร ในกรณีนี้ที่ดินเขาเสียหายเหลือใช้ได้แค่เพียงวัวเลี้ยงควายนิด ๆ หน่อย ๆ ท่านจะมีอะไรหน่วยงานไหนที่เกี่ยวข้องไปให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษได้หรือไม่ ถ้าท่านรับปากผม ผมก็ยินดีที่ได้ช่วยเหลือประชาชนอย่างจริงใจ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญ รัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมใคร่ขอกราบเรียน ในหลักการนั้นกระผมคงจะไปรับปากไม่ได้ว่า ราษฎรได้รับความเดือดร้อนอย่างนี้แล้ว จะมีหน่วยราชการใดหน่วยราชการหนึ่งไปช่วยเป็นการเฉพาะเจาะจง แต่ว่าผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือไม่พอใจในราคาเวนคืน ในชั้นการออก พ.ร.ฎ. ราคาเบื้องต้นซึ่งหลายท่านก็อยากจะทำให้ว่าสูงขึ้น หลายท่านก็บอกว่ามันแพงไปด้วยซ้ำ เนื่องจากว่ามูลค่าที่ดินได้สูงขึ้นตาม อย่างไรก็ดีแต่กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนนั้นก็คงจะต้องใช้สิทธิตามกฎหมาย คือเมื่อรับราคาเวนคืนตาม พ.ร.ฎ. แล้วไม่พอใจก็สงวนสิทธิ์ในการที่จะอุทธรณ์ ก็มาอุทธรณ์ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์นั้นก็ประกอบด้วยบุคคลจากหลายหน่วยงานทั้งราชการ ทั้งกรมที่ดิน ทั้งกรมทางหลวง ทั้งเจ้าหน้าที่บ้านเมือง เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ปรับเปลี่ยนราคาให้ใหม่แล้ว ซึ่งส่วนใหญ่กระผมใคร่ขอกราบเรียนว่าราคาที่ให้ตอนพิจารณาอุทธรณ์นั้นมักจะสูงกว่าราคาเบื้องต้นส่วนใหญ่จะเป็นอย่างนั้น บางรายก็เพิ่มขึ้น ๒๕ เปอร์เซ็นต์ บางรายก็เพิ่มขึ้นหลาย ๆ เท่าตัว เมื่อได้รับราคาที่อุทธรณ์เพิ่มให้แล้วยังไม่พอใจอีก ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนหรือไม่พอใจก็ยังมีสิทธิที่จะไปฟ้องร้องต่อศาลทั้ง ๓ ศาล ซึ่งบางครั้งกระผมใคร่

ขอกราบเรียนจากข้อเท็จจริงว่าหลายครั้งที่ศาล ได้เห็นความทุกข์ยากความ
เดือดร้อนของประชาชนจริง ๆ ก็ได้สั่งให้กรมทางหลวงทางราชการนั้น
จ่ายเงินเพิ่มให้ในราคาที่สูงกว่าราคาอุทธรณ์ แต่บางรายก็ให้ต่ำกว่าราคา
อุทธรณ์ซึ่งก็สุดแท้แต่กรณี เพราะฉะนั้นกรมก็ใคร่ขอกราบเรียน ว่าใน
หลักการแล้วกรมคงไม่กล้าไปยืนยันว่าประเด็นนี้ มีความเดือดร้อนทาง
ราชการจะเข้าไปช่วย เพราะกรณีอย่างนี้ก็มีการจ่ายเงินนั้นเป็นเงินของ
แผ่นดินก็ต้องจ่ายตามหลักตามเกณฑ์ตามข้อกฎหมาย กรมจึงเรียนมาเพื่อ
โปรดทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญวิรัตน์ อีกครั้งนะครับสั้น ๆ

นายวิรัตน์ ดยวงคนนท์ (สกลนคร) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ ในกรณีของนางอวยพรนั้น ไม่มีสามีตัวคนเดียวต้องเลี้ยงลูกอีก
จะไปใช้สิทธิอุทธรณ์ได้อย่างไร และก็โดนเวนคืนเกือบจะหมดแล้ว ถ้าจะ
ออกมาใช้สิทธิอุทธรณ์นั้น ซึ่งเป็นหลักกฎหมายที่ดี แต่บางคนไม่สามารถ
ปฏิบัติได้ ผมเพียงแต่ให้ท่านรัฐมนตรีหาหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผมไม่ได้ขอร้อง
ว่าต้องเพิ่มราคาค่าเวนคืน ซึ่งท่านมีมาตรการไปแล้วผมก็เห็นดีด้วย แต่กรณี
เช่นนี้ น่าจะหาความช่วยเหลือเป็นกรณีพิเศษ ไม่ได้เรียกร้องว่าต้องเพิ่ม
ค่าเวนคืน ก็ฝากท่านรัฐมนตรีด้วย เพื่อเห็นแก่คนยากคนจนชาวสกลนครด้วย
ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพิณิจ จันทรสมบัติ ครับ

นายพิณิจ จันทรสมบัติ (กาญจนบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กรม พินิจ จันทรสมบัติ พรรคพลังธรรม ผมเองได้ฟังท่านสมาชิกสภาผู้
ด้วยความเป็นห่วงในชีวิตของประชาชน ซึ่งอยู่ในลักษณะที่ค่อนข้างลำบาก
และเป็นผู้ที่มีพระคุณต่อแผ่นดิน คือได้บริจาคที่ให้ จุดอย่างนี้ผมเรียนเสนอ
ท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลว่ารัฐบาลน่าจะตรึกรองว่าคนเหล่านี้มีบุญคุณต่อ

รัฐบาล ทำไมเราจะไม่ขอเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้เขาบ้าง แล้วบางครั้งใน
หน่วยงานบางอย่างอย่างศูนย์สร้างทาง หรือแขวงการทางเมื่อทำการให้
ชาวบ้านเขามีโอกาสแล้ว เราว่าเขามีลูก ลูกของเขาเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่
เราต้องให้สิทธิพิเศษในการเข้ามาทำงานของแขวงการทางหรือศูนย์สร้างทาง
ต่าง ๆ เราน่าจะทำได้ โดยจดไว้เป็นคนที่มีความดีต่อกรมทางหลวง คนที่มี
บุญคุณต่อกรมทางหลวง เมื่อลูกเขาเดือดร้อนเราน่าจะบรรจุให้เขาทำงาน
อย่างน้อย ๆ ลูกจ้างชั่วคราว หรือลูกจ้างประจำบางอย่าง ซึ่งเราน่าจะใช้
ข้อนี้ได้ท่านประธานครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณณรงค์

นายณรงค์ นิยมไทย (เชียงใหม่) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ พรรค
ประชาธิปัตย์ เกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจะทำ
การสร้างทางหลวงแผ่นดินนั้น กระผมใคร่ขอฝากท่านประธานผ่านไปยังท่าน
รัฐมนตรี เพราะว่าที่จังหวัดเชียงใหม่ของกระผมนั้นมีปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้นใน
ขณะนี้ ซึ่งท่านจะไปตรวจราชการวันที่ ๑๗ ท่านคงจะต้องเจอขบป้าย เพราะ
การเวนคืนนั้นเงินค่าเวนคืน เงินชดเชยยังไม่ได้ นั่นคือการสร้างทางตั้งแต่
๔ แยกคอนจัน ผ่านอำเภอสารภี ผ่านอำเภอสันกำแพงผ่านไปถึงอำเภอ
คอยสะเก็ด แล้วผมทราบว่าท่านรัฐมนตรีท่านจะไปตรวจงานที่หมู่บ้านสหกรณ์
ถึงบ้านออนหลวย ในวันที่ ๑๗ ประชาชน ๒ ฟากนั้นประมาณ ๗๐ กว่ารายยัง
ไม่ได้รับค่าเวนคืนหรือชดเชย เพราะว่าขณะนี้บริษัท ขอประทานโทษที่ต้องเอ่ย
นั่นคือบริษัทสี่แสงโยธา ได้ทำการหักกลางวันกลางคืน ชาวบ้านไม่ได้เซ็น
หนังสือให้รถแทรกเตอร์ก็ไปปลดไปไถ บอกอ้างว่าราชการให้มาทำ ทั้ง ๆ
ซึ่งผมว่าการกระทำอย่างนั้น ผมว่ามันเข้าข่ายผิดระเบียบ ซึ่งชาวบ้านยัง
ไม่ได้เซ็นให้เลย แต่ต้องทำ ผมไม่อยากจะให้ท่านรัฐมนตรีซึ่งร่วมรัฐบาล

ด้วยกันไปเจอการยกป้าย การอะไรต่อมิอะไรในวันที่ ๑๑ ผมเลยขอฝากวันนี้ว่าทั้งหลายทั้งปวง ซึ่งผมเคยทำหนังสือถึงกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับเรื่องนี้ประมาณเกือบ ๒ เดือน แต่ก็ได้รับคำตอบบ้าง ไม่ได้รับคำตอบบ้างประชาชนอย่างซึ่งท่านผู้ทรงเกียรติหลายจังหวัดได้อภิปรายว่า บางรายมีที่ดิน ๒ ไร่ แล้วก็ผ่าตรงกลางเลย แล้วไม่สามารถจะมีเงินซึ่งจะไปซื้อที่อยู่ใหม่ หรือทำอะไรได้เลย เป็นสิ่งซึ่งชาวบ้าน ชาวนา ต้องประสบผลในขณะนี้ ผมจึงขอฝากท่านประธานสภาผ่านไปถึง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมในเรื่องนี้ด้วย ผมไม่อยากจะให้ท่านไปเชียงใหม่ในวันที่ ๑๑ แล้วท่านยกป้าย แต่อย่างไรก็ตาม ในฐานะพื้นที่นั้นเป็นพื้นที่ผมคนอย่างหนานโฮะไม่ทำหอรอกครับ ผมจะบอกกับประชาชนว่าจะต้อนรับท่านและขอร้องท่านดี ๆ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวัลลภ ยังตรง (สมุทรปราการ) : ขอบคุณท่านประธานผม นายแพทย์วัลลภ ยังตรง ส.ส. สมุทรปราการ พรรคพลังธรรม เนื่องจากวันนี้มีกฎหมายเข้าสภาหลายฉบับเกี่ยวกับ เรื่องการเวนคืนผมเองมีความคิด ในเรื่องการเวนคืนนี้อยากจะเสนอท่านผ่านไปยังคณะรัฐมนตรีสักเรื่องหนึ่ง คือแทนที่เราจะมาเวนคืนที่ดิน ซึ่งก็มีสมาชิกหลายท่านได้อภิปรายในที่นี้ว่า สร้างความลำบากให้กับผู้ที่ถูกเวนคืนค่าชดเชยต่าง ๆ ค่าชดเชยการเวนคืนไม่มากพอที่จะไปหาที่อยู่ใหม่ได้ ทำไมเราไม่มาคิดวิธีการใหม่ วิธีการใหม่ก็คือการจัดระเบียบที่ดิน แทนที่เราจะไปเวนคืนเขาเราไม่ต้องเวนคืน แต่ว่าเราจัดระเบียบที่ดินให้เขาอยู่ใหม่ ผมขอยกตัวอย่างให้เห็นภาพชัดเจน สมมุติว่าเราจะเวนคืนถนนกว้าง ๕๐ เมตร เราก็จัดระเบียบที่ดินกว้างไปเลย ๑๕๐ เมตร ซึ่งจัดกว้างกว่าที่เราจะใช้ทำถนนเป็น ๓ เท่า แล้วที่ที่ถูกจัดระเบียบเราก็จัดให้เจ้าของที่ดินเดิมที่ตัดถนนอยู่ในบริเวณเท่าทั้งหมด โดยการที่เนื้อที่ดินจะถูกนำมาทำถนนเสีย ๑ ใน ๓

สมมุติกรณีอย่างนี้ ถ้าหากว่าคนมีที่ดิน ๓ ไร่ เมื่อเราทำถนนผ่าตรงกลางที่กว้าง ๕๐ เมตร อีก ๕๐ เมตร ที่ ๒ ข้างทาง เราก็มาแบ่งให้เขาเหลือจาก ๓ ไร่เหลือ ๒ ไร่ แต่ว่ายังได้ที่ดินใหม่ที่ตัดในเส้นใหม่ เพราะฉะนั้นทุกคนจะไม่ต้องย้ายที่อยู่ไปอยู่ที่อื่น ทุกคนจะอยู่ในที่เดิมหมด อยู่ในตำบลเดิม โดยที่มีถนนเส้นใหม่ผ่ากลาง แล้วทุกคนที่ถูกเวนคืนไปจะได้ที่ที่น้อยลง แต่ว่าราคามากขึ้นและได้อยู่ที่ดินใหม่เส้นนี้หมดทุกคน ซึ่งโดยวิธีการนี้ ที่ดินถึงแม้จะน้อยลงประมาณ ๑ ใน ๓ แต่ว่าราคาจะเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายเท่าตัว ซึ่งในลักษณะนี้ผมว่าเป็นผลคืออย่างหนึ่ง คือเขาไม่ต้องย้ายที่อยู่ ไม่ต้องให้เขาไปหาที่อยู่ใหม่ในลักษณะนี้

อีกส่วนหนึ่งคือรัฐไม่ต้องเสียดำเนินเวนคืนด้วย เพราะว่าค่าที่ดินที่เพิ่มขึ้นเกินกว่าค่าที่ดินเดิมหลายเท่าตัว เพราะฉะนั้นตรงนี้ผมขอฝากแนวความคิดนี้ไปยังท่านนายกรัฐมนตรี ท่านรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีด้วยลองพิจารณาแนวทางนี้ดู โดยเฉพาะอย่างยิ่งการตัดสินใจไปตามทุ่งนาต่าง ๆ ซึ่งไม่มีสิ่งปลูกสร้างเลย วิธีการนี้จะไม่ต้องใช้เงินลงทุนในการเวนคืนเลยจะไม่มีค่าเวนคืน มีเพียงค่าจัดการนิดหน่อยเท่านั้นเอง ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กราวนี้นั้นหมดแล้วนะครับ

ขอถามมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาณ ให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วยครับ กรุณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี คณะกรรมการ ท่าน
รัฐมนตรี

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่า
การกระทรวงคมนาคม กระผมใคร่ขอเสนอตั้งคณะกรรมการเต็มสภากรับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
เชิญท่านเลขาธิการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย
อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๒๒ (วานรนิวาส) - บรรจบทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม)

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบล

วานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภอ
อากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๗
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (วานรนิวาส) - บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม)

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส
และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย จังหวัดสกลนคร เพื่อสร้าง
ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๗ สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒
(วานรนิวาส) - บรรจบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม)
พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวัน
ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืนตาม
พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลวานรนิวาส
ตำบลขัวก่าย อำเภอวานรนิวาส และตำบลวาใหญ่ อำเภออากาศอำนวย
จังหวัดสกลนคร ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏ
รายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราช-
บัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓๐๗
สายแยกทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๒ (วานรนิวาส) - บรรจบทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๐๕๔ (บ้านเข็ม)

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน

ตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ และบัญชีรายชื่อ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะมีผู้ใดขอแก้ไขด้อยค่าไหม
ก่อนจะเห็นชอบด้วย

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมขอประธานมติ
(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วย
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้น
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยกรุณา
ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าเห็นชอบ

ต่อไป ๕.๔ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ด ตำบลบ่อหุด ตำบลแม่น้ำ
อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๔๑๖๕ สายรอบเกาะสมุย พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญ
คณะรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
ผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับมอบหมาย
จากคณะรัฐมนตรีให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ด ตำบลบ่อผุด และตำบลแม่น้ำ
อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๔๑๖๘ สายรอบเกาะสมุย พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลอ่างทอง ตำบล
หน้าเมือง ตำบลมะเร็ด ตำบลบ่อผุด และตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย
จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๖๘ สายรอบ
เกาะสมุย

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ ที่จะต้อง
เวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๖๘ สายรอบเกาะสมุยตามที่
ได้มีการกำหนดแนวทางหลวง ไว้แล้วตามพระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทาง
หลวงที่จะสร้างทางหลวงจังหวัด สายรอบเกาะสมุย สายน้ำตกหินลาด -
โรงพยาบาล สายบ้านลิปะน้อย - บ้านโจรคร่า สายบ้านสระเกศ - บ้านหัว
ถนน สายบ้านสวนทุเรียน - บ้านบางเก่า และสายบ้านบ่อผุด - บ้าน
เกาะฟาน พ.ศ. ๒๕๒๔ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิสาร เตชะธีราวัฒน์ (เชียงราย) : กราบเรียน
ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิสาร เตชะธีราวัฒน์ ชาติพัฒนา จากจังหวัด
เชียงราย ต้องกราบขอบพระคุณท่านประธานเป็นอย่างสูง นับเป็นครั้งแรก
ที่ท่านประธานได้ชี้ให้กระผมมาพูดในสภาตั้งแต่ผมเป็น ส.ส. มาสมัยนี้ อยาก
แสดงความน้อยใจต่อท่านประธานเมื่อสักครู่นี้ก็จริง ๆ แล้วผมอยากเรียนว่า

จริง ๆ การเวนคืนก็มีความจำเป็นเป็นกฎหมายที่เราตกลงกันได้ แต่ข้อเท็จจริงเมื่อก็ผมจะขอเวลาท่านประธานอีกแค่ ๒ - ๓ นาทีแค่นั้นเองเพื่อเอาจดหมายชี้แจงให้รัฐบาลเห็นว่าทางรัฐบาลทำอะไรที่บกพร่อง หน่วยงานราชการที่จะต้องแก้ไขในเรื่องซื้อข้าวของจังหวัดเชียงราย แต่ก็เอาเถอะครับเรื่องนั้นเรามีวิธีที่ผมจะต้องเสนอในกรรมาธิการการเกษตรอีกต่อไป แต่อยากกราบเรียนท่านประธานเป็นข้อเสนอนะ ต้องขออนุญาตท่านประธานไว้ที่นี้ก็คือว่า การอภิปรายในสภาหลายครั้งนี้ผมเห็นท่านประธานพูดชื่อผู้ที่จะให้อภิปราย ท่านพูดด้วยความ พอเห็นบ๊อบท่านก็พูดโดยอัตโนมัติ มันก็จะซ้ำ ๆ กันอย่างนั้น กระผมมีความเห็นใจท่านสมาชิกที่เป็นสมาชิกใหม่ ๆ อยากกราบเรียนท่านประธานไว้ ณ ที่นี้ ท่านควรจะต้องให้โอกาสเขาบ้าง ส่วนตัวกระผมเองไม่คิดใจ ผมเป็นมา ๔ ครั้ง โดยที่ไม่สอบตกเลย ท่านประธานที่เคารพ อยากกราบเรียนในเรื่องนี้ คือจริง ๆ แล้วตัวพระราชนโยบายเวนคืนอสังหาริมทรัพย์นั้นส่วนใหญ่ในเรื่องนี้ ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงแล้ว กระผมดูตามข้อเท็จจริงก็คือมี ๓๘ ราย มีสิ่งปลูกสร้าง ๘ ราย และมีพืชผลอีก ๒๐ ราย ความเป็นจริงการเวนคืนนั้นจะมีผลทันทีในการบังคับว่าทรัพย์สินเหล่านั้น จะต้องเป็นของรัฐ นับตั้งแต่พระราชบัญญัติเวนคืนนั้นได้ประกาศใช้ แต่ความเป็นจริงแล้ว ๓ - ๔ ฉบับที่ผ่านมานั้น ถ้าท่านประธานได้กรุณาโปรดสังเกตุท่านจะเห็นว่า ที่ดินที่เวนคืนนั้นมักจะเป็นผืนใดผืนหนึ่ง และก็เป็นที่ดินซึ่งดูจากสภาพแผนที่ที่แนบมานั้นสมเหตุสมผล ในการที่จะเวนคืนเพื่อมาใช้เป็นทางสาธารณประโยชน์ แต่ที่ดินตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ท่านประธานคงจะทราบว่าที่ที่เกาะสมุยนั้นเป็นที่ที่มีราคาแพง สำหรับแหล่งท่องเที่ยว และในการเวนคืนนี้ผมไม่แน่ใจว่าทางรัฐบาลเองจะได้ใช้สภาพแห่งนี้เพื่อรับรองการเวนคืนให้เป็นที่ยอมรับตามกฎหมายหรือไม่ กระผมมิได้หมายความว่า จะดำเนินคดีคณะกรรมการที่ทางฝ่ายรัฐบาลได้เตรียม ได้จัด

ตั้งเกี่ยวกับการเวนคืนในที่ดินดังกล่าว แต่ท่านประธานได้กรุณาโปรดดูให้คิดก็ถือว่า ตั้งแต่บุคคลที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ชื่อก็ซ้ำ ๆ กัน และที่ดินก็เป็นที่ดินมีทั้ง ๒ ผัง ทั้งฝั่งซ้าย ฝั่งขวา และที่ยิ่งกว่านั้นพอมาดังลำดับที่ ๒๓๓ ที่ ๒๓๔ ที่ ๒๓๕ ที่ ๒๓๖ ที่ ๒๓๗ ที่ ๒๓๘ ที่ ๒๓๙ ตลอดจนถึง ๓๓๗ กับ ๓๓๘ นั้น จะเป็นที่ดินยาวไปแนวถนน ๒ ผัง กระผมไม่แน่ใจว่าครั้งนี้เราสามารถจะคิดได้หรือไม่ว่า ถนนนี้ตัดขึ้นมาเพื่อประโยชน์ในการทำที่ดินเหมือนกับที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติจากจังหวัดนครสวรรค์ได้บอกไว้ ครั้งนี้แหละครับอยากกราบเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยชี้แจงให้ด้วยว่า ท่านได้ดูข้อเท็จจริงเหล่านี้หรือไม่แล้วไม่ใช่มีเฉพาะพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะมีเวนคืนถนนสายรอบเกาะสมุยคือ วาระ ๕.๖ ก็เป็นคล้ายกันอย่างนี้ ความเป็นจริงแล้วการเวนคืนปกติแล้วเราควรจะเจรจาเฉพาะรายใดรายหนึ่ง แต่ครั้งนี้กลายเป็นว่าท่านจะเอื้อประโยชน์ให้เจ้าของที่ดินเหล่านี้หรือไม่ ท่านได้ลงไปดูหรือไม่ว่ามีประโยชน์อะไรกับคณะกรรมการเหล่านี้ ตลอดจนถึงที่ดินเหล่านี้ เพราะความเป็นจริงแล้วมันไม่ควรจะเวนคืนแล้วเหลือแนวถนนไว้ ๒ ข้างเพื่อเอาไปใช้ประโยชน์ กระผมขอกราบเรียนถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรี ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม สำหรับการเวนคืนที่ดินเพื่อทำถนนรอบเกาะสมุยนั้น กระผมใคร่ขอกราบเรียนความเป็นมา ถนนรอบเกาะสมุยนั้นเป็นถนนซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ประชาชนได้ใช้สอยกันอยู่ เกาะสมุยนั้นก็มักจะมีประชากรอยู่หนาแน่น อยู่ริม ๆ ทะเล เนื่องจากว่าประชากรได้เป็นเกษตรกร เป็นชาวประมงบ้าง ก็อาศัยอยู่ตามริมทะเล เพราะฉะนั้นเส้นทางสัญจรไปมาก็อยู่ริมทะเล ครั้นนานเข้าก็มีความจำเป็น

จะต้องต่อแนวถนน ที่นี้ในรอบ ๆ เกาะสมุยนั้นเป็นอย่างนี้มาช้านานคือ ประชากรส่วนใหญ่อยู่ตามแนวรอบเกาะขอบเกาะทั้งสิ้น และถนนคั้งเดิมที่มีอยู่ นั้น ก็เป็นแนวถนนที่ประชาชนได้บริจาคให้บ้างบางส่วน ในสมัยโบราณการทำถนนนั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ กัน ก็จะมีแนวคดเคี้ยว เพราะว่าเจ้าของที่ดินนั้นจะบริจาคกันคนละนิดคนละหน่อย เช่น ที่ดินอยู่ติดกัน ซิกนี้บริจาค ๕ เมตร หรือ ๖ เมตร อีกซิกหนึ่งก็บริจาค ๕ เมตร ๖ เมตร เพราะฉะนั้นลักษณะที่ดินรอบเกาะนั้นจะคดเคี้ยวไปมา ถ้าเพื่อท่านประธานสภาและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เปิดดูแผนที่ก็จะเห็นว่า การเวนคืนในกรณีนี้ก็เป็นการเวนคืนเขตทาง ตัวผิวจราจรจริง ๆ นั้นได้สร้าง ได้ใช้ประโยชน์ไปแล้ว แต่การเวนคืนนี้ก็เพื่อที่จะเวนคืนให้ได้กรรมสิทธิ์กับเขตทาง เพื่อประโยชน์ในการนำไปสร้างเป็นคูน้ำ เป็นท่อระบายน้ำต่อไป ก็เรียนมาเพื่อให้โปรดทราบครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ (นครราชสีมา) :

ท่านประธานที่เคารพ กระผม พันตำรวจโท สมชาย เพศประเสริฐ ชาตินครราชสีมา ผมคงมีเรื่องที่จะตั้งข้อสังเกตไว้เพียงเล็กน้อย ท่านประธานที่เคารพผมเรียนว่า ผมเห็นด้วยในการเวนคืน ออกพระราชบัญญัติว่าด้วยการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ที่บริเวณถนนรอบเกาะสมุย ซึ่งตรงนั้นคงจะทำให้ชาวต่างชาติก็ดี พ่อแม่พี่น้องประชาชนในบ้านในเมืองเรานั้น ได้เห็นถึงความสวยงามของภูมิประเทศ แล้วก็พาท่านไปท่องเที่ยว ผมกราบเรียนว่าสิ่งที่ผมเป็นห่วงอยู่นิดหนึ่ง ที่ฝากท่านประธานไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ผมกลัวว่าถนนตรงไหนที่เวนคืนแล้ว ไปติดกับเส้นทางกับถนนหลักอีกเส้นหนึ่ง ซึ่งเป็นถนนตัดกันขณะนี้มีปัญหาอยู่ที่อำเภอปักธงชัย ท่านประธานที่เคารพ ที่ผมมีหนังสือถึงท่านรัฐมนตรีว่าการก็คือว่า เมื่อมีถนน

ตัดกันแล้วมักจะมีตำรวจทางหลวง ไปสร้างตู้ยามอยู่บริเวณทางแยกแล้ว ก็ปรากฏว่าไปบังเอาถนนของเขา ซึ่งหน้ากว้างเขา ๒๕ เมตร ท่านประธานที่เคารพ แต่ว่าไปก่อสร้างตู้ยามถึง ๒๐ เมตร บังที่เขาหมดเลย เพราะฉะนั้นประชาชนจะเสียประโยชน์ตรงนี้ แล้วก็ได้รับความเดือดร้อนตรงนี้ ก็ฝากไว้เป็นข้อสังเกตว่า ขอให้ท่านรัฐมนตรีว่าการนั้นได้ช่วยพิจารณาดำเนินการในเรื่องนี้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ขอประทานกราบเรียนท่านรัฐมนตรีว่าการเป็นข้อสังเกต และก็เป็นที่ยึดเชื่อมั่นานานในเรื่องการเวนคืนที่ดิน จะเป็นการเวนคืนที่ดินที่เกาะสมุยหรือที่ใดก็แล้วแต่ก่อนจะออกกฎหมายเวนคืนมาได้ ถนนสายนั้นได้เสร็จแล้ว และได้ใช้รถยนต์วิ่งกันมา ๓ ปี ๔ ปี แล้วจึงมาออกกฎหมายเวนคืนชาวบ้านซึ่งจะได้เงินได้ทองจากการเวนคืนที่ดินที่สูญหายไป ต้องรอเวลา ๓ ปี ๔ ปี ถึงจะได้เงิน อันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการคงจะทราบ อยากจะทราบว่าในทางปฏิบัติ ทำไมมันช้ามากมาอย่างนั้น มาเริ่มจะตัดถนนก็รู้แล้วว่า การประนีประนอมนั้น รายใครยอมรายใครไม่ยอม รายใครที่ไม่ยอมก็รู้แล้วว่า ต้องออกกฎหมายเวนคืนไม่อย่างนั้นเขาก็ไม่ให้ เมื่อรู้แต่ต้นแล้ว ทำไมไม่ออกพระราชบัญญัติ ในขณะที่เราเริ่มสร้างทางกว่าจะเสร็จก็ ๒ ปี ๓ ปี ออกกฎหมายเวนคืนได้แล้วในระยะนั้น แต่ทำไมจึงล่าช้ามีอุปสรรคอะไรหรือครับถึงล่าช้า น่าจะออกกฎหมายเวนคืน พอถนนเสร็จกฎหมายเวนคืนก็เสร็จ หรือกฎหมายเวนคืนนั้นอาจจะเสร็จก่อนถนนเสร็จก็ได้ เพราะออกกฎหมายเข้าสภาไม่ใช่ของยากจนเกินไป สภาก็ผ่านให้เรื่อย ๆ ครับ แต่ว่าประชาชนกว่าจะได้เงินได้ทองเอาที่ดินของเขาไปสร้างถนนวิ่งไปตั้งปี ๒ - ๓ ปี แล้วถึงจะได้เงิน อันนี้อยากจะสอบถามว่ามันไปติดขัดตรงไหน กว่าจะออกกฎหมายเวนคืนได้ ต้อง

406

ทำแผนที่กันมากมายนักหนาหรือไม่ ขอประทานกราบเรียนว่า ทางปฏิบัตินั้น การเซอร์เวย์ (Serway) ทำทาง ตรงไหนให้ ตรงไหนไม่ให้ ตรงไหน จะต้องเวนคืนทางหลวงแผ่นดินแต่ละสาย ก่อนจะลงมือสร้างแบบแปลนเสร็จเรียบร้อยแล้ว รู้แล้วว่าจะต้องเวนคืนที่ใดบ้าง เป็นเนื้อที่เท่าไร ทำไมไม่เอากฎหมายตอนนั้นทำไมถึงเข้าไว้จนนาน ๓ ปี จึงมาออกกฎหมายเวนคืน อันนี้ท่านรัฐมนตรีกรุณาตอบสักนิดเถอะครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผมใคร่ขออธิบายเพิ่มเติมอีกนิดหนึ่ง เพื่อความเข้าใจตรงกัน พ.ร.บ. เวนคืนที่ออกมา ก็เพื่อแก้ปัญหาสำหรับประชาชนในรายที่ไม่ยอมรับราคาใด ๆ ไม่ว่าจะเสนออย่างไร เพราะฉะนั้นตามแผนที่หรือว่าตามรายนามของผู้ที่ถูกเวนคืนจะระบุไว้เสร็จ รวมทั้งโฉนดอะไรต่าง ๆ ไว้เปิดเสร็จว่าถูกเวนคืนกี่วา กี่ไร่ จะกำหนดไว้เปิดเสร็จ รายที่ออก พ.ร.บ. เวนคืนที่เสนอต่อสภาวันนี้ คือรายที่ไม่ยอมรับราคาเวนคืน ไม่ยอมปรองคอง ไม่ยอมเจรจาใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นต้องออก พ.ร.บ. เพื่อให้ทรัพย์สินนั้นตกเป็นของรัฐ ในกรณีที่ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้ถามว่า ทำไมเวนคืนแล้วตั้ง ๓ ปี ๔ ปี จึงไม่ได้รับราคา เหตุที่ยังไม่ได้รับราคาค่าเวนคืนนั้น เป็นเพราะก่อนที่จะมีการออก พ.ร.บ. เวนคืน อย่างวันนี้ พ.ร.บ. นี้ะครับ บุคคลที่ไม่ได้รับราคาค่าเวนคืนนั้น คือบุคคลที่ไม่ได้รับราคาเวนคืนตามพระราชกฤษฎีกาเวนคืน พ.ร.ฎ. ซึ่ง พ.ร.ฎ. นั้นเป็นอำนาจของคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติให้ออกเป็น พ.ร.ฎ. เวนคืนแล้ว กระทรวงคมนาคมก็จัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาคณะหนึ่งซึ่งเรียกว่า คณะกรรมการกำหนดราคาเบื้องต้น

ซึ่งราคาเบื้องต้นนั้นก็จะเป็นไปตามที่กรมที่ดินกำหนดเมื่อกำหนดราคาเบื้องต้นเสนอไปแล้วราษฎรรายใดที่ยอมรับราคาเบื้องต้นก็เจรจาติดต่อซื้อขายจ่ายโอนกันไปที่ดินก็ตกเป็นของรัฐ สำหรับรายใดที่เห็นว่าราคามันยังต่ำอยู่แต่รับเงินค่าเวนคืนไว้ก่อน เพื่อที่จะสงวนสิทธิในการอุทธรณ์ ไม่อย่างนั้นจะไปโดนเวนคืนเป็น พ.ร.บ. ผ่านสภาเข้า ซึ่งตอนนั้นตกเป็นของรัฐไปฟ้องร้องอะไรไม่ได้เลย เพื่อที่จะสงวนสิทธิที่จะไปอุทธรณ์แล้วก็ฟ้องศาล เขาก็รับราคาเบื้องต้นไว้ เมื่อรับราคาเบื้องต้นไว้ก็ไปอุทธรณ์ เพื่อให้ได้ราคาเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่ก็เป็นราคาเพิ่มขึ้นบ้าง เมื่อได้รับราคาเพิ่มขึ้นตามราคาที่ถูกอุทธรณ์มาแล้วยังไม่พอใจอีกก็ไปฟ้องศาล ศาลที่จะต้องว่าความพิจารณาคดี ๓ ศาลที่ทำให้ได้รับเงินค่าเวนคืนช้า เมื่อมีการฟ้องศาลแล้วทางกรมทางหลวงทางราชการก็จะต้องรอคำสั่งศาล ศาลให้จ่ายเท่าใดก็จะต้องจ่ายตามนั้นนี้เป็นมูลเหตุหนึ่งที่ทำให้การรับเงินตามการเวนคืนนั้นชักช้า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวิระ ปัทมสิริวัฒน์ (พิชญโลก) : กราบเรียนประธานสภาที่เคารพ กระผม วิระ ปัทมสิริวัฒน์ ชาติพัฒนา พิชญโลก กระผมได้ฟังคำชี้แจงของท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับการประเมินราคาที่ดินนั้น กระผมไม่คิดใจ เพราะว่าการประเมินราคาที่ดินนั้น เรามีคณะกรรมการท้องถิ่นประกอบไปด้วยนายอำเภอ ประธานสภา หรือ ส.จ. หรือกรรมการสุขาภิบาล ตรงนี้ราคาประเมินที่ดินนั้นราษฎรจะไม่คิดใจแต่ปัญหาก็คือว่า เรื่องประเมินราคาค่าเรือดอนครับท่านประธาน จังหวัดพิชญโลกก็มีปัญหาเหมือนกับราษฎรที่กำลังเดือดร้อนจากพระราชบัญญัติฉบับนี้ สำหรับที่พิชญโลกนั้นได้มีการสร้างทางหลวงหมายเลข ๑๒๕๕ บ้านกกไม้แดง เนินมะปราง การประเมินราคาที่ดินนั้นราษฎรไม่คิดใจ แต่ท่านประธานครับได้มีการชดเชยค่าเรือดอนบ้านช่องสภาพเป็นตลาด เป็นร้านค้า เขาเสียที่ดินถึง ๑๐๐ กว่าตารางวาเขาต้องรื้อบ้าน

ซึ่งเป็นร้านค้า ซึ่งเป็นท่าเลอาศัย แต่ปรากฏว่าประเมินให้เขาเพียงแค่ ๑๔,๐๐๐ บาท ครั้นท่านประธาน เราจะใช้กฎเกณฑ์อย่างทางการทางพิเศษ ประเมินราคาใน กทม. ได้หรือไม่ เพราะคนต่างจังหวัดก็ซื้อวัสดุสิ่งของในการรื้อถอนในการก่อสร้างนั้น เท่า ๆ กับคน กทม. แล้วจะแพงกว่า กทม. เสียอีก ท่านประธานที่เคารพ ถ้าท่านเป็นราษฎรที่กระผมจะกราบเรียนขณะนี้ ท่านปวศร้าวไหมครับ นายอดิศักดิ์ คำนภิตติศิริ บ้านจุกรื้อถอน ๒ หลัง ประเมินให้เขาหลังละ ๒,๔๐๐ บาท หลังที่ ๒ ประเมิน ๕,๐๐๐ บาท ครั้น นายประเวียง เชื้อบุญมี ประเมินให้เขา ๑,๐๗๐ บาท และที่น่าสังเวชที่สุด นายสนุก วงศิริ กรมทางประเมินค่ารื้อถอนให้เขา ๗๐๐ บาท อีกคนนางปาน คำมิงเสก ประเมินให้ ๕๕๐ บาท ท่านประธานครับ ราคาที่กล่าวมานี้ไปทำอะไรได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้ในเรื่องประเมินราคาที่ดิฉันไม่พอใจ และการประเมินค่ารื้อถอน มันอยู่ที่กรรมการประเมินท่านประธานคนดังกล่าวนี้ได้ทำเรื่องร้องมาที่กระผม กระผมได้เสนอไปที่อธิบดีกรมทางหลวงแผ่นดินแล้ว แต่ในขณะที่บ้านติดกัน ประเมินราคา ๗๐,๐๐๐ กว่าบาทนี้เป็นธรรมหรือไม่ เพราะฉะนั้นก็อยากจะฝากท่านรัฐมนตรีว่า ในการที่เกี่ยวกับการประเมินค่ารื้อถอนนั้น อยากจะให้ความเป็นธรรมกับราษฎร แต่ส่วนประเมินราคา ค่าที่ดินนั้นมันมีราคาปานกลางของกรมที่ดิน ซึ่งประเมินอยู่ เพราะฉะนั้นเป็นช่องว่าง ถ้าเผื่อว่าคณะกรรมการประเมินที่ดิน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการมีความบริสุทธิ์แน่นอน เขาอาจจะให้ความเป็นธรรม แต่ถ้าเผื่อได้มีการถกเถียงกับเจ้าหน้าที่ตรงนี้ราษฎรจะถูกถล่มแกล้ง เพราะฉะนั้นก็ขอกราบเรียนให้ท่านรัฐมนตรีได้แก้ไขปัญหาดังกล่าวนี้ให้กับราษฎร ขอขอบคุณ ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้วครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ กรุณายกมือ
ขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่ารับหลักการ
คณะกรรมการ ทานรัฐมนตรี

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ กระผม พันเอก วินัย
สมพงษ์ กระผมใคร่ขอเสนอตั้งคณะกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น
ท่านเลขาธิการเชิญ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลอ่างทอง ตำบลหน้าเมือง ตำบลมะเร็ด ตำบลบ่อสุค และตำบลแม่น้ำ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง โดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๖๕ สายรอบเกาะสมุย

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืน ตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการ ตามพระราชบัญญัตินี้

.....
 ....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติและบัญชีรายชื่อ เจ้าของหรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผ่านทุกมาตรา นะครับ ใครจะขอแก้ไขต้องคำพิพากษาใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ ก็ขอมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ในวาระ ๓ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย
กรณายกมือขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ เป็นอันว่าเห็นชอบ
ต่อไป ๕.๕ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่
ตำบลลลิตล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๔๐๕ สายนาเกตุ - ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับ
มอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลลิคิล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ สายนาเกตุ - ค้อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม
พ.ศ. . . . . โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ในท้องที่ตำบลลิคิล อำเภอเมือง
ยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ สายนาเกตุ-
ค้อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวง ได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้อง
เวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ สายนาเกตุ - ค้อเขต
เทศบาลเมืองยะลาควบคุม ตามที่ได้มีการกำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะ
เวนคืนไว้แล้ว ตามพระราชกฤษฎีกากำหนดเขตที่ดินในบริเวณที่ที่จะเวนคืน
เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๘ สายนาเกตุ - ค้อเขตเทศบาล
เมืองยะลาควบคุม พ.ศ. ๒๕๓๑ เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ คิฉั้น พวงเล็ก บุญเชียง พรรคชาติไทย จากพะเยา จากบันทึก
คำชี้แจงของพระราชบัญญัติฉบับนี้ บอกว่าได้ก่อสร้างเสร็จแล้วและเปิด
การจราจรแล้ว มีอยู่ ๕ รายด้วยกัน อยากจะเรียนถามท่านประธานผ่านไป
ถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมด้วยว่า ในจำนวน ๕ ราย
มีสิ่งปลูกสร้างอยู่ในรายใด นอกจากนั้นจากผู้ครอบครองลำดับที่ ๒ มีที่ดินอยู่

๑๒ ตารางวา แต่ถูกเวนคืนไป ๔.๖๘ ตารางวา เหลือที่ดินประมาณ ๗.๗๒ ตารางวา เช่นเดียวกับผู้ครอบครองรายที่ ๔ มีที่ดินอยู่ ๒๐ ตารางวา เนื้อที่ที่ต้องถูกเวนคืนไป ๑๒.๖๐ ตารางวา เหลือ ๗.๔๐ ตารางวา ไม่ทราบว่าทางกรมทางได้เวนคืนไปทั้งหมด หรือไม่หรือว่าในที่ดินที่เหลือนั้น ปล่อยให้ประชาชนได้เข้าไปทำประโยชน์ หากว่าทางรัฐบาลไม่ได้เวนคืน ในจำนวนที่เขาถืออยู่ ๒๐ ตารางวาหมด ไม่ทราบว่าที่ดินตรงนี้เป็นที่ว่างเปล่า และทางเจ้าของที่ดินได้ดำเนินการอย่างไร น่าจะให้เป็นสวนสาธารณะก็ได้ ถ้าอย่างนั้นจะปลูกบ้าน ทำสิ่งก่อสร้างสิ่งใดคงไม่ได้ นอกจากจะปลูกสุขา ให้เป็นสาธารณสมบัติแค่นั้น คิฉั้นขอกราบเรียนถามแค่นี้คะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
 กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผม
 โคร้ขอกราบเรียนชี้แจงต่อท่านประธานสภา ต่อข้อซักถามของท่านสมาชิก
 ผู้ทรงเกียรติดังนี้ ทางหลวงเส้นนี้มีความยาว ๓๔ กิโลเมตร กับอีก ๖๖๕
 เมตร แล้วเขตทางกว้าง ๓๐ เมตร เป็นทางหลวงที่สร้างในภาคใต้ นะครับ
 ในเนื้อที่ ๓๔ กิโลเมตร เขตทาง ๓๐ เมตร มีความจำเป็นที่จะต้องเวนคืน
 กับไม่กี่ราย คือ ๕ ราย ซึ่งเมื่อเวนคืนก็เป็นรายเล็กรายน้อยบางคนถูกเวนคืน
 ไม่ถึงตารางวา เช่น รายนางแวงแอะเขาะ เวนคืนไป .๘๓ ตารางวา คนอื่น
 ก็ได้คนละ ๔ ตารางวา บางคน .๓๖ ตารางวา รวมเนื้อที่ที่จะเวนคืนแล้ว
 ก็มีเพียงนิดเดียว ๗๒.๔๗ ตารางวา แต่เหตุที่ต้องเวนคืนก็อย่างที่ผมได้
 กราบเรียน เป็นเพราะเจ้าของที่ดินนั้นไม่ยอมรับเจรจาใด ๆ ไม่ว่าจะ
 ไปตามกรรมการคณะใดไม่ยอมรับราคา เหตุที่ต้องเวนคืนก็เพื่อที่จะตัด
 ภาษาอังกฤษเขาเรียกว่าเป็นระยะให้มองตรงหัวมุดถนนนั้นจะต้องตัดเพื่อให้

เป็นระยะที่ไม่บังคาให้มองได้เพื่อประโยชน์ในการจราจร ภาษาอังกฤษ เรียกว่า ไซต์ ดิสแตนซ์ (Sight distance) อันนี้กระผมใคร่ขอ กราบเรียนว่า เราก็มเวนคืนเฉพาะเนื้อที่ที่เราต้องการเท่าที่จำเป็น ส่วนที่ ที่เหลือกระท่อนกระแท่นนั้นก็คงยังคงเป็นเจ้าเดิม เป็นกรรมสิทธิ์ของเจ้าของ เดิม เว้นไว้แต่ว่าเขาจะอุทิสให้ทางกรมทางหลวง ถ้าอุทิสให้กรมทางหลวง กระผมก็ขอน้อมรับเอาข้อเสนอของท่าน เอาที่ที่ว่างอยู่ริมนั้นมาทำเป็น สวนหย่อมหรือตั้งกระถางต้นไม้ดอกไม้ ซึ่งกระผมก็จะรับเอาความคิณั้นไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพวงเล็กครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพคะ รู้สึกรัฐบาลนี้ใจแคบจริง ๆ ค่ะ ที่ดินที่เขาเหลือเพียง ๑ ตารางวาว่า ทำไมท่านไม่เวนคืนเขาไปหมดละคะ เพราะเหตุที่ท่านเวนคืนเขาไปน้อย เขาถึงไม่ยอม ถ้าหากท่านเวนคืนเขาหมดเขาคงจะยอม เขาจะไปทำอะไรได้ หลุมฝังศพก็ยังไม่พอฝัง ขอบคุณค่ะ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม การเวนคืน นั้นจะต้องเวนคืนตามกฎหมาย เราจะไปเวนคืนเพื่อเหลือเพื่อแถมส่วนเกินนั้น ก็คงจะไม่ได้ ถ้าเผื่อกฎหมายเปิดทางให้ทำกระผมมั่นใจว่าจะ เป็นสิ่งที่อำนวยความสะดวกให้เรา มาก แต่ถ้าเวนคืนส่วนเกินมาเพื่อเหลือไว้ เวนคืนเสีย ให้หมด ๆ ไม่ให้เหลือ ๒ วา ๓ วา ถ้าเปิดทางนั้นให้ กระผมคิดว่า ทุกหน่วยงานก็คงไม่ปฏิเสธที่จะทำ แต่การเวนคืนนั้นกระผมใคร่ขอกราบเรียน ว่า เป็นไปตามพระราชบัญญัติกฎหมายแม่บท คือ พ.ร.บ. ว่าด้วยการเวนคืน ปี ๒๕๓๐

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายไพศาล ยิ่งสมาน (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม ไพศาล ยิ่งสมาน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดยะลา พรรคความหวังใหม่ ที่ท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติกำลังศึกษาอยู่กับท่านรัฐมนตรีเกี่ยวกับที่ดินเวนคืนเพียง ๕ ราย และก็ปรากฏว่าเป็นที่ดินเล็กที่ดินน้อย แล้วก็เวนคืนไม่หมด ที่นี้ท่าน ส.ส. บอกว่าน่าจะเวนคืนให้หมด มันเป็นความใจแคบของกรมทางหลวงแผ่นดินที่ไม่เวนคืนให้หมด ผมก็เห็นว่าที่กรมทางหลวงแผ่นดินเวนคืนเพียงบางส่วนที่ต้องการเป็นสิ่งที่ถูกต้องแล้ว เพราะผมเป็นเจ้าของพื้นที่ในเขตนั้น คือพื้นที่ในเขตนั้นอยู่ในเขตตัวเมืองยะลา แล้วผมก็อยู่ในเขตตัวเมืองยะลาเหมือนกัน ปรากฏว่าที่ดิน ๕ รายนั้น เป็นที่ดินของผู้มีรายได้น้อย และถ้าทางกรมทางหลวงแผ่นดินเวนคืนไป ถึงแม้จะเวนคืนเพียงน้อยนิดก็สร้างความเดือดร้อนให้เขาแล้ว ถ้าสมมุติว่าเวนคืนทั้งหมด ๕ รายนั้น ไม่ทราบจะไปอยู่ที่ไหน เพราะค่าที่ดินเวนคืนนี้ถูกมาก ถ้าพิจารณาถึงในแง่ของราคาประเมินที่แท้จริงตามที่ซื้อขายกันในตลาด ที่ดินตรงนั้น ๕ รายนี้เป็นที่ดินที่มีความเจริญแล้ว ถ้าสมมุติว่า ที่ดินเขาคิดเป็นห้อง ห้องหนึ่งก็ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาทถึง ๓๐๐,๐๐๐ บาท ถ้าคิดเป็นตารางวา ๆ ละไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท แล้วเขามีคนเดียว และส่วนมากก็จะมีดินเฉพาะตรงนั้น ถ้าสมมุติเวนคืนทั้งหมดแล้วทางรัฐให้แค่คนเดียว รายละประมาณไม่ถึง ๒,๐๐๐ - ๓,๐๐๐ บาท อะไรทำนองนี้จะสร้างความเดือดร้อนมาก กราบเรียนท่านประธานที่เคารพร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลิคิล อำเภอเมืองจังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๔๐๕ สายอาณาเขตต่อเขตเทศบาลเมืองยะลา ถนนสายนี้เป็นถนนที่เรียกว่าถนนเศรษฐกิจที่สร้างความเจริญให้กับ จังหวัดยะลาเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะมีรถไปมาตลอดเวลา ถึงแม้จะเป็นสาขาเหตุไปตำบลลิคิล และ

ก็มาที่เขตเทศบาล แต่ถ้าต่อไปทางทิศเหนือก็จะไปหาดใหญ่ และก็ต่อมา
 กรุงเทพฯ เพราะฉะนั้นสินค้าทุกชนิดก็ต้องผ่านถนนสายนี้ ราษฎรที่ได้รับ
 การเวนคืนส่วนมากจะยินยอม ถึงแม้ว่าที่ดินในเขตถนนดังกล่าวจะมีราคาแพง
 มาก ถ้าเราย้อนหลังไปเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๐ ที่ดินในเขตที่จะสร้างถนน
 สายนาเกตุ ค่าบิลลิตลนี้ราคาไร่ละไม่เกิน ๓๐,๐๐๐ บาท แต่ตอนนี้ตั้งแต่
 ปี ๒๕๓๒ เป็นต้น มาจนถึงปี พ.ศ. ๒๕๓๖ ที่ดินแถวนี้รู้สึกว่าจะบูม
 (Boom) มาก ที่บูมมาก ไม่ใช่เพราะทางรัฐจะขยายถนน แต่มันบูม
 เพราะการขยายตัวทางเศรษฐกิจของภาคใต้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงงาน
 อุตสาหกรรมที่ไปสร้างในย่านนั้นจาก ๓๐,๐๐๐ บาทตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๓๒
 ราคาจะเป็น ๑๐๐,๐๐๐ บาท ๒๐๐,๐๐๐ บาท จนถึงปัจจุบันราคาไร่ละ
 ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ บาท และชาวบ้านก็ยินยอม แต่ที่ไม่ยินยอมก็เป็นเพียง
 ๕ ราย เพราะมันเป็นจุดยุทธศาสตร์ทางด้านเศรษฐกิจที่ตรงนั้นเขาเรียกว่า
 สามแยกบ้านเหนือ ทางทิศเหนือจะไปหาดใหญ่ ทางทิศตะวันตกจะไปอำเภอ
 ยะหา และก็ไปอำเภอเบตง ทางทิศตะวันออกจะมาเขตเทศบาล อยู่ห่างจาก
 เขตเทศบาลไม่เกิน ๘ กิโลเมตร เพราะฉะนั้นที่แถวนี้จึงมีราคาสูงมาก และ
 ตอนนี้บ้านก็ปรากฏว่าสร้างต่อเป็นตึกสร้างต่อตลอด ผมเห็นว่ารัฐบาลควรจะดู
 ข้อเท็จจริงว่าการซื้อขายที่ดินในที่ตั้งกล่าวราคาเท่าไร ในราคาปัจจุบันและ
 ถ้าสมมุติว่าชาวบ้านรื้อแล้ว ถึงแม้จะรื้อไม่หมดหรือรื้อหมดก็ตาม จะสร้าง
 ความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านแค่ไหน อย่างนี้เป็นต้น ที่นี้กระผมก็มีข้อสังเกต
 อีกอย่างหนึ่ง คือตอนนี้ทางกรมทางหลวงแผ่นดินกำลังจะเวนคืนที่ดินทางหลวง
 แผ่นดินสาย ๔๑๐ ตอนยะลา บันนังสตา ปรากฏว่ามีปัญหาอีกแล้ว มีชาวบ้าน
 ร้องเรียนมากมายตอนนี้ ประมาณ ๓๐ กว่ารายที่มีปัญหาก็เป็นกรณีเดียวกับที่มี
 ปัญหาที่ตำบลลิคัล ที่มีปัญหาก็เป็นสามแยกอีก ปรากฏว่าผมดูตึก ๆ หนึ่ง เป็น
 ตึก ๒ คูหา ๒ ชั้น ทางกรมทางหลวงแผ่นดินประเมินราคา ประมาณ

๒๐๐,๐๐๐ กว่าบาท ๒๒๕,๓๖๓ บาท ที่ดินอีก ๒ ไร่ ๒ งาน ๒ ชั้น สภาพดีมากยัง
ใช้การได้ดี ถ้าสมมุติว่าตึกหลังเดียวกันนี้จะสร้างใหม่ ราคาเฉพาะก่อสร้าง
อย่างเดียวก็น่าจะต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท ถ้ามีการซื้อขายตอนนี้ก็น่าจะต่ำกว่า
๓๐๐,๐๐๐ - ๔๐๐,๐๐๐ บาท ถ้ารวมที่ดิน แต่ทางกรมทางหลวงแผ่นดินก็
ประเมินแค่ ๒๒๕,๓๖๓ บาท อันนี้ก็คงจะสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้าน
แต่อย่างไรก็ตามที่ดินที่กรมทางหลวงแผ่นดินเสนอเป็นพระราชบัญญัตินี้ เพื่อ
สร้างถนนหลวงสาย ๔๐๕ นี้ กระผมเห็นว่ามิใช่ประโยชน์และก็ไม่ควรผ่าน แต่ผม
ให้ข้อสังเกตว่าราคาน่าจะดูตามความเป็นจริง ขอขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณปรีชาครับเชิญ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต ท่านประธาน กระผมใคร่ขอเสนอ
ในทางออกประการหนึ่งที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ให้ข้อสังเกตว่า เมื่อมีการ
เวนคืนที่ดินไปแล้วมีที่ดินเหลืออยู่ซึ่ง เป็นเพียงแปลงเล็กแปลงน้อย เนื้อที่
เล็กน้อย ในเรื่องนี้จะคงจะมีทางเยียวยาแก้ไขได้ อาจจะแก้ปัญหาดังกล่าว
ได้ในระดับหนึ่งผมใคร่ขอเสนอในเรื่องนี้ มี พ.ร.บ. เวนคืนปี พ.ศ. ๒๕๓๐
ในมาตรา ๒๔ ผมขออนุญาตอ่านมาตราก็แล้วกัน เพราะว่าคงจะขัดเจตนา ใน
มาตรา ๒๐ ได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่ต้องเวนคืนที่ดินแปลงใดแต่เพียงบางส่วน
ถ้าเนื้อที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นน้อยกว่า ๒๕ ตารางวา ประการแรก หรือ
ด้านหนึ่งด้านใดน้อยกว่า ๕ วา และที่ดินส่วนที่เหลืออยู่นั้นมิได้ติดต่อกับพื้น
เดียวกันกับที่ดินแปลงอื่น ของเจ้าของเดียวกัน หากเจ้าของร้องขอให้
เจ้าหน้าที่เวนคืนหรือจัดซื้อที่ดินส่วนที่เหลือได้ อันนี้มีทางออกตามมาตรา ๒๐
แต่จะต้องปรากฏว่าเจ้าของเขายินยอมให้เวนคืนก็ได้ ให้ขอซื้อก็ได้ อันนี้ก็
เป็นทางออกประการหนึ่งผมใคร่ขอเสนอในเรื่องนี้ เป็นไปได้อย่างไรก็
อาจจะมีการเจรจา แต่กฎหมายนั้นมิทางแก้ไข เมื่อผมได้กล่าวถึงเรื่องนี้

แล้ว ผมอยากจะให้ข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องการเวนคืนในภาพรวมอยู่ ๒ - ๓ ประการด้วยกัน เพราะว่าได้เคยมีปัญหาเกิดขึ้นกฎหมายเวนคืนนั้นจะมีมาตราที่สำคัญอยู่เพียงไม่กี่มาตรา ที่ท่านเลขาธิการได้อ่านไปแล้ว แต่ข้อสำคัญที่สุดในมาตรานั้นจะอ้างถึงรายชื่อเจ้าของกรรมสิทธิ์เป็นบัญชีท้าย อีกส่วนหนึ่งที่สำคัญมากเลยก็คือ แผนที่ท้ายพระราชบัญญัติ ๒ ส่วนนี้ถือว่าเป็นส่วนของกฎหมาย ที่ออกมาความสำคัญมีอยู่ประการใด ความสำคัญก็มีอยู่ว่าในรายชื่อ อาจจะมีข้อผิดพลาดที่เคยเกิดขึ้นรายชื่อเปลี่ยนไป จะผิดโดยประมาทเดินเลื้อ หรือเจ้าหน้าที่ทุจริต ผมคงไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง ที่สำคัญแผนที่ท้ายมีความสำคัญมาก มาตราส่วนผิดไปเพียงเล็กน้อย ประโยชน์เสียหาย ฝ่ายหนึ่ง อาจจะได้ประโยชน์ อีกฝ่ายหนึ่งอาจจะเสียประโยชน์จำนวนมหาศาล สิ่งนี้เคยผิดพลาดแล้ว เพราะการรังวัดนั้น เป็นเรื่องของเจ้าหน้าที่ทางเทคนิค เพราะฉะนั้นแผนที่ท้ายก็ดี บัญชีท้ายก็ดี กรมขอฝากไปยังท่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องต้องระมัดระวังเป็นพิเศษ ข้อผิดพลาดเคยเกิดขึ้นมาแล้ว ส่วนนี้ผมขอฝากไว้ด้วย เวลาเราอ่านเราอ่านแต่กฎหมาย ในแผนที่ท้ายก็ดีเราดูเราก็ไม่เข้าใจ บัญชีรายชื่อก็เหมือนกัน สิ่งนี้อาจจะฝากไว้เป็นข้อสังเกต มีการได้ประโยชน์ เสียประโยชน์กันมาแล้วในเรื่องนี้ ขอขอบพระคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณพินิจ จันทรสมบัติ

นายพินิจ จันทรสมบัติ (กาญจนบุรี) : กราบเรียน

ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม พินิจ จันทรสมบัติ พรรคพลังธรรม ผมดูร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์แล้ว มีข้อเกี่ยวพันถึงเขตเทศบาล ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตไปยัง ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ด้วยว่า ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับเทศบาลหรือสุขาภิบาลนั้น อย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูดว่า ไซท์ ดิสแตนท์ หรือว่าตามหัวแยก หรือหัวมุมต่าง ๆ นั้น จุดนี้เองคือปัญหาการที่ติดขัดการจราจร ในกรุงเทพมหานครด้วยส่วนหนึ่ง เพราะฉะนั้น

ต่อไปนี้ถ้าเชื่อว่าเราจะทำบ้าน หรือทำถนนให้เป็นลักษณะเป็นมุมเหลี่ยมควรจะต้องระมัดระวัง รัฐมนตรีจะต้องควบคุมแม้กระทั่งผังเมืองในเขตเทศบาล หรือสุขาภิบาล อย่าให้มีปัญหาอย่างนี้เกิดขึ้น มิฉะนั้นแล้วเวลาเวนคืนที่ดินก็จะต้องเกิด อย่างมุมเหลี่ยมเลี้ยวไม่ได้ เพราะฉะนั้นผมฝากท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยด้วยว่า กรณีถ้าเป็นสุขาภิบาลหรือเทศบาล ถ้าเกิดมีถนนหรือจะต้องทำถนน ไม่ว่าจะถนนสาธารณะอะไรก็ตาม รวมทั้งผังเมืองหากเกิดปัญหานี้ขอให้คำนึงถึงเรื่อง ไซท์ คิสแดนซ์ ในการวางมุมด้วย มิฉะนั้นจะเกิดปัญหาด้วย และที่สำคัญในปัญหาการจราจรในกรุงเทพมหานครเอง จุดนี้ผมคิดว่าคงจะมีส่วนทำให้ถนนหักมุมฉากแล้วเลี้ยวยาก ขอฝากให้รัฐบาลรับพิจารณาคำเนินการแก้ไขด้วย ขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณไพศาลครับ

นายไพศาล ชิงสมาน (ยะลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ผมมีข้อสังเกตอีกนิดหนึ่ง ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕ นี้จากนาเคตุมาเขตเทศบาลเมืองยะลา ปรากฏว่าในช่วงกลางระหว่างเขตเทศบาลกับตำบลนาเคตุ จะมีถนนอีกสายหนึ่งเป็นถนน รพช. ตัดแบบเป็นสามเหลี่ยม ปรากฏว่ามันจะยื่นระยะทางประมาณ ๓ กิโลเมตร คอนันถนนสายนั้นเป็นถนน รพช. และรถที่วิ่งไปมาระหว่างยะลา - หาดใหญ่ก็จะวิ่งถนนสายนี้ แต่ไม่ค่อยสะดวกเพราะถนนแคบและก็ถนนสูงจากระดับพื้นที่นา ถ้าสมมุติว่าทางหลวงแผ่นดินจะพิจารณาในการที่จะทำถนน รพช. นี้ให้เป็นถนนทางหลวงแผ่นดินก็จะเป็นการดี ถึงแม้ว่าคอนันนี้เป็นถนน รพช. แต่รถก็วิ่งผ่านไปมาตลอดเวลา ถนนนี้ถ้าทางยะลาที่อยู่ที่เขาเรียกว่าไต่ะคอระ เป็นมัสยิดใกล้ ๆ และไปออกตำบลลำใหม่ ขอบคุณมากครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ไม่มีผู้ใดอภิปรายแล้วผม

จะขอมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย คือไม่รับ
หลักการ กรุณายกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ กรรมการ
ท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม กระผม
ใคร่ขอเสนอคณะกรรมการเต็มสภาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่นนะครับ
ท่านเลขาธิการครับ เชิญ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :

"ร่าง

พระราชบัญญัติ

เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลลิตล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕ สายนาเกตุ-ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม

พ.ศ. ....

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลลิตล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕ สายนาเกตุ - ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลลิตล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕ สายนาเกตุ - ต่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับ ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน ตาม

พระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลลลิตล อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ภายในแนว เขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๐๕ สายนาเกตุ - ค่อเขตเทศบาลเมืองยะลาควบคุม

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

....."

มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ และบัญชีรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองที่ดินที่ต้องเวนคืนท้ายพระราชบัญญัติ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขถ้อยคำ
ไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมขอมติครับ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัตินี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นจำนวนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย กรุณายกมือ

432

ขึ้นครับ

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ

ต่อไป ๕.๖ ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ ตำบลดิ่งงาม ตำบลหน้าเมืองและตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย จังหวัด สุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้านสระเกษ- บ้านหัวถนน พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

พันเอก วินัย สมพงษ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) :

กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
 กระผม พันเอก วินัย สมพงษ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ได้รับ
 มอบหมายจากคณะรัฐมนตรี ให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์
 ในท้องที่ตำบลดลถึงงาม ตำบลหน้าเมืองและตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย
 จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้าน
 สระเกษ - บ้านหัวถนน พ.ศ. .... โดยมีหลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลดลถึงงาม ตำบล
 หน้าเมือง และตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อ
 สร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้านสระเกษ-บ้านหัวถนน

เหตุผล เนื่องจากกรมทางหลวงได้ทำการสำรวจที่ที่จะต้อง
 เวนคืน เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้านสระเกษ -
 บ้านหัวถนน ตามที่ได้มีการกำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างไว้แล้ว ตาม
 พระราชกฤษฎีกากำหนดแนวทางหลวงที่จะสร้างทางหลวง จังหวัดสายรอบ
 เกาะสมุย สายน้ำตกหินลาด - โรงพยาบาล สายบ้านลิปะน้อย -
 บ้านโจรคร่า สายบ้านสระเกษ - บ้านหัวถนน สายบ้านสวนทุเรียน -
 บ้านบางเก่า และสายบ้านบ่อผุด - บ้านเกาะฟาน พ.ศ. ๒๕๒๔
 เสร็จแล้ว สมควรดำเนินการเพื่อเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าวต่อไป
 จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณประเทือง

นายประเทือง คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม ประเทือง คำประกอบ ส.ส. จังหวัดนครสวรรค์ พรรค
 ชาติพัฒนา สำหรับการเวนคืนที่ดินที่ท่านรัฐมนตรีหรือรัฐบาลได้เสนอมานั้น
 กระผมเองก็เห็นด้วย แต่ก็อยากจะเรียนให้ท่านประธานทราบผ่านไปยังท่าน

444

รัฐมนตรี ที่คืนที่เวนคืนที่แถวเกาะสมุยก็เวนคืนไว้มากกว้างไว้รู้สึกจะเกือบ ๒๐ เมตร แต่ว่าไปทำถนนคอนกรีตเพียง ๔ เมตรเท่านั้นเอง รถสวนกันไม่ค่อยได้ อย่างถนนจากรอบเกาะไปถึง บ้านโจรคร้าถนนกว้างเพียง ๔ เมตร รถฝรั่ง รถทัวร์ ขึ้นจากท่าเรือเฟอร์รี่ มันสวนกันก็ไม่ได้ ต้องลงไปไหล่ถนน ก็อยากจะกราบเรียนฝาก ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ว่า เมื่อเวนคืนไปแล้วก็ขอให้รีบสร้างถนนให้กว้างสัก ๖ เมตร ถนนรอบเกาะเวลานี้สร้างไปก็ ๔ เมตรเศษ ๆ เท่านั้น ต้องไปขยายไหล่ข้างละเมตร ซึ่งก็ไม่สะดวกเวลานี้นักท่องเที่ยวก็มาก รถก็เยอะ นักท่องเที่ยวชอบเข้ามาเตอร์ไซค์รู้สึกว่ประสบอุบัติเหตุกันมาก โดยเฉพาะถนนจากสนามบินออกไปยังถนนรอบเกาะก็แคบเพียง ๓ เมตรเศษ ๆ เมื่อเวนคืนไปแล้วก็ให้ท่านรัฐมนตรีตั้งงบประมาณขยายถนนรอบเกาะนี้ให้กว้างสัก ๖ เมตรให้ทั่วถึงกัน ก็จะเป็นที่สบายอกสบายใจของชาวสมุยและชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยว ขอฝากไว้ด้วย ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดอภิปรายแล้วนะครับ
ผมขอถามมติ

(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรรับหลักการ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ
โปรดยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี คณะกรรมาธิการครับ

บ้านหัวถนน

.....
 .....
 มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า "พระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลดลิ่งงาม ตำบลหน้าเมือง และตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้านสระเกษ-บ้านหัวถนน พ.ศ. ...."

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้อธิบดีกรมทางหลวงเป็นเจ้าหน้าที่เวนคืน ตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ในท้องที่ตำบลดลิ่งงาม ตำบลหน้าเมือง และตำบลมะเร็ด อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งปรากฏรายชื่อเจ้าของ หรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้แก่กรมทางหลวง เพื่อสร้างทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔๑๗๐ สายบ้านสระเกษ - บ้านหัวถนน

มาตรา ๕ ให้เจ้าหน้าที่เวนคืนเข้าใช้อสังหาริมทรัพย์ที่เวนคืนตามมาตรา ๔ ภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

.....
 .....
 มีแผนที่ท้ายพระราชบัญญัติและบัญชีรายชื่อเจ้าของหรือผู้ครอบครอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดจะขอแก้ไขด้วยคำที่
ผิดพลาดไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ผมขอถามมติ
(ประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบ
ก่อนลงมติ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็นชอบด้วยกับ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วยยก
ยกมือขึ้นครับ
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับ
(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายมารุต บุณนาค ประธานสภา
ผู้แทนราษฎร ได้ลงจากบัลลังก์ โดยมอบให้ นายถวิล ไพรสณฑ์ รองประธาน
สภาผู้แทนราษฎร คนที่สอง ปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป
วาระ ๕.๖ ร่างพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือ และบูรณิมสิทธิทางทะเล
พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
ท่านประธานที่เคารพ กระผม ไสว พัฒโน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
สงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและนุริมสิทธิทางทะเล พ.ศ. ....

. หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการจ้างงานเรือ และนุริมสิทธิ
ทางทะเล

เหตุผล โดยที่ในปัจจุบันการจ้างงานเรือเดินทะเลและนุริมสิทธิ
เหนือเรือเดินทะเล ได้นำบทบัญญัติตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้
บังคับ โดยถือว่าเรือเดินทะเลเป็นอสังหาริมทรัพย์ ซึ่งไม่ตรงต่อสภาพความ
เป็นจริง เพราะเรือเดินทะเลเป็นสังหาริมทรัพย์และกิจการเดินเรือทะเล
มีลักษณะเฉพาะที่ จึงไม่อาจจะนำบทบัญญัติว่าด้วยการจ้างงานและนุริมสิทธิตาม
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับให้สอดคล้องกันได้ ในทุกกรณี
จำเป็นจะต้องมีการเคลื่อนไหวไปมาในน่านน้ำของประเทศต่าง ๆ เกือบ
ตลอดเวลา จำเป็นจะต้องแยกการจ้างงานเรือเดินทะเล และนุริมสิทธิพิเศษ
เหนือเรือเดินทะเลออกจากกฎหมายว่าด้วย เรือไทยซึ่งยังคงให้นำบทบัญญัติ
ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับในทุกกรณี โดยสมควรให้มี
กฎหมายสำหรับใช้บังคับกับการจ้างงานเรือเดินทะเลโดยตรง และกำหนด
นุริมสิทธิทางทะเลขึ้นไว้โดยเฉพาะสำหรับเรือเดินทะเล เพื่อประโยชน์ใน
การพัฒนาพาณิชย์นาวีของไทย และคุ้มครองบุคคลที่มีส่วนได้เสียที่เกี่ยวข้องกับ
เรือเดินทะเลได้อย่างเหมาะสม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ ผมขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า พระราช-
บัญญัตินี้ใช้บังคับสำหรับเรือที่มีระวางตั้งแต่ ๖๐ ตันกรอสขึ้นไปส่วนบทบัญญัติที่
บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติเรือไทยเกี่ยวกับขั้นตอนของการจ้างงาน และตาม
บทบัญญัติ ที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เกี่ยวกับนุริมสิทธิ

เกี่ยวกับการรับช่วงสิทธิ และขั้นตอนต่าง ๆ ตามประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ยังใช้อยู่สำหรับเรือทั่ว ๆ ไปที่ไม่อยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่ ๖๐ ตันกรอส ขึ้นไป ทั้งนี้เพราะเหตุจากการที่กระทรวงคมนาคม ได้พิจารณาเห็นว่า วงการพาณิชย์นาวีได้ก้าวหน้าไปอย่างกว้างขวาง และนานาอารยประเทศที่มีธุรกิจทางทะเลอย่างก้าวหน้า ก็ได้มีการใช้กฎหมายเกี่ยวกับเรื่องนุริมสิทธิ ทางทะเล และการจ้างนอเรือกฎหมายของไทยที่มีอยู่นั้นไม่กว้างขวางและทันสมัยพอ กระทรวงคมนาคมจึงได้จัดให้มีการสัมมนาขึ้น จากการรับฟังความคิดเห็นจากหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นนักวิชาการก็ดี ผู้ประกอบอาชีพทางกฎหมายทุก ๆ สาขาที่ดี ผู้ประกอบการเดินเรือก็ดี ผู้ประกันภัยก็ดี ต่างเห็นพ้องต้องกันว่าเพื่อจะให้มีการมั่นใจในการรับจ้างนอเรือเดินทะเล จำเป็นจะต้องตราพระราชบัญญัติขึ้นมาใหม่ เพื่อให้ผู้รับจ้างนอได้มีโอกาสที่จะได้รับความคุ้มครอง ในการสงวนสิทธิของตนเอง เป็นต้นว่าเรือที่จะจ้างนอได้นั้น เป็นเรือตั้งแต่ ๖๐ ตันกรอสขึ้นไปซึ่งเป็นเรือที่ใช้สำหรับการเดินทะเลทั่ว ๆ ไป วิธีการขั้นตอนของการจ้างนอขั้นตอนของการบังคับจ้างนอก็ดี การหลุดจ้างนอก็ดี เป็นบทบัญญัติที่บัญญัติขึ้นมาเป็นพิเศษ นอกจากนั้นนุริมสิทธิทางทะเล ซึ่งไม่มีปรากฏอยู่ในนุริมสิทธิตามกฎหมาย ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งจะให้สิทธิพิเศษสำหรับผู้ได้รับความเสียหายจากการละเมิดของเรือและผู้ที่เป็นลูกเรือ คนเรือต่าง ๆ ได้รับสิทธิเป็นพิเศษนอกจากนั้นยังได้ให้นุริมสิทธิเป็นพิเศษเป็นอันดับต้น สำหรับผู้ช่วยเหลือและกู้ภัยเรือ เพื่อให้เรือนั้นได้มาใช้บังคับคดีได้ยังศาล เป็นการคุ้มครองผู้เอาจ้างนอด้วยประการหนึ่ง เพราะฉะนั้นสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ไม่ว่าจะเป็นนุริมสิทธิทางทะเลก็ดีการจ้างนอเรือก็ดี หลักการใหม่ ๆ ที่กล่าวนี้ก็คือทำให้ผู้ประกอบการธุรกิจการเงินต่าง ๆ มีความเชื่อถือมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลส่งให้การจ้างนอเรือได้มีมากขึ้น เพื่อจะขยายกองเรือของตนในการพัฒนาการค้าทางทะเลของไทยต่อไป จึงเรียนมา

เพื่อท่านประธานได้โปรดดำเนินการต่อไป ขอบพระคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีผู้ใดอภิปราย
นะครับ ผมขอมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
ไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
คณะกรรมการ

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
กรรมการวิสามัญ ๒๕ ท่าน รัฐบาลเสนอ ๑๖ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ๒๕ ท่านเชิญ
รัฐบาล

นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :
รัฐบาลเสนอ นายไสว พัฒโน นางสาวศจี ศิริสรรพ นายไชยยศ ไชยมั่นคง
นายสมพร ไพลิน นายปรีชา สุวรรณทัต นายยง วัฒนสิน นายพีระพันธ์
สาลิรัฐวิภาค

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ประชาธิปัตย์
๕ ท่าน เชิญครับ ประชาธิปัตย์ยังไม่พร้อม ชาติไทย ๕ ท่าน เชิญคุณทศพล

นายทศพล สังขทรัพย์ (เลข) : ท่านประธานที่เคารพ
พรรคชาติไทยขอเสนอรายชื่อกรรมการจำนวน ๕ ท่านดังนี้ ๑. นายสำเภา
ประจวบเหมาะ ๒. นายสมพร อัสวเหม ๓. นายวิเศษ ใจใหญ่
๔. นายปิยะ อังกินันท์ และ ๕. นางวামী หาญสวัสดิ์ ขอผู้รับรองด้วย
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ความหวังใหม่ ๓ ท่าน เชิญ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครพนม พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของ
พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านดังต่อไปนี้ ๑. ร้อยตรี นฤต ชนิกุล
๒. นาย मुख สุไลมาน ๓. นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์ ขอผู้รับรองด้วย
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พลังธรรม ๓ เชิญ

นายธีรพงศ์ แสงสุริยจันทร์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ธีรพงศ์ แสงสุริยจันทร์ พลังธรรม กรุงเทพมหานคร
ขอเสนอ สัดส่วนของพรรคพลังธรรม คือ ๑. นายประสิทธิ์ สุขวัฒน์
๒. นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล ๓. นายคมสันต์ พงษ์สุธรรม ขอผู้รับรอง
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
กิจสังคม กุณอร่าม เชิญ

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคม จาก

จังหวัดสุรินทร์ ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมนั้น กระผมขอเสนอ นายศุภพรพงศ์
ชวนบุญ ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องนะครับ
ผู้รับรอง ต่อไปพรรคเสรีธรรม เอกภาพ มวลชน ประชากรไทย ราษฎร
๑ ท่าน เชิญคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ ในสัดส่วนกลุ่ม ๒๔ นั้น ผมเสนอคุณอาคม
สุวรรณพ ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญชาติพัฒนา
คุณวุฒิชัย

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
ชัยภูมิ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการ ๔ ท่านด้วยกัน
คือ ๑. นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ ๒. นายจรูญ งามพิเชษฐ์ ๓. นายสิน กุมภะ
๔. นายเทอดธรรม อัมราลิขิต ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
เชิญพรรคประชาธิปัตย์ คุณตรีพล เชิญ

นายตรีพล เจาะจิตต์ (นครศรีธรรมราช) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครศรีธรรมราช ขอเสนอกรรมการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์
ดังต่อไปนี้ ๑. นางพรพิชญ์ พัฒนกุลเลิศ ส.ส. นราธิวาส ๒. นายมาโนชญ์

466

วิชัยกุล ส.ส. จังหวัดนครศรีธรรมราช ๓. นายวินัย เสนเนียม ส.ส.
จังหวัดสงขลา ๔. นายนิพนธ์ บุญญามณี ส.ส. จังหวัดสงขลา และ
๕. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ส.ส. จังหวัดภูเก็ต

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
เชิญท่านเลขาธิการ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อกรรมาธิการ
วิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการจ้างงานเรือและบุริมสิทธิทางทะเล
พ.ศ. .... ๑. นายไสว พัฒโน ๒. นางสาวศจี ศิริสรรพ์
๓. นายไชยยศ ไชยมั่นคง ๔. นายสมพร ไพสิน ๕. นายปรีชา สุวรรณทัต
๖. นายขง วัฒนสิน ๗. นายพีระพันธ์ สาลีรัฐวิภาค ๘. นางพรพิชญ์
พัฒนกุลเลิศ ๙. นายมาโนชญ์ วิชัยกุล ๑๐. นายวินัย เสนเนียม
๑๑. นายนิพนธ์ บุญญามณี ๑๒. นางอัญชลี วานิช เทพบุตร ๑๓. นายลำภา
ประจวบเหมาะ ๑๔. นายสมพร อัสวเหม ๑๕. นายวิเศษ ใจใหญ่
๑๖. นายปิยะ อังกินันท์ ๑๗. นางวামী หาญสวัสดิ์ ๑๘. นายสุวัจน์
ลิปตพัลลภ ๑๙. นายจรูญ งามพิเชษฐ์ ๒๐. นายสิน กุมภะ
๒๑. นายเทอดธรรม อัมราลิขิต ๒๒. ร้อยตรี นฤต ธานีกุล
๒๓. นาย मुख สุลอฆาน ๒๔. นายอารีเพ็ญ อุดรสินธุ์ ๒๕. นายประสิทธิ์
สุขวัฒน์ ๒๖. นายพงษ์พัฒน์ ธีรประเทืองกุล ๒๗. นายคมสันต์
พงษ์สุธรรม ๒๘. นายศุภพรพงศ์ ชวนบุญ ๒๙. นายอาคม สุวรรณพ
ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดระยะเวลา
นายไสว พัฒโน (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม) :

ตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตามข้อบังคับ

๑ วันนะครับ มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่า

ที่ประชุมเห็นชอบตามนี้ เป็นอันว่าผ่านพระราชบัญญัติฉบับนี้

ต่อไปวาระที่ ๕.๘ ร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญรัฐบาลครับ

นายเชาวน์วัศ สุตลาภา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายเชาวน์วัศ สุตลาภา ส.ส. จังหวัดลพบุรี รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย โดยการอนุมัติของคณะรัฐมนตรี ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ....

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานในส่วนที่เกี่ยวกับเงินทดแทนและกองทุนเงินทดแทน

เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ซึ่งเป็นกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานได้ใช้บังคับมาเป็นเวลานาน ข้อกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองแรงงานบางประการเป็นอุปสรรคในการบังคับใช้ และไม่ทันกับสภาพการณ์ในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๓๓ บัญญัติให้โอนกองทุนเงินทดแทนและบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมแรงงาน กระทรวงมหาดไทย และของเจ้าหน้าที่ของกรมแรงงานกระทรวงมหาดไทย เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนเงินทดแทน และงานกองทุนเงินทดแทนในสำนักงานแรงงานจังหวัดไปเป็นของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หรือของเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน และกองทุนเงินทดแทนเป็นพระราชบัญญัติที่สมบูรณ์แยกจากกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน สมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานเสียใหม่ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอเรียนเพิ่มเติมว่า ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ได้ใช้มาเป็นเวลา ๒๑ ปีมาแล้ว และก็มีข้อบัญญัติเพียงแต่ ๑๖ ข้อ ขณะนี้เหตุการณ์ สถานการณ์การใช้แรงงาน หรือการประกอบ

การอุตสาหกรรม และประกอบกรอื่นได้มีการวิวัฒนาการและเปลี่ยนแปลงไป
 อย่างมากมาย ได้มีปัญหาเกิดขึ้นเกี่ยวกับผู้ใช้แรงงานหลายสิ่งหลายประการ
 ประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่แล้วมีข้อบัญญัติที่น้อย และก็ไม่ทันกับสถานการณ์ปัจจุบัน
 จำเป็นที่จะต้องแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ และในฐานะที่สภาแห่งนี้ต้องการ
 ให้ยกเลิกประกาศคณะปฏิวัติฉบับต่าง ๆ กระทรวงมหาดไทยหรือรัฐบาลจึงได้
 ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา และต่อไปก็จะแก้ไขประกาศคณะปฏิวัติเกี่ยวกับ
 กฎหมายคุ้มครองแรงงาน เมื่อกฎหมายคุ้มครองแรงงานเกิดขึ้นมา ประกาศ
 คณะปฏิวัติฉบับที่ ๑๐๓ ก็จะต้องถูกยกเลิกไปโดยปริยาย คณะรัฐมนตรี
 จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อสภา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีสมาชิกผู้ใด
 อภิปราย ถือว่าปิดการอภิปราย ผมขอถามมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมิสัญญาจะให้
 สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควร
 รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
 เห็นไม่ควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
 กรรมาธิการครับ

นายเชาวน์วัศ สดลาภา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
 มหาดไทย) : ตั้งกรรมาธิการวิสามัญ ๒๕ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด

เห็นเป็นอย่างอื่น ขอเชิญรัฐบาลเสนอชื่อ ๗ ท่าน

นายเชาวน์วัศ สุกลาภา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ฝ่ายรัฐบาลเสนอ ๗ ท่าน ๑. นายเชาวน์วัศ สุกลาภา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ๒. ร้อยตรี กิตติ ประทุมแก้ว รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ๓. นายอำพล สิงห์โกวินท์ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ๔. นายชำนาญ พงษา ที่ปรึกษากระทรวงมหาดไทย และอดีตรองอธิบดีกรมแรงงาน ๕. นายศิริ เกวลินสฤยดี ประธานคณะกรรมการอุทธรณ์และอดีตรองอธิบดีกรมแรงงาน ๖. นายทวี โรจนพันธุ์ ผู้อำนวยการกองนิติการสำนักงานประกันสังคม ๗. นางอรพินท์ นุตตะสวาระ ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนเงินทดแทน สำนักงานประกันสังคม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์ ๕ ท่าน เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอกรรมาธิการในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์ จำนวน ๕ ท่าน คือ ๑. นายธานินทร์ ใจสมุทร สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสตูล ๒. นายอิสสระ สมชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี ๓. นายวิเชียร กันฉ่อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง ๔. นายณรงค์ นิยมไทย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ ๕. นายตรีพล เจาะจิตต์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง พรรคชาติไทย ๕ ท่าน เชิญคุณทศพล

นายทศพล สังขทรัพย์ (เลย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ

กระหม่อม ทศพล สังขทรัพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเลย พรรคชาติไทย
ขอเสนอชื่อกรรมการ จำนวน ๕ ท่านดังนี้

๑. นายสกุล ศรีพรหม	๒. นายเอี่ยม ทองใจสด
๓. นายวิรัตน์ คยางคนนท์	๔. นายบุญธง สงฆ์ประชา
๕. นายไพศาล จันทรภักดี	

ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : กราบเรียนท่านประธาน
ที่เคารพ กระหม่อม วุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ
พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อคณะกรรมการในสัดส่วนของพรรคชาติพัฒนา
๔ ท่าน ๑. นายเดช บุญ-หลง ๒. นายชวลิต โอสดานุเคราะห์
๓. นายประวิช รัตนเพียร ๔. นายสมบูรณ์ วันชัยธนวงศ์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถูกต้องครับ
เชิญความหวังใหม่ ๓ ท่าน

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ
กระหม่อม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม
พรรคความหวังใหม่ ขอเสนอรายชื่อกรรมการในสัดส่วนของพรรค
ความหวังใหม่ ๓ ท่าน ดังต่อไปนี้ ๑. นายเฉลิมชัย อุฬารกุล สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดสกลนคร ๒. นายบวร ภูจรีต สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดกาฬสินธุ์ และ ๓. นายประสงค์ ศรีวัฒน์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

500

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พลั้งกรรม ๓ ท่าน เชิญครับ

นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล (น่าน) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นายพงษ์พัฒน์ ชีรประเทืองกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน
พรรคพลังธรรม ขอเสนอรายชื่อกรรมการตามสัดส่วนที่ พรรคพลังธรรม
ได้รับคั้งต่อไปนี้คือ ส.ส. กุเทพ ไสกกระจ่าง ๒. ส.ส. นายแพทย์วัลลภ
ยังตรง ๓. นายไพรัช ขำทิพย์พาทิ ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
กิจสังคม ๑ ครับ

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคมจากจังหวัด
สุรินทร์ ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมนั้น กระผมขอเสนอ นายปรีชา
เร้งสมบุญณ์สุข ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
เสรีธรรม เอกภาพ มวลชน ประชากรไทย ราษฎร ๑ ท่าน เชิญคุณเอกภาพ
นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายเอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพจากร้อยเอ็ดในสัดส่วน
ของกลุ่ม ๒๔ นั้น ผมขอเสนอคุณไพฑูรย์ พลซื่อ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นางศิริลักษณ์ ปันบำรุงกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายงานคณะกรรมการ
วิสามัญพิจารณาพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ....

๑. นายเชาวน์วัศ สุกลาภา	๒. ร้อยตรี กิตติ ประทุมแก้ว
๓. นายอำพล สิงห์โกวินท์	๔. นายชำนาญ พงนา
๕. นายศิริ เกวลินสฤกษ์	๖. นายทวี โรจนพันธุ์
๗. นางอรพินท์ นุตตะสาระ	๘. นายธานีินทร์ ใจสมุทร
๘. นายอิสสระ สมชัย	๑๐. นายวิเชียร กันถ่อง
๑๑. นายณรงค์ นิยมไทย	๑๒. นายตรีพล เจาะจิตต์
๑๓. นายสกุล ศรีพรหม	๑๔. นายเอี่ยม ทองใจสด
๑๕. นายวิรัตน์ ค่างคนนท์	๑๖. นายบุญธง สงฆ์ประชา
๑๗. นายไพศาล จันทร์ภักดี	๑๘. นายเดช บุญ-หลง
๑๘. นายชวลิต โอสดานูเคราะห์	๒๐. นายประวิช รัตนเพียร
๒๑. นายสมบูรณ์ วันชัยธวัช	๒๒. นายเฉลิมชัย อุฬารกุล
๒๓. นายบวร ภูจรีด	๒๔. นายประสงค์ ศรีวัฒน์
๒๕. ร้อยโท กุเทพ ไสกระจ่าง	๒๖. นายวัลลภ ยิ่งตรง
๒๗. นายไพรัช ขำทิพย์พาทิ	๒๘. นายปรีชา เร่งสมบูรณ์สุข
๒๘. นายไพฑูรย์ พลซื่อ	

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีอย่างอื่น
นะครับ ขอเปลี่ยนแปลงอะไรครับ เชิญ

นายวุฒิชัย สงวนวงศ์ชัย (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
ครับ ตะกี้ผมขอแก้ไขตรงนั้น ตรงรายชื่อสัดส่วนคณะกรรมการของพรรค
นายชวลิต นะครับ ไม่ใช่ นายเชาวริน ชวลิต โอสดานูเคราะห์
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด
ขัดข้องนะครับ กำหนดเวลาแปรญัตติ

502

นายเชาวน์วัศ สุกลาภา (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
มหาดไทย) : แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็น
เป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีถือว่าผ่าน
จบในวาระนี้

ต่อไปวาระที่ ๕.๕ ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) เชิญรัฐบาลครับ

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ
กระผม นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ในฐานะรัฐบาล ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้า
ขององค์การชำนองานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. . . . .
ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอให้ที่ประชุมอันทรงเกียรติแห่งนี้ ได้พิจารณาด้วย
หลักการและเหตุผลดังนี้

หลักการ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองการค้า
ขององค์การชำนองานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก

เหตุผล โดยที่ประเทศไทยได้ตกลงเข้าเป็นภาคีสมาชิกในความ
ตกลงองค์การชำนองานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ฉบับ
พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งความตกลงดังกล่าวกำหนดให้องค์การชำนองานศูนย์เพาะเลี้ยง
สัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกเป็นผู้ดำเนินงาน และปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่
ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง ดังนั้นเพื่อให้องค์การและเจ้าหน้าที่
ขององค์การได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันในการดำเนินงานและการปฏิบัติงาน
ขององค์การในประเทศไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้ให้สภาได้
พิจารณา ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด
อภิปรายถือว่าปิดการอภิปรายนะครับ เชิญคุณสวัสดิ์

นายสวัสดิ์ กำประกอบ (นครสวรรค์) : รู้สึกว่าจะรวดเร็ว
ไปสักนิดหนึ่ง อยากจะเรียนถามท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
สหกรณ์ว่า เรามีความจำเป็นอย่างไรถึงจะต้องออกกฎหมายฉบับนี้ และถ้า
ออกกฎหมายฉบับนี้แล้ว จะเกิดประโยชน์อะไรเกี่ยวกับเรื่องสัตว์น้ำ น้ำจืด
น้ำเค็ม ลองพิจารณาให้ละเอียดอีกสักนิดเถอะ เพื่อเป็นความรู้ เพราะเป็น

พระราชบัญญัติซึ่งออกมาเป็นกฎหมาย จำเป็นจะต้องมีความรู้บ้างพอสมควร
ของท่านอธิบายให้ละเอียดอีกนึกหนึ่งว่ามันเกี่ยวข้องกับสัตว์น้ำเอเซียและแปซิฟิก
อะไรทำนองนี้ แล้วถ้าหากออกกฎหมายฉบับนี้แล้วประมงไทยจะไปหาจับปลา
ในเขตพม่าเสรีได้ไหม จะไปจับปลาในประเทศในน่านน้ำญวนได้ด้วยเสรีไหม
หรืออย่างไร แล้วก็ถ้าออกกฎหมายฉบับนี้แล้วปลาน้ำจืดของเราในแม่น้ำโขงเขา
จะเอาไปเพาะได้ไหม หรือเราจะสงวนพันธุ์ของเราไว้ แล้วขอเรียนให้สภา
นี้ได้ทราบว่า ปลาน้ำจืดที่ชุมในแม่น้ำโขง เคี้ยวนี้เปลี่ยนที่อยู่แล้วนะครับ
มาชุมในบึงบรเพ็ดมากมายเหลือเกิน แล้วเพาะได้ถึง ๔๐,๐๐๐ ตัวแล้ว ผม
ไปขอเขามา ๒ ตัวจะคุ้มครองผมด้วยหรือเปล่า ช่วยอธิบายนิดเถาะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม

เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
พรรคชาติไทย ท่านประธานที่เคารพ ผมเองก็มีความสงสัยเช่นเดียวกับท่าน
ผู้อาวุโส คือคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ว่าองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
แห่งเอเซียและแปซิฟิกมันอยู่ที่ไหน แล้วก็ดำเนินงานอย่างไร มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับ
กับประเทศไทยอย่างไร เพราะในเหตุผลนี้ได้เขียนไว้ว่าองค์การช่างงานศูนย์
เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก ฉบับ พ.ศ. ๒๕๓๑ ซึ่งมีการตกลง
กำหนดให้องค์การช่างงานศูนย์เลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเซียและแปซิฟิก เป็นผู้
ดำเนินงานและปฏิบัติการกิจอันเป็นหน้าที่ขององค์การให้เป็นไปตามความตกลง
ตกลงอย่างไรก็ขอได้กรุณาอธิบายด้วยนะครับ เพื่อให้้องค์การและเจ้าหน้าที่
้องค์การได้รับเอกสิทธิ์และคุ้มครองในการดำเนินงานในประเทศไทย จึงตรา
เป็นพระราชบัญญัติฉบับนี้ และโดยเฉพามาตรา ๔ ท่านประธานที่เคารพ
มาตรา ๔ (๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การเป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามี

ภูมิสำเนาอยู่ในประเทศไทย เพราะฉะนั้นถึงสงสัยว่าองค์การนี้อยู่ตรงไหน และอยู่ในประเทศไทยอย่างไร และยังมี (๒) อีกว่า ในระหว่างที่ปฏิบัติหน้าที่ ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ หรือในการปฏิบัติภารกิจเกี่ยวกับองค์การ ให้องค์การ ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การ เจ้าหน้าที่และผู้เชี่ยวชาญชาวต่างประเทศ ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การ ให้ปฏิบัติหน้าที่ได้รับเอกสิทธิ์และความคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลงระหว่าง รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่ง เอเชียและแปซิฟิกเกี่ยวกับสำนักงานใหญ่ขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยง สัตว์น้ำแห่ง เอเชียและแปซิฟิก รู้สึกว่าจะให้เอกสิทธิ์อย่างมากมายแก่กอง ให้องค์การ ทรัพย์สิน และสินทรัพย์ขององค์การซึ่งได้รับการปฏิบัติหน้าที่ได้ รับเอกสิทธิ์และคุ้มครองคุ้มกันตามที่ได้ระบุไว้ในความตกลงระหว่าง รัฐบาลแห่ง ราชอาณาจักรไทยและองค์การ ไปตกลงกันไว้ว่าอย่างไรนักหนา ท่านรัฐมนตรี พอดีจะชี้แจงได้ไหมครับว่าองค์การนี้อยู่ที่ไหน อย่างไร เราไปเป็นสมาชิกตั้งแต่ เมื่อไรแล้วเราให้เอกสิทธิ์เขาถึงขนาดว่าจะต้องเป็นนิติบุคคลแล้วก็มีภูมิสำเนา อยู่ในประเทศ แล้วต้องให้การคุ้มครองตั้ง เขอะแยะ เมื่อเข้ามาปฏิบัติงานใน ประเทศไทย ไม่ว่าจะ เป็นสินทรัพย์ ทรัพย์สิน ตลอดจนตัวบุคคลเพราะฉะนั้น จะมีความสำคัญอย่างไรนักหนา รัฐบาลไปทำความตกลงอย่างไร พอดีจะชี้แจง ละเอียดยุ่ได้ไหม ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตร และสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม สวัสดิ์ สืบสายพรหม รัฐมนตรี ช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โคร่ขอรายงานความเป็นมา เป็นไป ต่อท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่กรุณาได้ให้ความสำคัญของกฎหมายฉบับนี้ ความเป็นมาขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่ง เอเชียและแปซิฟิกเดิม

510

เป็นโครงการภายใต้ความช่วยเหลือด้านการเงิน จากโครงการพัฒนาสหประชาชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ถึง ๒๕๗๒ เป็นยอดเงิน ๕.๕ ล้านดอลลาร์สหรัฐ มีสำนักงานของโครงการตั้งอยู่ในประเทศไทย เมื่อโครงการดังกล่าวจะสิ้นสุดลง ประเทศสมาชิกเห็นชอบร่วมกันที่จะให้กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในภูมิภาคนี้เอาไว้ จึงร่วมกันจัดทำข้อตกลงฉบับใหม่ขึ้น ทำให้โครงการเปลี่ยนสถานะมาเป็นองค์การระหว่างรัฐบาล เรียกว่า องค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิกมีประเทศสมาชิกให้การรองรับเข้าร่วมเป็นภาคี ตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. ๒๕๓๑ จนถึงปัจจุบันนี้รวม ๑๒ ประเทศ คือประเทศบังกลาเทศ สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศเกาหลี มาเลเซีย สหภาพพม่า เนปาล ปากีสถาน กัมพูชา ชองกง ประโยชน์ที่ประเทศไทย จะได้รับจากองค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก ได้รับทุนไปฝึกอบรมการศึกษาระดับปริญญาโทด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ รวมทั้งสิ้น ๒๒๖ ทุน ได้รับทุนไปประชุมทางวิชาการอย่างต่อเนื่องทุกปี ในทุกสาขาที่เกี่ยวข้องจะมีการแลกเปลี่ยนเอกสารวิชาการพันธุ์สัตว์น้ำ นักวิชาการของประเทศไทยได้รับการแต่งตั้งให้อยู่ในสถาบันวิจัยการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืดของกรมประมง ด้วยความเป็นมาแล้วก็ประโยชน์ที่จะได้รับดังที่กระผมได้แจ้งให้ที่ประชุมได้ทราบ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคียวซอกุนปรีชา
ก่อน เคียวจะมาถึง ๒ ท่าน เจริญ

นายปรีชา สุวรรณทัต (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม นายปรีชา สุวรรณทัต สมาชิกพรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมเห็นว่าเป็นความจำเป็นที่รัฐบาลจะต้องเสนอกฎหมายเกี่ยวกับการรับรอง และให้เอกสิทธิ์ขององค์การช่างงานเกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในศูนย์เอเชียและแปซิฟิก เหตุผลจำเป็นดังกล่าวนี้ก็สืบเนื่องมาจาก

การที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศฉบับดังกล่าวนี้ ท่านสมาชิกคงจำได้ ในวันที่มีการประชุมร่วมกันระหว่างสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภา เราได้ให้ความรับรองอนุสัญญาฉบับหนึ่ง อนุสัญญาฉบับดังกล่าวนี้มีลักษณะเช่นเดียวกับอนุสัญญาฉบับนี้ คือเมื่อเข้าเป็นภาคีแล้วจะต้องออกกฎหมายรับรองตามเงื่อนไขในอนุสัญญาฉบับนั้น เหตุผลดังกล่าวนี้ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเสนอกฎหมายรับรองถึง เอกสิทธิ์และความคุ้มกันขององค์การข่ายดังกล่าวนี้ เพราะเราเข้าเป็นภาคีสมาชิกเมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๓๑ และอนุสัญญานั้นได้วางเงื่อนไขไว้ว่าจะต้องออกกฎหมายในส่วนนี้ อันนี้ก็เพียงว่าเอกสารประกอบไม่ค่อยสมบูรณ์หน่อย ความจริงแล้วจะต้องเอาอนุสัญญาฉบับนั้นมาแนบกับเรื่องดังกล่าวนี้ด้วยก็จะเกิดความเข้าใจแต่เป็นความจำเป็น เพราะเราอยู่ในภาคีอนุสัญญาระหว่างประเทศแล้ว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านสวัสดิ์ครับ
 นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ครับ ก็เห็นจะไม่ขัดข้องละครับสำหรับกฎหมายฉบับนี้ เพราะเหตุว่าจะตั้งองค์การดังกล่าวระหว่างประเทศแล้วก็ตั้งอยู่ในประเทศไทย ที่นี้อยากจะเรียนถามนิดเดียวว่า เมื่อองค์การนี้ได้ตั้งมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓ เราก็เป็นภาคีแล้วเกี่ยวข้องกับดำเนินการอยู่แล้วก็ไม่ได้มีกฎหมายฉบับดังกล่าวนี้รับรอง แต่ก็ได้ปฏิบัติการตามข้อตกลงตามอนุสัญญาได้ มันเป็นความจำเป็นอย่างไรถึงต้องออกกฎหมายนี้ประการที่ ๑ ถ้าไม่ออกกฎหมายแล้วเราจะดำเนินการต่อไปไม่ได้ หรืออย่างไร แล้วขอประทานกราบเรียนว่าไหน ๆ จะออกกฎหมายฉบับนี้ทั้งทีก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่าปัญหาเพาะเลี้ยงพืชพันธุ์ปลาชนิดต่าง ๆ ในประเทศไทยหรือในเอเชียเป็นความจำเป็นอย่างยิ่งท่านประธาน ขณะนี้ภาวะเศรษฐกิจราคาข้าวเราตกต่ำ รัฐบาลต้องเร่งหาอาชีพใหม่ให้แก่เกษตรกร โดยเฉพาะอาชีพการเลี้ยงปลา เพาะพันธุ์ปลาส่งปลาไปขายต่างประเทศให้

512

เป็นล้า เป็นสัน เป็นอุตสาหกรรมปลาทำรายได้ให้แก่ชาติบ้านเมืองต่อไป เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ ทางรัฐบาลจะแก้ไขให้รัดกุมให้สามารถเป็นอุตสาหกรรมปลาภายในประเทศทดแทนข้าว ซึ่งกำลังเพื่อในตลาดโลกขณะนี้ เพื่อให้ชาวเกษตรกรมีรายได้สูงขึ้นจะเป็นไปได้หรือไม่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ท่านได้กล่าวมานี้ กระผมเองรู้จักกับท่านเป็นอย่างดีดีผมเชื่อในฝีมือของท่าน ท่านได้ไปแก้ปัญหา บึงบอระเพ็ดให้ กระผมประชาชนกำลังจะเดินขบวน ท่านก็ไปโดย เฮลิคอปเตอร์อย่างฉับพลันทันด่วนและแก้ปัญหาได้เรียบร้อย ผมรู้สึกที่ท่าน เป็นคนที่มีฝีมือ เพราะฉะนั้นถ้าท่านจับงานในการที่จะผลิตอุตสาหกรรมปลาให้ มากให้เป็นรายได้สู่ประเทศแล้ว ผมเชื่อว่าฝีมือของท่านจะทำได้ ผมให้ กำลังใจท่าน และขอท่านชี้แจงว่าทำไมเราต้องออกกฎหมาย ออกกฎหมาย แล้วเราจะพยายามสร้างสรรค์การผลิตปลา ให้เป็นอุตสาหกรรมยิ่งใหญ่ใน เขต อีสต์ เอเชีย (South East Asia) จะได้หรือไม่ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรม

เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดเชียงราย พรรคชาติไทย ท่านประธานครับผมฟังรัฐมนตรีแล้วกระผม ก็ยังงง ก็รัฐมนตรีตอบไม่ชัดเจนเลย ไม่เข้าใจด้วย มันขัดแย้งกันอยู่ใน ตัวเลย ท่านประธาน ท่านรัฐมนตรีบอกว่า ที่เราเป็นสมาชิกหรือเป็นสมาชิก ขององค์การช่างงานศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พูดยังไง ไข่มุขครับ และได้รับเงินช่วยเหลือมาจากสหประชาชาติ เพื่อมาวิจัยอะไร ก็แล้วแต่เกี่ยวกับการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำในประเทศไทย แล้วบอกว่าองค์การนี้ ตั้งอยู่ในประเทศไทย เมื่อสักครู่นี้ผมก็ถามว่าตั้งอยู่ที่ไหน ท่านประธาน ผมจะ

ชี้ให้ดูถ้าท่านประธานย้อนกลับมาดูมาตรา ๔ มาตรา ๔ (๑) ให้ยอมรับนับถือว่าองค์การนี้เป็นนิติบุคคล และให้ถือว่ามีภูมิลำเนาในประเทศไทย ก็เมื่อตั้งอยู่ในประเทศไทยก็มีภูมิลำเนาในประเทศไทย ผมก็ถามว่าตรงนี้ตั้งอยู่ที่ไหน แขวงอะไร เขตอะไร จังหวัดอะไร ตั้งอยู่ในประเทศไทยแล้วและเมื่อตั้งอยู่ในประเทศไทยทำไมมี (๒) อีก ในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ในประเทศไทยหรือเข้ามาในประเทศไทยเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ก็อยู่ในประเทศไทยแล้วทำไมเข้ามาในประเทศไทยอีก และให้องค์การ ทรัพย์สิน สิทธิทรัพย์สินขององค์การ เจ้าหน้าที่ผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการแต่งตั้งโดยองค์การ และปฏิบัติหน้าที่ ได้รับเอกสิทธิ์ และคุ้มกันตามที่ระบุไว้ในความตกลง ตกลงกันว่าอย่างไร ผมถามไม่ได้ตอบผมมีเอกสารมาแจกให้ผู้แทนได้ไหม ไม่ใช่สักแต่เอากฎหมายมาขัดเคืองให้พวกเราทำ ต้องพิจารณาและเอาเสียงข้างมากกลับไป ต้องมีเหตุมีผล พวกผมก็สงสัยว่าเป็นอะไรกันแน่ เขียนมา ๓ - ๔ มาตราแล้วให้ผมรับ ผมก็รับได้ ถ้าผมไม่รับผมก็แพ้ เพราะฝ่ายค้านมีเสียงน้อยอยู่แล้ว และท่านก็บอกว่าตั้งขึ้นมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๑ แล้วอย่างที่ท่านอาวุโสคือคุณสวัสดิ์ได้พูดบอกว่าตั้งมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ ผมขอกราบเรียนถามว่าในระหว่างปี ๒๕๓๑ - ๒๕๓๖ ไปทำอะไรอยู่ ทำไมไม่มีกฎหมายมารับรอง เมื่อไม่มีกฎหมายมารับรองแล้วทำไมปฏิบัติงานได้ แล้วท่านรัฐมนตรีก็พูดอีกบอกว่าขณะนี้จะหมดอายุสัญญาจึงรีบออกกฎหมายเพื่อรับรององค์การนี้ ก็อยู่มาตั้ง ๔ - ๕ ปี ไม่มีกฎหมายทำงานได้ พอจะหมดอายุสัญญาแล้วออกกฎหมายทำไมอีกหรือไม่ออกกฎหมายแล้วต่ออายุสัญญาอย่างนั้นไม่ได้ใช่ไหม อันนี้ผมเลงง หรือว่า ท่านประธานที่เคารพ ท่านรัฐมนตรียังไม่พร้อม ไม่ได้ศึกษารายละเอียดจากเรื่องนี้มาโดยต้องแก้ก่อน ถ้าในกรณีอย่างนี้ผมคิดว่าท่านรัฐมนตรีน่าจะถอนกฎหมายฉบับนี้กลับไปก่อน และค่อยเสนอเข้ามาใหม่และแนบเอกสารหลักฐานต่าง ๆ มาให้ผู้แทนราษฎรที่พิจารณากฎหมายฉบับนี้ พิจารณาโดยละเอียดและโคจรอบคอบ

นายสุรินทร์ พิศสุวรรณ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
การต่างประเทศ) : กราบเรียนท่านประธานสภาผู้แทนราษฎรที่เคารพ
กระผม สุรินทร์ พิศสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
ในฐานะรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ท่านประธานที่เคารพ
กระผมขอเรียนชี้แจงผ่านท่านประธานไปยังท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ ซึ่งมีข้อ
สังเกตและมีคำถาม มีความเป็นห่วงเป็นใยเกี่ยวกับเรื่องพระราชบัญญัติฉบับนี้
และความเป็นมา กระผมขอเรียนเพิ่มเติมจากที่ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กรุณากราบเรียนท่านประธานไปแล้ว เดิมนั้น
โครงการนี้มีชื่อเป็นแต่เพียงโครงการ ท่านประธานที่เคารพ และก็มีมาตั้งแต่
พุทธศักราช ๒๕๒๓ จริง และก็ได้ได้รับความช่วยเหลือร่วมมือจากองค์การ
สหประชาชาติ แต่เมื่อมาถึงปีพุทธศักราช ๒๕๗๒ สมาชิกของโครงการ ที่
ท่านรัฐมนตรีช่วย ได้กรุณาเอ่ยนามทั้งหมดนั้น มีความรู้สึกว่าจะจำเป็นต้อง
เปลี่ยนรูปของโครงการมาเป็นองค์การอย่างถาวร และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อ
วันที่ ๒๐ เดือนธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๑ สมัยที่ท่านชาติชาย ชุณหะวัณ
เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีมติอนุมัติในหลักการให้ประเทศไทยเข้าเป็นภาคี
หลังจากนั้นพุทธศักราช ๒๕๓๕ สภานิติบัญญัติแห่งชาติได้ให้การยอมรับรับรอง
ร่างข้อตกลงที่เรามีกับเพื่อนสมาชิกในโครงการและตอนหลังกลายมาเป็นองค์กร
ณ บัดนี้ประเทศไทยได้รับเลือกให้เป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ขององค์กรนี้
ซึ่งตกลงไปตามมติคณะรัฐมนตรีตามที่ผมกล่าวในตอนต้น เมื่อได้รับเลือกเป็น
ประเทศที่จะเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ องค์กรระหว่างประเทศในลักษณะนี้
จำเป็นจะต้องมีพระราชบัญญัติรับรอง เอกสิทธิ์ของเขาเหมือนกับองค์กรอื่น ๆ
ซึ่งท่านสมาชิกก็คุ้นเคยในการให้คำรับรองต่อร่างพระราชบัญญัติในลักษณะนี้แล้ว
เช่น องค์กรไปรษณีย์ระหว่างประเทศ ผมเข้าใจว่าสมาชิกหลายท่านคงจะ
คุ้นเคยกับองค์กรเหล่านั้น เพราะฉะนั้นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็มีขึ้นเพื่อที่

514

ถึงจะออกเป็นกฎหมาย ไม่ใช่ออกกฎหมายไปโดยชนิดที่เรียกว่า ในสิ่งที่ขัดแย้งกันอย่างที่ท่านรัฐมนตรีพูด และเราก็เป็นประเทศไทย เป็นประเทศเอกราช เราไม่ได้เป็นจี๋เข้าประเทศไหนในโลกนี้ เอกราชมาโดยตลอด ทำไมเราจะต้องคืนตามที่ประเทศต่าง ๆ ต้องการให้เราออกกฎหมายเพื่อเขา รัฐสภาไทยเป็นรัฐสภาอันทรงเกียรติ ผมอยู่มา ๒๐ กว่าปี ผมก็ถือว่าผมมีเกียรติ เป็นสถาบันที่เรารักและหวงแหนไม่ใช่ใครอยากจะมีให้เราทำก็ได้ อเมริกาเขาอยากบีบให้เราออกพระราชบัญญัติคุ้มครองสิทธิบัตรยา คุ้มครองสิทธิบัตรการค้า จี.เอส.พี. (GSP) มาตรา ๓๐๑ มาตรา ๓๐๒ ท่านประธานที่เคารพ ผมคนหนึ่งผมพูดตรง ๆ ว่ามีศักดิ์ศรีในความเป็นคนไทยที่ไม่อยากให้ใครมาบีบบังคับเราได้ง่าย ๆ ท่านประธานที่เคารพในฐานะผมเป็นกรรมการ การสาธารณสุข ผมเป็นคนหนึ่งที่ออกไปพบเจ้าของโรงงานยา แต่ผมพบกับท่านผู้อำนวยการและท่านเลขาธิการองค์การอาหารและยาขอให้คณะกรรมการ จัดสัมมนาเอาพวกเจ้าของโรงงานยามาทำกันวันศุกร์นี้ที่ตึกใหม่ เวลา ๘.๐๐ นาฬิกา มีผู้สมัครเข้ามาสัมมนาแล้ว ๒๐๐ กว่าโรงงาน เพื่อเราอยากจะรู้ว่าอะไรเป็นอะไร เมื่อเรารู้ว่าอะไรเป็นอะไรแล้ว รัฐบาลเสนอกฎหมายคุ้มครองสิทธิบัตรยาผมจะเป็นคนลุกขึ้นอภิปรายเอง โดยเอาข้อมูลจากเจ้าของโรงงานยานั้นเราอย่ายอม ประเทศของเราเป็นประเทศเอกราช เราไม่เคยเป็นจี๋เข้าใคร เพราะฉะนั้นเราต้องเป็นตัวของตัวเอง ไม่ใช่ใครก็ได้ ต้องการให้ประเทศไทยทำอะไร ออกกฎหมายอะไร เพื่อไปคุ้มครองเขาเราก็ออกตามเขา ผมก็ตามหน่อยเถอะครับ ท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่นั่งในนี้ ใครเป็นคนเลือกท่านมา ประชาชนคนใดเลือกท่านมา ท่านต้องเป็นคนไทย มีความเป็นศักดิ์ศรีของความเป็นคนไทย ขอบคุณครับ ไม่เคลียร์ผมก็ไม่รับครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่าน

รัฐมนตรีสุรินทร์

516

จะรับรองสถานภาพขององค์กรซึ่งมีสำนักงานใหญ่อยู่ในกรุงเทพมหานคร ขณะนี้
มีอยู่แล้วอยู่ที่บางเขน และก็มีเจ้าหน้าที่จากต่างประเทศมาทำงานอยู่แล้ว
ในขณะนี้ แต่ว่าไม่มีเอกสิทธิ์และสถานภาพขององค์กรนี้ยังไม่ได้รับการคุ้มครอง
ตามกฎหมาย ที่ทำอยู่ในขณะนี้ทำต่อเนื่องตั้งแต่มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๐
ธันวาคม ๒๕๓๑ และการให้การรับรองของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๓๑
มกราคม ๒๕๓๕ จึงจำเป็นจะต้องมีร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ให้มติดคณะรัฐมนตรี
และการยอมรับของสภานิติบัญญัติแห่งชาติที่ผ่านมา นั้น มีผลในทางปฏิบัติ
กราบขอพระคุณครับ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใด
คิดใจ ถือว่าปิดการอภิปราย ผมขอมติที่ประชุม

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมิสัญญาจะให้ สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด เห็นควร
ไม่รับหลักการ โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ถือว่า
ที่ประชุมรับหลักการ กระมาธิการ

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ รัฐบาลขอเสนอคณะ
กรรมาธิการวิสามัญจำนวน ๒๕ คน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใด
เห็นเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เชิญ

เสนอรายชื่อกรรมการของรัฐบาล

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวง
เกษตรและสหกรณ์) : รัฐบาลขอเสนอจำนวน ๗ คน ดังรายชื่อต่อไปนี้

๑. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	๒. นายกิจจา ใจเย็น
๓. นายวิสูตร ตูยานนท์	๔. นางสุมาลี ชุกदानนท์
๕. นายบรรจง เทียนส่องรัมย์	๖. นางบังอร สายสิทธิ์
๗. นางพวงเพชร สารคุณ	

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์
๕ ท่าน เชิญคุณนิพนธ์

นายนิพนธ์ บุญญามณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม นิพนธ์ บุญญามณี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสงขลา พรรค
ประชาธิปัตย์ ขอเสนอคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของ พรรคประชาธิปัตย์
จำนวน ๕ ท่านดังต่อไปนี้

๑. นายสมคิด นวลเป็ยน	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง
๒. นายจักรพันธ์ ขมจินดา	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดระยอง
๓. นายวิเชียร กันฉ่อง	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดตรัง
๔. นายตรีพล เจาะจิตต์	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
๕. นายอนุศักดิ์ มโนรมภัทรสาร	ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
พรรคชาติไทย ๕ ท่าน เชิญคุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : กระผม เจริญ จรรย์โกมล

518

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ในส่วนพรรคชาติไทย
๕ ท่าน คือ ๑. นายชาติกร พิริยะกิจไพบูลย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
อุบลราชธานี ๒. นายสมชาย สาคิษฐ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
สมุทรปราการ ๓. นายจ้านงค์ โพธิสาโร ๔. นายปองพล อติเรกสาร
๕. นายประยุทธ ศิริพาณิชย์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
ชาติพัฒนา ๔ ท่าน เชิญคุณบุญช่วย

นายบุญช่วย ภูจินาพันธุ์ (เชียงใหม่) : กราบเรียน ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายบุญช่วย ภูจินาพันธุ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
เชียงใหม่ พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอรายชื่อ กรรมการในสัดส่วนของพรรค
๔ ท่าน ๑. นายจรูญ งามพิเชษฐ์ ๒. นายขงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ์
๓. นายสง่า ชนสงวนวงศ์ ๔. นายวโรทัย ภิญญาสาสน์ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
ความหวังใหม่ เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวณิชกุล (อุครธานี) : กราบเรียน ท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวณิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
จังหวัดอุครธานี พรรคความหวังใหม่ พรรคความหวังใหม่ได้เสนอ ๓ ท่าน
ตามสัดส่วนของคณะกรรมการวิสามัญ ๑. นายบุญทรง วงศ์กวี สมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรจังหวัดลพบุรี ๒. นาย मुख สุไลมาน ส.ส. จังหวัดปัตตานี
๓. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง

พลั้งกรรม ๓ ท่าน

นายธนศรี พรพิพัฒน์พงศ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ ผม ธนศรี พรพิพัฒน์พงศ์ ส.ส. กรุงเทพมหานคร ขอเสนอ
กรรมวิธีการในส่วนของพรรคพลั้งกรรม ๓ ท่าน ๑. ส.ส. สมุทร มงคลกิติ
๒. ส.ส. มอนอินทร์ รินคำ ๓. นายเคชา สามารถ ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
กิจสังคม ๑ ท่าน อนุมัติ

นายอร่าม อามระดิษ (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม อร่าม อามระดิษ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคกิจสังคมจากจังหวัด
สุรินทร์ ในสัดส่วนของพรรคกิจสังคมกระผมขอเสนอ นายนิยม กำแพง
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
ต่อไป เสรีธรรม เอกภาพ มวลชน ประชากรไทย ราษฎร ๑ ท่าน
เชิญคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภา ที่เคารพ
กระผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากร้อยเอ็ด ในสัดส่วนกลุ่ม ๒๔ นั้น
ขอเสนอ นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์ ส.ส. ชลบุรี ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิยกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง ถูกต้อง
ไม่มีผู้ใดเสนออย่างอื่น ขอเชิญท่านเลขาธิการอ่านรายชื่อ

นางศิริลักษณ์ บันบัวรุ่งกิจ (รองเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) : รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการค้าเนื้องานขององค์การ ข่ายงาน

ศูนย์เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำแห่งเอเชียและแปซิฟิก พ.ศ. ....

๑. นายปลอดประสพ สุรัสวดี	๒. นายกิจจา ใจเย็น
๓. นายวิสูตร คุวานนท์	๔. นางสุมาลี ชุกदानนท์
๕. นายบรรจง เทียนส่องรัมย์	๖. นางบังอร สายสิทธิ์
๗. นางพวงเพชร สารคุณ	๘. นายสมคิด นวลเปียน
๙. นายจักรพันธ์ ชมจินดา	๑๐. นายวิเชียร กันฉ่อง
๑๑. นายตรีพล เจาะจิตต์	๑๒. นายอนุศักดิ์ มโนรมภัทรสาร
๑๓. นายประยุทธ์ ศิริพานิชย์	๑๔. นายชาติ พิริยะกิจไพบูลย์
๑๕. นายสมชาย สาคิษฐ์	๑๖. นายจ้านงค์ โพธิสาร
๑๗. นายป้องพล อติเรกสาร	๑๘. นายจรูญ งามพิเชษฐ์
๑๙. นายขงยศ อรุณเวสสะเศรษฐ์	๒๐. นายสง่า ธนสงวนวงศ์
๒๑. นายวโรทัย ภิญญาสาสน์	๒๒. นายบุญทรง วงศ์ทวี
๒๓. นาย मुख สุโลมาน	๒๔. นายสุรชาติ ชำนาญศิลป์
๒๕. นายสมุทร มงคลกิติ	๒๖. นายมอนอินทร์ รินคำ
๒๗. นายเคชา สามารถ	๒๘. นายนิยม คำแหง
๒๙. นางสาวเสาวลักษณ์ สุริยาทิพย์	

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีการเปลี่ยนแปลง กำหนดระยะเวลา เชิญท่านรัฐมนตรี

นายสวัสดิ์ สืบสายพรหม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์) : ท่านประธานที่เคารพ กำหนดแปรญัตติระยะเวลา ๗ วัน ตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีท่านผู้ใดเสนอเป็นข้ออื่นนะครับ จบการพิจารณาในวาระที่ ๕.๕

ต่อไประเบียบวาระที่ ๕.๑๐ ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติม

ประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ)
 เจริญรัฐมนตรีครับ

(นายวีระกร คำประกอบ ได้ยื่นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลจะถอน
 ไปก่อนหรือครับ เจริญคุณวีระกร

นายวีระกร คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน
 ที่เคารพ กระผม วีระกร คำประกอบ พรรคชาติไทย ตามประเพณีที่ปฏิบัติ
 ผู้เสนอไม่อยู่ต้องตกไปอยู่แล้วครับ ไม่ใช่มาเสนอใหม่ แต่ว่าตกไปแล้ว
 ไม่มีสิทธิที่จะเสนออีกในสมัยประชุมนี้ ต้องไปเสนอในสมัยประชุมหน้าถึงจะถูก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณวีระกร นี่เป็น
 กฎหมายของคณะรัฐมนตรี ท่านนายกฯ จะมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีผู้ใดเสนอ
 ก็ได้ เจริญคุณฉัตรชัย

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ท่านประธานครับ
 ผม ฉัตรชัย เอียสกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากจังหวัดหนองคาย ผม
 ขออนุญาตเลื่อนระเบียบวาระการประชุม โดยนำ พ.ร.บ. การเคหะขึ้นมา
 พิจารณาก่อน ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเสนอญัตติ
 ให้เลื่อนร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติขึ้นมาก่อน

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็น
 เป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่าน

ผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น เป็นอันว่าเดือนวาระที่ ๕.๑๐ เชิญคุณทรงธรรม ต้อง
เสนอเป็นอย่างอื่นนะครับ มีผู้เสนอยุติแล้วนะครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย
พรรคชาติไทย ขอเสนอนับองค์ประชุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้เป็นเอกสิทธิ์
นะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาขอให้สมาชิกที่
มาประชุมเข้าห้องประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านที่
อยู่ข้างนอกเข้ามาข้างใน เชิญเจ้าหน้าที่นับองค์ครับ คุณทรงธรรม คุณเป็น
คนเสนอให้นับองค์ประชุมเดี๋ยวจะนับองค์ประชุมก่อน เจ้าหน้าที่กำลังนับอยู่
ขอความกรุมานั่งประจำที่ กรุมานั่งเดี๋ยวจะนับผิดพลาด ตอนนี้ยังไม่ให้พูดทั้งสิ้น
xonับองค์ประชุมก่อน ถ้าไม่ครบองค์ประชุมก็ปิดประชุมไปเลย คุณทรงธรรม
จะถอนยุติหรือ เชิญครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ท่านประธานฝ่ายค้าน
เราเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้สำคัญมาก ผู้เสนอกฎหมายนี้ตั้งอยู่ในนี้แล้วคือ ขวณ
หลีกภัย เป็นคนเสนอเรื่องเข้ามา เพียงแต่อ่านหลักการและเหตุผลเท่านั้น
เกี่ยวกับหลอกเด็ก ไปอยู่ในโรงงานนรก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านจะถอน
หรือเปล่ายุติ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : ถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้ให้นับองค์ประชุม

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงราย) : เรียกฝ่ายรัฐบาลมาคุย

ว่าจะเอาเข้าเดี๋ยวนี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาอะไรเข้า

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : ถ้าหากว่าไม่เอา
พระราชบัญญัติฉบับนี้เข้า ผมก็จะเสนอนับองค์ประชุมใหม่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนั้นคง
ไม่เกี่ยวกับท่านรัฐมนตรี คกลงถอนญัตติให้นับองค์ประชุมไปแล้ว เมื่อก็
คุณฉัตรชัยได้เสนอให้มีการเลื่อนวาระ จะถอนญัตติใหม่ เชิญ

นายฉัตรชัย เอียสกุล (หนองคาย) : ท่านประธาน
ผมขอถอนญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรี
เชิญครับ เสนอร่างพระราชบัญญัติ ๕.๑๐

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธาน ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติทุกท่าน กระผม พลเอก ชวลิต
ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... โดยมี
หลักการและเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ กำหนดให้การหน่วงเหนี่ยวหรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำ
ด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และให้ผู้อื่นนั้นกระทำ
การใดให้แก่ผู้กระทำหรือบุคคลอื่นเป็นความผิดต้องระวางโทษ ตามประมวล
กฎหมายอาญา และถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวและการกระทำความผิดฐาน
เอาคนลงเป็นทาสตามมาตรา ๓๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา เป็นการกระทำ
ต่อเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี หรือถ้าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้
ถูกกระทำรับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ รับอันตรายสาหัส หรือถึงแก่ความตาย
ผู้กระทำต้องระวางโทษหนักขึ้นตามความร้ายแรงของผลของการกระทำของตน

เหตุผล ด้วยปรากฏว่าได้มีการล่อลวงเด็กไปทำงานในโรงงาน
และเจ้าของโรงงานได้หน่วงเหนี่ยวหรือกักขังเด็กเหล่านั้น โดยให้ทำงาน
อย่างไร้มนุษยธรรมและฝ่าฝืนมาตรฐานขั้นต่ำในการใช้แรงงาน ตามกฎหมาย
ว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน อีกทั้งเป็นการกระทำที่กระทบกระเทือน
ความสงบสุขในสังคม สมควรกำหนดให้การกระทำดังกล่าวเป็นความผิดฐาน
ใหม่ขึ้นเป็นพิเศษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

กระผมจึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ต่อที่ประชุมสภาผู้แทน
ราษฎร เพื่อให้โปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชัชวาลย์

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทยกระผมเอง

คือใจเป็นอย่างยิ่ง เมื่อเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้มีการเสนอจัดเข้าระเบียบ
 ของการประชุมสภาผู้แทนราษฎรของเรา แต่ปรากฏว่าเมื่อถึงเวลาซึ่งจะต้อง
 นำเสนอต่อสภาแห่งนี้ ทั้ง ๆ ที่กระผมเองก็เตรียมตัวที่จะมาพูดมาคุยเกี่ยวกับ
 ปัญหากฎหมายฉบับนี้ ก็ต้องตกใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะปรากฏว่าตัวแทนของ
 ฝ่ายรัฐบาลหรือรัฐบาลเองไม่มีใครลุกขึ้นมาชี้แจง จนกระทั่งทำให้สภาแห่งนี้
 เกิดอลเวงไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง แต่อย่างไรก็ตามพรรคฝ่ายค้านของเราเอง
 นั้นเราก็ประสงค์ที่จะให้กฎหมายฉบับนี้ ได้ผ่านสภาออกไปใช้ในการบังคับ
 เพราะว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายนั้น ซึ่งโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 พวกเราที่มาจากชนบท โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกเราได้รับเลือกตั้งจาก
 ประชาชนที่มีอาชีพเป็นเกษตรกรผู้ด้อยโอกาสในชนบทอันห่างไกล ไม่ว่าจะจาก
 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือหรือภาคเหนือก็ตาม เราเองเกิดความรู้สึกสะท้อน
 ในใจกันตลอดเวลาที่ภาพปรากฏในหนังสือมวลชนแต่ละฉบับภาพของเด็กตัวเล็ก ๆ
 ที่พ่อแม่ไม่สามารถที่จะเลือกเกิดมาเป็นเศรษฐีได้ลูกที่เกิดมา ต้องประสบกับ
 ความทุกข์ยากลำบาก ในที่สุดต้องไปขายแรงงานในโรงงาน และก็โซคร้ายยิ่ง
 กว่านั้น ปรากฏว่าเจ้าของกิจการแห่งนั้นใ้หน้าใจเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ได้มี
 การบังคับใช้แรงงานเด็กเหล่านั้นด้วยความโหดเหี้ยมและทารุณ มีการทุบการตี
 มีการกักขังหน่วงเหนี่ยวภาพที่เกิดในหน้าของสื่อมวลชนบางฉบับนั้น จะปรากฏ
 เด็กน้อย ๆ ถึงขนาดถูกกักขังไม่มีอาหารรับประทาน ผอมโซ มีโรคประจำ
 บางคนก็ถึงเป็นโรคลาติบขาดอาหาร บางคนก็เป็นโรคพุพองไปทั่วทั้งร่างกาย
 เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้เอง กระผมมีความเชื่อมั่นว่าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 ทุกคนนั้นมีความประสงค์ที่จะให้มีกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ประเทศไทยของเรานั้นก็มีการเลิกทาสมานานแล้ว แต่ก็ยังมีปรากฏว่าเอาคน
 ไปเลี้ยงเป็นทาสในโรงงานอุตสาหกรรม ท่านประธานที่เคารพที่กระผมพูด ณ
 ที่นี้ไม่ได้หมายถึงว่าโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหลาย ผู้ประกอบกิจการจะเป็น

คนจิตใจโหดเหี้ยมหมดทุกโรงงานก็หาไม่ ผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่มีคุณธรรม
ที่มีจิตใจเมตตา ที่พยายามต่อสู้กับความทุกข์ยากลำบากเพื่อร่วมในการพัฒนา
ประเทศชาติของเราก็ยังมียู่ แต่สำหรับผู้ที่ป็นเจ้าของกิจการที่มีจิตใจ
โหดร้ายเช่นนั้นก็น่าจะได้รับ การลงโทษอย่างสาสม ท่านประธาน เมื่อมี
กฎหมายฉบับนี้นับว่าเป็นนิมิตดีที่เราจะต้องร่วมกันพิจารณา กระผมไปพิจารณา
ในรายละเอียดต่าง ๆ แล้ว เจตนาดีของรัฐบาลที่ร่างกฎหมายฉบับนี้ขึ้นมา
ทำให้กระผมสงสัยถึงเจตนาดีอันนั้น ทำไมกระผมจึงสงสัย ก็เพราะว่าบท
ลงโทษที่กำหนดไว้นั้นมันเป็นบทลงโทษที่จะก่อให้เกิดความเกรงกลัว เกรงขาม
หรือไม่เพียงใด เพราะตามบทบัญญัติของกฎหมายนั้น เมื่อเราบัญญัติมานั้น

ประการแรก ที่เราจะต้องพิจารณาว่าจะต้องไม่เป็นบทบัญญัติ
ของกฎหมายจนกีดกัน จนกระทั่งคนที่ยากไร้ที่อยู่ในวัยที่ไม่เกิน ๑๕ ปี แต่
อยากจะช่วยเหลือคุณพ่อ คุณแม่ ก็เลยถูกกีดกัน ในที่สุดเขาก็ตกอยู่ในความ
ยากไร้ต่อไป

ประการที่ ๒ ในการกำหนดโทษของประมวลกฎหมายอาญานั้น
โทษนั้นจะต้องเป็นโทษที่ให้ผู้กระทำความผิดเกิดความเกรงกลัว และเข็ดหลาบต่อ
การกระทำของตนเองที่ได้กระทำลงไป ไม่อยากกระทำความผิดซ้ำซากอีก
ท่านประธานที่เคารพ คนจน ๆ ในชนบทนั้นเราจะพูดกันอยู่เสมอว่า โทษปรับ
นั้นผู้เป็นมหาเศรษฐีเขาไม่เกรงกลัวหรอก แต่โทษจำคุกต่างหากเป็นสิ่งที่
บรรดาคคนมีเงินทั้งหลายเกรงกลัว เพราะฉะนั้นโทษอันนี้เราจะไปลงโทษกับผู้
ที่เป็นเจ้าของกิจการที่มีฐานะ เศรษฐกิจอันดี ที่มีความเป็นอยู่อันดี ที่ได้เปรียบ
ทางด้านเศรษฐกิจมีความร่ำรวย ถ้าหากเราไปกำหนดโทษที่เขาเกินไปนั้น
ก็จะไม่ก่อให้เกิดความยำเกรง ความผิดก็จะเกิดซ้ำซากอีกต่อไป เพราะฉะนั้น
กระผมเห็นว่าโดยหลักการดีแล้ว แต่เราคงจะต้องมีการปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับ
บทลงโทษให้เหมาะสมต่อไป ขอบพระคุณมากครับ

(การประชุมดำเนินมาถึงตอนนี้ นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ได้กลับมาขึ้นบัลลังก์ ดำเนินการประชุมต่อไป)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรับคุณนิพิฏฐ์ นายนิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ (พัทลุง) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นิพิฏฐ์ อินทรสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานที่เคารพ กระผมถือว่าวันนี้คงจะเป็นวันประวัติศาสตร์อีกวันหนึ่ง ตั้งแต่เราเริ่มประชุมมาจนถึงวันนี้สภาของเราแห่งนี้ได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติจนถึงฉบับนี้เป็นฉบับที่ ๑๐ ซึ่งกระผมเชื่อว่านับแต่เราเริ่มพิจารณากันมาในสมัยนี้คงจะไม่มีวันไหนที่เราได้ผ่านร่างกฎหมายเป็นจำนวนมากถึง ๑๐ ฉบับด้วยกันในวันนี้ ผมขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่าตั้งแต่ประมวลกฎหมายอาญาเราเริ่มใช้มาจนถึงวันนี้ประมวลกฎหมายอาญาฉบับที่เราประกาศใช้อยู่นั้น ก็ได้เริ่มมีการใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐ จนถึงวันนี้เป็นเวลาถึง ๓๖ ปี ขออนุญาตกราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายที่มีการวิวัฒนาการเหมือนกับสิ่งมีชีวิต ในสมัยหนึ่งในครั้งหนึ่งกฎหมายนั้นอาจจะทันสมัย อาจจะเหมาะสมกับสภาวะเหตุการณ์ แต่เมื่อเวลาผ่านมากฎหมายนั้นอาจจะไม่มีความเหมาะสมที่จะใช้ในสภาพเหตุการณ์อย่างหนึ่งเมื่อประมวลกฎหมายอาญาประกาศใช้ในปี ๒๕๐๐ นั้น ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะทราบว่า ในขณะนั้นประเทศของเราอยู่ในสภาวะที่เป็นประเทศเกษตรกรรม ต่อมาเมื่อมีการใช้กฎหมายมาประเทศชาติของเรา ได้มีการวิวัฒนาการเรื่อยขึ้นมาได้มีการพัฒนาจากประเทศเกษตรกรรมเป็นเกษตรอุตสาหกรรม หรือประเทศอุตสาหกรรม จึงมีการใช้แรงงานเด็กขึ้นมาจำนวนมาก ประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๑๐ ซึ่งเราใช้อยู่เดิมนั้นไม่มีบทบัญญัติที่จะลงโทษผู้จัดการ หรือเจ้าของกิจการในการที่เอาแรงงานเด็กไปใช้ เมื่อเป็นอย่างนั้นดังที่เพื่อน

สมาชิกผู้ทรงเกียรติได้กราบเรียนต่อท่านประธานว่าในระยะหลังนั้น ได้มีการละเมิดกฎหมาย โดยอาศัยช่องว่างของกฎหมายมีการใช้แรงงานเด็กมากมาย กระผมและเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติแห่งนี้มีความเข้าใจมีความรู้สึกตรงกันว่า ถึงเวลาแล้วที่รัฐบาลถึงเวลาแล้วที่รัฐสภาแห่งนี้ ควรจะได้คุ้มครองสิทธิ ควรจะได้คุ้มครองเสรีภาพของผู้ใช้แรงงาน ท่านประธานที่เคารพ เป็นที่น่ายินดีที่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๐ ทวิ ซึ่งเป็นร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นั้น ได้มีการเพิ่มโทษบุคคลผู้กระทำความผิดตามกฎหมายจากเดิมจำคุกไม่เกิน ๓ ปี ได้เพิ่มโทษจำคุกไม่เกิน ๕ ปี ซึ่งผมมั่นใจว่า เมื่อกฎหมายฉบับนี้ออกใช้คงจะเป็นที่หวาดกลัวของผู้ที่คิดจะกระทำการละเมิดต่อกฎหมาย นอกจากนั้นท่านประธานที่เคารพตามประมวลกฎหมายฉบับใหม่นี้ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๒ ทวิ ยังได้กำหนดว่า บุคคลใดก็ตามที่กระทำความผิดต่อเด็กซึ่งอายุไม่เกิน ๑๕ ปี ผู้กระทำความผิดต้องรับโทษจำคุกหนักขึ้นตั้งแต่ ๓ ปีถึง ๑๐ ปี ผมกราบเรียนท่านประธานว่ามีคำกล่าวอยู่คำหนึ่งซึ่งเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่า ผมขออนุญาตที่จะกล่าวว่า มีคำกล่าวว่ ชนกลุ่มใดร่างกฎหมาย ย่อมร่างกฎหมายเพื่อประโยชน์ของชนกลุ่มนั้น ผมยินดีรับท่านประธานที่เคารพ ในรัฐสภาอันทรงเกียรติแห่งนี้ เรามีเพื่อนสมาชิกจากหลายสาขาอาชีพ เรามีอดีตนักกฎหมาย เรามีจากนักการเมือง นักธุรกิจ แล้วก็มีจากอดีตข้าราชการ แต่วันนี้น่าจะเป็นปรากฏการณ์ใหม่ที่รัฐสภาแห่งนี้ เราจะได้สร้างปรากฏการณ์ เราจะได้สร้างกฎหมายเพื่อประโยชน์ของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ผมมั่นใจว่าหากพี่น้องผู้ใช้แรงงานได้ทราบว่ารัฐบาลนี้มีความจริงใจในการเสนอกฎหมายเพื่อประโยชน์ของพี่น้องผู้ใช้แรงงาน ผมเข้าใจว่าพี่น้องผู้ใช้แรงงานคงจะยินดีและสนับสนุนในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอกราบขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร

คุณ โสภณ

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ ผม
 โสภณ เพชรสว่าง ส.ส. บุรีรัมย์ พรรคชาติพัฒนา กระผมขอปิดอภิปราย
 ผมขอกราบเรียนอภิปรายประกอบเหตุผลที่ผมเสนอญัตติก็คือว่า เนื่องจาก
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ออกมาเกิดประโยชน์ ทางฝ่ายรัฐบาลเห็นด้วยควรจะออก
 เพราะฉะนั้นผมคิดว่าเราใช้เวลาพอสมควรแล้วสมควรปิดอภิปราย ขอบคุณครับ
 ขอสมาชิกรับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง
 มีผู้ขอเสนอปิดการอภิปราย ไม่ทราบว่าผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นหรือไม่
 เชิญครับ

นายวิชัย ชัยจิตวนิชกุล (อุตรธานี) : กราบเรียนท่านประธาน
 สภาที่เคารพ กระผม นายแพทย์วิชัย ชัยจิตวนิชกุล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 จังหวัดอุตรธานี พรรคความหวังใหม่ ท่านประธาน กระผมก็มีเหตุผลที่
 จะเสนอต่อสภาในกฎหมายนี้ด้วย กระผมอยากขอให้มีการเปิดต่อไป ขอผู้รับรอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอผู้รับรองด้วย
 มีผู้ขอเสนอปิดและมีผู้ขอเสนอเปิด ผู้เสนอขอเปิด ขอผู้รับรอง

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง
 คุณโสภณจะถอนได้ไหม

นายโสภณ เพชรสว่าง (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ
 ในเมื่อเพื่อนสมาชิกอีกหลายท่านอยากจะอภิปราย ผมขออนุญาตถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าอย่างนั้น
 ขอเชิญคุณลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ ยกมือค้างไว้

นางลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ

ดิฉัน ลดาวัลย์ วงศ์ศรีวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพะเยา พรรค
 ประชาธิปัตย์ ดิฉันขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่รัฐบาลได้ เสนอต่อที่
 ประชุมสภาผู้แทนราษฎรในวันนี้ และดิฉันมั่นใจว่าสภาอันตรงเกียรตินี้ก็คงจะ
 รับหลักการร่างพระราชบัญญัตินี้ เพื่อให้มีผลต่อการคุ้มครองการใช้
 แรงงานเด็ก ให้มีการปฏิบัติต่อเด็กอย่างเหมาะสม เพราะสิ่งเหล่านี้เราได้
 ทราบแล้วว่า สังคมไทยของเรายังมีการใช้แรงงานเด็กอย่างไม่ถูกต้องอยู่
 ตามที่เราได้ทราบจากการเสนอผ่านสื่อมวลชนเป็นระยะ ๆ ตลอดเวลาที่
 ผ่านมา การที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวล
 กฎหมายอาญา (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... และมีการเพิ่มโทษให้แก่ผู้ทำการ
 กักขังหน่วงเหนี่ยว และใช้แรงงานเด็กอย่างไม่เหมาะสม ดิฉันก็มีความเห็น
 สอดคล้องกับท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติท่านหนึ่งที่บอกว่า โทษค่อนข้างน้อยไป
 นิดหนึ่ง อาจจะทำให้ผู้ประกอบการนั้นไม่เกิดความเกรงกลัวและดิฉันก็ขอฝาก
 ข้อเสนอแนะไปยังคณะกรรมการวิสามัญ ที่เราจะจัดตั้งในอีกสักครู่นี้ได้รับ
 ข้อเสนอแนะว่า น่าจะพิจารณาเพิ่มโทษให้รุนแรงขึ้นกว่าในร่างพระราชบัญญัติ
 ฉบับนี้ ท่านประธาน ปัญหาการใช้แรงงานเด็กนั้น ดิฉันทราบว่าทางกระทรวง
 มหาดไทยในอดีตที่ผ่านมาพยายามเหลือเกินที่จะแก้ไข ให้ปัญหานั้นเบาบาง
 ลงไปและดิฉันก็ทราบว่า ขณะนี้ต่างประเทศซึ่งเป็นตลาดสินค้าส่งออกของ
 ไทยเราหลายประเทศ ก็เริ่มจับตามองประเทศไทยเราแล้วว่า อุตสาหกรรม
 บางประเภทนั้นมีการลักลอบใช้แรงงานเด็กในการผลิตสินค้า เพื่อการส่งออก
 และเขากำตั้งจะตัดสินใจว่า จะไม่รับซื้อสินค้าที่ผลิตโดยการใช้แรงงานเด็ก
 อย่างผิดกฎหมายในประเทศไทย ประเทศไทยเรานั้นพึ่งพาการส่งออกเป็น
 สำคัญเพื่อให้เศรษฐกิจของเราดีขึ้นและถ้าหากว่าเราได้รับการต่อต้านหรือ
 ว่าแอนตี้ (Anty) จากต่างประเทศ ไม่รับซื้อสินค้าไทยเราก็จะเกิดผลกระทบ
 เพราะฉะนั้นดิฉันจึงมีความยินดีที่รัฐบาล ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

เพิ่มโทษให้แก่ผู้ที่กระทำต่อเด็กอย่างไม่ถูกต้องตามกฎหมาย และดิฉันมั่นใจว่าวันนี้สภากงจะรับหลักการและดิฉันฝากท่านประธานผ่านไปยังรัฐบาลอีกนิดหนึ่งว่ากฎหมายฉบับนี้ก็คงจะมีผลคุ้มครอง โดยเฉพาะเด็กที่ใช้แรงงานตามอุตสาหกรรมต่าง ๆ และยังมีกฎหมายอีกฉบับหนึ่งนั่นก็คือ พระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี ซึ่งใช้มา ๓๐ กว่าปีแล้ว โทษทัณฑ์ต่าง ๆ นั้น ก็อ่อนเหลือเกินไม่สอดคล้องกับภาวะความเป็นจริงในปัจจุบันนี้ ดิฉันได้เสนอร่างพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี พ.ศ. .... ปรับปรุงใหม่เข้าสู่สภาเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๓๘ ขณะนี้รัฐบาลก็กำลังพิจารณาอยู่ เพราะว่า เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงินดิฉันขอให้ท่านประธานนั้น ฝากไปยังรัฐบาล ขอให้กรุณาเร่งรับรองกฎหมายฉบับนี้ และนำกฎหมาย คือร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลร่างพระราชบัญญัติปรามการค้าประเวณี ซึ่งมีหลักการสอดคล้องกันนั้น นำเข้าสู่ที่ประชุมสภาโดยเร็ว เพราะว่าจะสามารถคุ้มครองหรือว่าแก้ไขปัญหาโสเภณีเด็กได้ ขอบคุณมากค่ะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณทรงธรรมครับ

นายทรงธรรม ปัญญาดี (เชิงราช) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคชาติไทย ท่านประธาน ความจริงผมเห็นด้วยกับกฎหมายฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ผมไม่อยากจะพูดอะไรมาก และไม่อยากจะหวังอะไรมาก เพราะเห็นด้วย แต่ว่าผมอยากจะฝากคณะกรรมการ เพราะว่ากฎหมายฉบับนี้ร่างมาโดยกระทรวงมหาดไทย ผู้ที่ลุกขึ้นชี้แจงหลักการและเหตุผลก็คือ ๔พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยคือท่าน พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผมยังงง ๆ อยู่ว่า ในมาตรา ๓ ไม่เพิ่มข้อความในมาตรา ๓ ทวิ แห่งประมวลกฎหมายอาญาเขียนไว้ มาตรา ๓๑๐ มี อื่น อยู่ ๔ อื่น อยู่ในนี้ ผู้ใดหวังเหนียวกัก หรือกักขังผู้อื่น หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่น

ปราศจากเสรีภาพในร่างกาย และให้ผู้อื่นนั้นกระทำการใดให้แก่ผู้กระทำการ หรือบุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินห้าปี และปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ไม่ต้องแปล ฝากไป คืออยากให้เป็นไทยหรือเปล่า เพราะเวลา ท่านรัฐมนตรีพูดอะไร ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะต้องแปลด้วย เพราะฉะนั้นในกฎหมาย นี้จะต้องแปลหรือเปล่า แปลว่าอะไรเป็นอะไร จะใช้คำว่า บุคคลใด ใช้ไหม ครับ ก็ขอฝากคณะกรรมการไว้ด้วย ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย ตามร่างพระราชบัญญัติแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา ของรัฐบาลที่เสนอมาที่ผม เองมีความเห็นดีเห็นชอบด้วยทุกประการ เราสมควรที่จะต้องแก้ไขเปลี่ยนแปลง ในสิ่งที่ดีขึ้น แต่ในสิ่งที่เราจะแก้ไขเปลี่ยนแปลง ในสิ่งที่ดีขึ้นนั้นผมไม่ทราบ ว่าทางรัฐบาล รัฐมนตรีที่รับผิดชอบนั้นได้พิจารณาและตระหนักถึงภาระหน้าที่ใน สิ่งที่ได้ดำเนินการ หรือได้ปฏิบัติตามกฎหมายที่ผ่านมาหรือไม่ก่อนอื่นนั้นผมจะ ขอชี้แจงข้อเท็จจริงสักนิดหนึ่งว่า ตามพระราชบัญญัติฉบับนี้สมควรที่จะยกย่อง สรรเสริญรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ท่านที่ได้กล้าแสดงความกล้าหาญ ออกมาชี้แจงต่อสภาแห่งนี้ ผมเองนั่งฟัง ผมเองนั่งรับรู้ก็เกิดความอลเวง สักนิดหนึ่งว่า ไม่มีคณะรัฐบาล แม้แต่ท่านนายกรัฐมนตรีอยู่ในที่ประชุมก็ไม่ได้ ชี้แจงต่อสมาชิกสภาแห่งนี้ ท่านสมควรที่จะได้รับการยกย่องและสรรเสริญจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กฎหมายนี้เป็นกฎหมายสำคัญต่อบ้านเมือง กฎหมายนี้ เป็นเรื่องที่กระทบต่อศีลธรรม และความสงบเรียบร้อยอันดีของประชาชน กฎหมายนี้ไม่ได้ใช้เฉพาะผู้ใช้แรงงาน กฎหมายนี้ใช้บังคับกับประชาชน ทั่วประเทศ สิ่งเหล่านี้ที่ท่านกล้าแสดงออกในวันนี้ ผมขอยกย่องและสรรเสริญ ท่านประธานที่เคารพ ก่อนกฎหมายฉบับนี้ที่จะเข้าสู่สภาผมเองต้องยอมรับ

แนวทางทัศนคติ หรือความคิดในความก้าวหน้าของผู้ร่างกฎหมายฉบับนี้ว่า
ได้ออกไปจนถึงที่จะบังคับ หรือมีมาตรการทางด้านกฎหมายในการลงโทษ
ผู้กระทำความผิด เพื่อให้มีความสำนึก เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวแต่ในสิ่ง
ที่ได้กระทำลงไปนั้น แต่ผมเองยังไม่เชื่อว่าสิ่งที่ท่านได้บัญญัติเป็นข้อกฎหมาย
ที่มาใช้กับสังคมนั้นจะว่าผู้ปฏิบัติที่ดี ผู้ที่กำลังจะกระทำความผิดก็คือนั้น จะได้
ฟังสังวรณ จะได้มีความสำนึกในภาระหน้าที่นี้หรือไม่ก่อนนั้น เคียวผมจะ
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพต่อไป

ท่านประธานที่เคารพ คณะรัฐมนตรีที่รักทั้งหลาย และที่เคารพ
ที่ผมต้องพูดอย่างนี้เพราะอะไร เพราะมีปัญหาอยู่ชนิดหนึ่งขึ้นมาว่า ปัญหา
ในการที่จะนำสู่กฎหมายฉบับนี้ ที่จะมีภาระหลังไหลของผู้ใช้แรงงาน ที่จะมี
ภาระหลังไหลของประชาชนที่เข้ามาทำงานและเกิดปัญหาเหล่านี้ ก็คือปัญหา
ทางด้านเศรษฐกิจ และปัญหาทางด้านสังคม ปัญหาทางด้านสังคมนั้นเป็นเรื่อง
ของการศึกษาค่านิยมของพวกเรา ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจนั้นในรัฐบาลชุดนี้
โดยท่านนายกรัฐมนตรี ชวน หลีกภัย ท่านได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ว่า ท่านจะ
กระจายความเจริญสู่ชนบทและภูมิภาค ผมเองเห็นดีด้วย ผมเองขอสนับสนุน
แต่จากข้อเท็จจริงนั้น อะไรเป็นเครื่องชี้วัดว่า เศรษฐกิจของท่านนั้น
มีความเจริญรุดหน้าต่อไป ท่านประธานที่เคารพ หลังจากที่ท่านนายกรัฐมนตรี
ของเราได้ชี้แจงไป สิ่งที่จะมีปฏิริยาได้ตอบก็คือว่า ประชาชนซึ่งอยู่ในชนบท
ในต่างจังหวัดจะต้องเดินทางเข้ามาทำงานในกรุงเทพฯ เพื่อหาโอกาส
หาแนวทาง หากความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จึงจะต้องเข้ามาทำงานในภาคของ
อุตสาหกรรม ในภาคของการบริการ ในภาคของการพาณิชย์ ซึ่งจะมีปัญหา
เกิดขึ้นว่า กลุ่มของผู้ประกอบอุตสาหกรรมที่ดี กลุ่มของผู้ประกอบทางด้าน
การพาณิชย์ที่ดี กลุ่มของผู้ประกอบทางด้านบริการที่ดีนั้น มีความจำเป็น มี
ความเดือดร้อนอย่างมากฉะนั้นผมเองจึงมองว่าเมื่อประชาชนจะต้องหลังไหล

เข้ามาในส่วนกลางคือ กรุงเทพมหานครนั้นจึงได้มีการใช้แรงงานอย่าง
 ไม่ถูกต้อง อย่างที่กฎหมายฉบับนี้ได้ร่างขึ้นมาว่า เพื่อเป็นการปราบหรือ
 การป้องกันของผู้กระทำ แต่ท่านประธานที่เคารพครับได้มีการประชุมคณะ
 กรรมการวิสามัญขึ้นอยู่ชุดหนึ่ง เกี่ยวกับการฆ่าผู้หญิงอยู่ที่ศาลากลางที่จังหวัด
 ทางภาคใต้ที่ผมจำไม่ได้มัน ผมให้ข้อสังเกตว่าถึงแม้ว่าจะมีกฎหมายเราออก
 มาโดยลงโทษอย่างมากมายอย่างไรก็ตาม แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นมิ
 ความสำนึกในหน้าที่หรือเปล่า ผู้ที่จะดำเนินการตามกฎหมายนั้นคือเจ้าหน้าที่
 ของรัฐ ได้มีความสำนึกในหน้าที่และปฏิบัติตามกฎหมายหรือไม่ก่อนหน้าที่จะมี
 กฎหมายฉบับนี้เข้าสู่สภานั้น ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๑๐ ก็บัญญัติ
 ไว้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว ผมอยากถามท่านประธานผ่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า
 การกระทรวงมหาดไทยก็ดี หรือรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ซึ่ง
 ท่านก็นั่งอยู่ ณ แห่งนี้ซึ่งท่านคุมกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานว่า ท่านได้
 ประพฤติปฏิบัติมีการสั่ง ไปยังเจ้าหน้าที่เพื่อให้มีการตรวจสอบ สอบดูข้อเท็จจริง
 ในการใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม ในภาคพาณิชย์ ในภาคบริการหรือไม่
 ถึงแม้ว่าพวกเราจะออกกฎหมายผ่านสภาแห่งนี้ออกไป แต่เจ้าหน้าที่ของเรา
 ไม่พึงปฏิบัติไม่มีความสำนึกในหน้าที่แล้ว กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่สัมฤทธิ์ผลอย่าง
 ที่ท่านได้เสนอต่อสภาแห่งนี้ ผมเองก็ตระหนักในภาระหน้าที่ของการ เป็นผู้แทน
 ก็ได้ฝากข้อคิดเห็นไปยังท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ผมเองมีอีก
 ข้อหนึ่งในวันก่อนผมได้กระหู่ตามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ใน
 สภาแห่งนี้ เกี่ยวกับประมวลกฎหมายอาญาเหมือนกันไม่แตกต่างกัน จนถึงวันนี้
 พฤติกรรมและพฤติกรรมของท่านที่ได้รับปากกับสภาแห่งนี้ และกระผมบอกว่า
 จะติดตามเรื่องที่ผมกระหู่ตามนั้น ซึ่งเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้ทำการ
 ละเมิดสิทธิของประชาชน ท่านทำไปถึงไหนแล้ว ขณะที่เรื่องของประชาชนที่
 ถูกเจ้าหน้าที่ของรัฐละเมิดนั้น ท่านยังไม่ดำเนินการแล้วเรื่องอย่างนี้ผมจะให้

ความเชื่อถือได้อย่างไรว่า ท่านจะบังคับผู้ได้บังคับบัญชาของท่านนั้นให้พึงปฏิบัติตามกฎหมาย กฎหมายถึงท่านจะเขียนไว้ ๑๐ ปี ๒๐ ปี ๓๐ ปี ที่ลงโทษของผู้กระทำความผิดตามกฎหมายนั้น ถ้าหากเจ้าหน้าที่ของรัฐละเลยเพิกเฉยไม่ใส่ใจ ยังประพฤติปฏิบัติยังมีพฤติกรรมแสดงออกอย่างทุกวันนี้ ไม่มีทางสัมฤทธิ์ผลในทางด้านปฏิบัติได้อย่างแท้จริง ประชาชนจะก่อให้เกิดความสงบได้อย่างไรท่านประธาน ผมเห็นคิดด้วยผมเห็นด้วยครับที่กฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีนั้น สมควรที่จะได้รับเข้าสู่สภา แต่ผมต้องถามท่านในฐานะที่ท่านเป็นผู้รับผิดชอบว่า ท่านจะให้เจ้าหน้าที่ของเรานั้นพึงมีจิตสำนึกที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายได้หรือไม่ ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณนิพนธ์ครับ

นายนิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ (อ่างทอง) : ท่านประธาน

ที่เคารพครับ กระผม นิพนธ์ วิสิษฐยุทธศาสตร์ ส.ส. อ่างทอง พรรคชาติไทย โดยหลักการและเหตุผลที่รัฐบาลได้เสนอแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญาดังที่ได้พิจารณาอยู่ในสภาแห่งนี้ และสมาชิกทุกท่านได้กล่าวสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งผมก็เห็นด้วยแล้วก็สนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ว่า เป็นกฎหมายที่สอดคล้องกับสถานการณ์ เพราะว่าในเรื่องเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชนนั้นเป็นเรื่องใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่มีการหน่วงเหนี่ยวกักขัง หรือกระทำด้วยประการใดก็ตาม ให้ปราศจากเสรีภาพในร่างกายนั้น เป็นเรื่องที่รัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งนั้น จะต้องถือว่าเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญยิ่งที่จะต้องคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของพี่น้องประชาชน โดยหลักของกฎหมายที่ได้เสนอต่อสภาแห่งนี้เราแยกเป็น ๒ ส่วน คือส่วนที่ ๑ ตามมาตรา ๓๑๐ นั้นเป็นการเพิ่มโทษจากเดิม จาก ๓ ปี เป็น ๕ ปี แต่ในส่วนที่เป็นความผิดฐานใหม่ขึ้นมาซึ่งระบุในมาตรา ๓๑๒ ทวิ ซึ่งผมเห็นด้วย เพราะว่าสิทธิของเด็กนั้นเป็นเรื่องที่ประเทศเรา และก็ประเทศทั่วโลกกำลังให้ความสนใจ

เป็นอย่างยิ่ง เพราะเด็กที่ค้อยโอกาสไม่มีโอกาสที่จะต้องเรียนหนังสือเหมือนกับลูกคนอื่นแต่จะต้องมาทำมาหาเลี้ยงชีพเลี้ยงครอบครัว แต่มาถูกข่มเหงรังแกไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมจากการกระทำของผู้ซึ่งใช้ความได้เปรียบในสังคมนั้น

สิ่งเหล่านี้ถ้าเรามามองแล้วเด็กที่ค้อยโอกาสเหล่านั้น จะถูกข่มขู่ข่มเหงรังแกอยู่ตลอดเวลาเพราะลักษณะงานก็ตามที่ทำนั้นเราจะมองเห็นเป็น ๒ ส่วนว่า แรงงานบางอย่างนั้นจะต้องใช้เด็กกระทำ หรืออีกประการหนึ่งก็คือการใช้หรือจ้างวานเด็กนั้นค่าจ้างก็ต่ำกว่าปกติ แต่ความเป็นธรรมที่ได้รับในสังคมนี้ เด็กนั้นไม่มีโอกาสที่จะต่อสู้เรียกร้องความเป็นธรรม เพราะฉะนั้นบุคคลที่ได้เปรียบในสังคมนั้นพยายามที่จะเอาความได้เปรียบต่าง ๆ รังแกข่มเหงเด็กซึ่งค้อยโอกาสเหล่านี้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลตรากฎหมายฉบับนี้ขึ้นมาฉันเห็นว่า เป็นเรื่องที่เหมาะสมและก็มีเหตุผลที่ควรจะต้องคุ้มครองเด็กซึ่งอยู่ในวัยไม่เกิน ๑๕ ปี ซึ่งวุฒิภาวะต่าง ๆ นั้นยังไม่สามารถที่จะช่วยเหลือตัวเองได้ เพราะฉะนั้นในสังคมแห่งนี้ผมอยากจะกราบเรียนว่า การที่เราเสนอกฎหมายฉบับนี้ออกไปเป็นกฎหมายที่ดี แต่สิ่งหนึ่งที่ผมอยากจะฝากเป็นข้อสังเกตตลอดเวลาที่ผ่านมานั้นปัญหาเรื่องของเด็กที่อยู่ในสังคมนี้ที่ทำงาน ไม่ว่าจะอยู่ในประเภทใดก็ตามนั้นถูกเอารัดเอาเปรียบผมไม่ทราบว่ากระทรวงมหาดไทยที่มีหน้าที่ดูแลเด็กเหล่านี้โดยตรงนั้นได้มีสถิติมากน้อยแค่ไหน ถึงแม้จะใช้ประมวลกฎหมายเก่าที่ไม่บัญญัติฐานความผิดขึ้นใหม่ที่มีโทษสูงขึ้นก็ตามว่ามีสถิติในการที่เขาถูกหน่วงเหนี่ยวกักขังไม่ได้รับความเป็นธรรม ในกรณีที่มาศาลเจ้าศาลาสและก็ถึงแก่ความตายในกรณีที่มาทำงานมีมากน้อยแค่ไหน แล้วก็เอาลงโทษมาได้แค่ไหนบ้างผมไม่อยากจะเห็นกฎหมายดี ๆ อย่างนี้เป็นหมัน ในทางปฏิบัติการปล่อยปละละเลยของเจ้าหน้าที่เป็นเรื่องสำคัญมาก ก็อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตว่าอย่างน้อยที่สุดทางรัฐบาลควรจะมีสถิติเก่า ๆ มาให้เราดูบ้างว่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับเด็กมีมากน้อยแค่ไหน แล้วก็ได้นำมาดำเนินการ

ไปได้เพียงไรบ้างในกรณีที่มีการลงโทษ เพราะฉะนั้นกรณีที่มีบัญญัติโทษสูงขึ้น ซึ่งผมเห็นว่าโทษตามที่เสนอมายังน้อยไปด้วยซ้ำไป แต่ถ้าในกรณีโทษสูงขึ้น บางอย่างก็เป็นคาบสองคม เพราะจะเป็นช่องทางที่เจ้าหน้าที่ที่ไม่สุจริต จะเป็นช่องโอกาสในการที่หาประโยชน์ได้ เพราะฉะนั้นอันนี้ผมก็อยากจะฝาก เป็นข้อสังเกตว่ากฎหมายฉบับนี้ เป็นกฎหมายที่ดีที่น่าให้การสนับสนุนเป็นอย่างยิ่ง แต่สิ่งที่อยากจะฝากเป็นข้อสังเกตอย่างที่ผมได้กราบเรียนแล้วว่า การปล่อยปละละเลยที่ไม่ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้น เป็นเรื่องสำคัญกว่า ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสวัสดิ์ คำประกอบ ครับ

นายสวัสดิ์ คำประกอบ (นครสวรรค์) : ท่านประธาน ที่เคารพครับ ต้องยอมรับว่ากฎหมายที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นกฎหมายซึ่งรัฐบาล ได้แสดงเจตนาในทางที่ดีเพื่อแก้ไขปัญหาเพื่อสังคม แต่ขอประทานกราบเรียน ว่าเจตนาของรัฐบาลดังกล่าวนี้ จะได้ผลสมความมุ่งหมายหรือไม่เป็นที่สงสัย ขอประทานกราบเรียนว่าที่เราห่วงใยกันมากคือการใช้แรงงานเด็ก เอาเด็ก ไปใช้แรงงานเชียงทาสและกักขังหน่วงเหนี่ยวเด็กให้ทำงาน การแก้ไข กฎหมายเพื่อช่วยเหลือเด็ก โดยใช้แรงงานเด็กนี้มันมีกฎหมายอยู่ฉบับหนึ่งคือ กฎหมายเรื่องแรงงานหรือการใช้แรงงานรัฐบาลน่าจะจะไปแก้กฎหมายเฉพาะกิจ หรือเฉพาะเรื่อง ซึ่งมีเป็นกฎหมายเอกเทศอยู่แล้ว คือกฎหมายเรื่องการใช้ แรงงานเด็ก ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ เราก็เรียน กฎหมายกันมา ท่านนายฯ ผ่านกฎหมายเป็นทนายความมา ประมวลกฎหมาย นี้เป็นเรื่องหลักสำคัญเราได้พิจารณากันอย่างกว้างขวาง ตอนร่างประมวล กฎหมาย ไม่ใช่กฎหมายธรรมดา กฎหมายใดที่เป็นประมวลเขาจะไม่และต้อง เขาจะไม่แก้ไขกันง่าย ๆ เพราะเป็นหลักสากลหลักทั่วไป เรียบมารุ่นไหนก็มี

ความเข้าใจเหมือนกัน ไม่ใช่แก้กันได้พรวดพราด เพราะฉะนั้นกฎหมายซึ่งเป็น
 ประมวล จะ เป็นประมวลกฎหมายแพ่งกิติ ประมวลกฎหมายอาญากิติ ประมวล
 โศ ๗ กิติที่เป็นกฎหมายลักษณะประมวลเขาไม่แก้กัน ไม่ว่าจะแก้กฎหมายรุ่นไหน
 เมื่อพูดถึงกฎหมายเรื่องเป็นประมวล เป็นหลักใหญ่แล้วพูดกันแล้วเข้าใจ ไม่
 ว่าจะสำเร็จสมัยธรรมศาสตร์บัณฑิต นิติศาสตร์บัณฑิตหรืออะไรต่ออะไร เข้าใจ
 กัน เพราะฉะนั้นกฎหมายที่ต้องการจะเน้นในปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เรามัก
 จะออกเป็นกฎหมายเฉพาะกิจ เป็นเอกเทศของกฎหมาย เพื่อให้เกิดความ
 ศักดิ์สิทธิ์ขึ้นมาในตัวของมันเอง เพราะฉะนั้นเราจึงได้มีกฎหมายแรงงานขึ้นมา
 ฉบับหนึ่ง เมื่อเราต้องการจะควบคุมไม่ให้มีการใช้แรงงานเด็กอย่างทาส
 เราก็น่าจะไปแก้กฎหมายฉบับนั้น ซึ่งจะแก้โทษอย่างไร แก้กันกี่ครั้ง ไม่เป็น
 ประมวลกฎหมาย แก้ไขอย่างไรก็ได้ ในทางหลักนิติศาสตร์เราไม่ถือกัน แต่จะ
 แก้ประมวลกฎหมายแล้วเขาไม่แก้ นี่ก็ขอประทานกราบเรียนเสนอว่าการแก้
 กฎหมายนั้น น่าจะไปแก้ปัญหาเรื่องกฎหมายแรงงาน ที่เราพูดกันในสภานี้เรา
 เป็นห่วงเรื่องแรงงานเด็กว่าไปใช้เด็กอย่างทาส น่าจะแก้กฎหมายเรื่อง
 แรงงานนะครึบกฎหมายนี้ไม่ใช่เรื่องการใช้แรงงาน ถ้าคิดแรงงานมันไปผิด
 กฎหมายฉบับนั้นอันนี้ผิดในเรื่องห่วงเหนี่ยวกักขังเด็ก ห่วงเหนี่ยวกักขัง
 คนธรรมดา คนซึ่งไม่ใช่เด็ก ในประมวลกฎหมายอาญาเรามีอยู่แล้ว ท่าน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย มาตรา ๓๑๐ ของประมวลกฎหมายอาญา
 ได้ระบุไว้แล้วว่าผู้ใดห่วงเหนี่ยวกักขังผู้อื่นให้จำคุก ๓ ปี ปรับ ๖,๐๐๐ เรา
 มีกฎหมายห่วงเหนี่ยวกักขังอยู่แล้วแต่ของท่านมาแยกแยะเป็นมาตรา ๓๑๐ ทวิ
 ขึ้นมาอีกข้อหนึ่ง แยกเด็กออกมา ถ้าห่วงเหนี่ยวกักขังเด็กอายุตั้งแต่ ๑๕ ปี
 ลงมาโทษสูงขึ้น โทษสูงขึ้นเท่าไรปรับเพิ่ม ๓ ปี เดียวนี้ก็ ๓ ปี อย่างนั้นแหละ
 แต่ ๓ ปี ถึง ๑๐ ปี สุกแล้วแต่ดุลพินิจของศาลจะเอาโทษเท่าไร เพิ่มมา
 นิดหน่อย ๓ ปี ถึง ๑๐ เดิมนั้น ๓ ปี ปรับเพิ่ม ๖,๐๐๐ แก้เป็น ๓๐,๐๐๐

การแก้ไขว่าถ้าหน่วยงานหนึ่งชกักขังเด็กแล้วจะโทษสูงขึ้นไปอย่างนี้ เกิดผลอะไร
 ครับ ทำให้ประชาชนกลัวเกรง โทษเดี๋ยวนี้แต่ก่อนเอา ๖,๐๐๐ เดี่ยวนี้เอา
 ๓๐,๐๐๐ กลัวการกักขังหรือครับ เพราะฉะนั้นขอประธานกราบเรียนว่า
 กฎหมายนี้ออกไป ชาวบ้านชาวช่องก็ไม่ว่ากฎหมายนี้เพิ่มโทษจาก ๖,๐๐๐
 บาท ปรับเป็น ๓๐,๐๐๐ บาท คนที่ร่ำรวยเขาก็ไม่กลัว ๖,๐๐๐ กับ
 ๓๐,๐๐๐ เขาก็ไม่กลัว ไม่เอฟเฟกต์ (Effect) คือไม่เกิดผลอะไรกับการ
 แก้กฎหมายอย่างนี้ กฎหมายอันนี้ไม่ใช่เรื่องแรงงานเป็นกฎหมายหน่วยงานหนึ่งชกัก
 ขัง แล้วขอประธานกราบเรียนว่าที่เราจะพลาดไปอีกอันหนึ่ง ท่านแขก
 ออกมาว่าถ้าหน่วยงานหนึ่งชกักขังเด็กโทษของท่านคือจำคุก ๓ ปี ปรับ ๓๐,๐๐๐
 บาท ถ้าเราไม่แก้มีกฎหมายอะไรครับ ท่านรัฐมนตรีครับ มันมีกฎหมายอีกอัน
 ในประมวลกฎหมายอาญา พรากผู้เยาว์ ซึ่งโทษแรงกว่านี้ ไม่มีกฎหมายอันนี้
 ใช้กฎหมายพรากผู้เยาว์ก็ได้ หน่วยงานหนึ่งชกักขังเด็ก ถือว่าพรากผู้เยาว์แล้ว
 ใช้กฎหมายอันนั้นรุนแรงกว่า ชะมัดกว่า เมื่อเป็นอย่างนี้ ทำไมเราจะต้องไป
 แคะต้องประมวลกฎหมายอาญา นี่เป็นข้อหนึ่งที่กระหม่อมก็เห็นเจตนาดีของท่าน
 แต่ว่าแขกแคะปัญหาให้ฟังว่า เราไม่น่าจะไปแคะต้องกฎหมายอาญา เราควร
 จะไปแก้ในกฎหมายเรื่องแรงงานใช้แรงงานเด็กอย่างทาส เอาให้แรงเท่าไร
 ก็ได้

ประการสำคัญอีกประการหนึ่ง ท่านรัฐมนตรีครับ การหน่วยงานหนึ่งชกัก
 ขัง ไม่ใช่หน่วยงานไปใช้แรงงาน ถ้าหน่วยงานหนึ่งชกักขังเพื่อใช้แรงงาน มัน
 ไปผิดกฎหมายแรงงาน หน่วยงานหนึ่งชกักขังประเภทนี้ต้องระวังให้ดี บางครั้งคนที่มี
 เจตนาบริสุทธิ์ ยุติธรรม อาจจะโดนข้อกฎหมายนี้ก็ได้ หน่วยงานหนึ่งชกักขัง
 ท่านรัฐมนตรีครับ เราก็เคยเป็นหนุ่มมาด้วยกัน เคยเป็นโสดด้วยกัน เคยผ่าน
 อายุ ทินเอง (Teenage) มาด้วยกันบางครั้งชวนคู่รักไปคุยกัน คู่รักก็บอก
 ไปได้ ลามแม่มาได้ชั่วโมงหนึ่ง ก็ไปคุยกัน ๒ ต่อ ๒ ในห้องลับ ๆ ก็ไม่ได้

ทำอะไรรกันหรือครับ คุยกันก็สนุกสนาน ถึงเวลาชั่วโมงหนึ่ง เด็กจะกลับบ้าน ฝ่ายพวกเราซึ่งเป็นผู้ชาย ก็บอกอย่าฆ่าอย่าเพิ่งกลับเลย จะกลับก็มือตึงมือเข้าไว้ หน่วงเหนี่ยวกักขังหรือเปล่าอย่างนี้ อย่าเพิ่งไป ผู้หญิงก็บอกให้อีกครึ่งชั่วโมงอยู่อีกครึ่งชั่วโมง เราก็ยังไม่พอใจ อยากจะเอาอีกสัก ๒ ชั่วโมงให้มันคำสั๊กหน่อย หน่วงเหนี่ยวเขาไว้หน้านะครับ มันหน่วงเหนี่ยวกักขังไม่ได้มีเจตนาทำอะไรเลย ด้วยความรักของชายหนุ่ม แสดงต่อหญิงสาวอย่างนั้น หน่วงเหนี่ยว กักขังเขาไว้ อย่างนี้มีความผิดอย่างไรแล้วเอาโทษหนักเหลือเกิน ถึงจะเอาโทษหนักอย่างไรก็ตาม ความรักทำให้ตาบอด มีคัมภ์่าไรก็เท่ากันหน่วงเหนี่ยวเขาไว้ก่อนเถอะ แล้วก็บอกกับคู่รักว่า แกล้งไปบอกอย่าไปแจ้งความนะ อะไรต่ออะไรก็ไม่ไปแจ้งหรืออก แต่แม่รู้เขาค้นไปแจ้งความ หนุ่มคนนี้ติดคุกหัวโตเลย นี่จึงขอประทานกราบเรียนกฎหมายนี้เรื่องหน่วงเหนี่ยว กักขังผมเห็นด้วย เรื่องแรงงานเด็ก น่าจะไปแก้กฎหมายเรื่องแรงงานเด็ก การที่มาเพิ่มกฎหมายอันนี้ ถ้าหน่วงเหนี่ยวกักขังเด็กจะต้องโทษแรงขึ้น ไม่มีใครรู้ ไม่มีใครสนใจหรือกว่า กฎหมายที่ท่านแก้มันแก้แพ่งขึ้น กลัวขึ้นจะไม่หน่วงเหนี่ยวกักขัง ถ้ามันรัก แล้วมันหน่วงเหนี่ยวกักขังท่านครับ แก้ไม่ตกหรือ ออกไปแก้ในเรื่องอื่น เรื่องปัญหาของสังคม เรื่องอย่างอื่น เอากฎหมายไปจับเรื่องนี้ ผมรับรองมันก็หน่วงเหนี่ยวกันรำไป อย่าไปนึกว่ามันไม่หน่วงเหนี่ยว ต่อไปมันก็หน่วงเหนี่ยว เพราะฉะนั้นก็ขอประทานกราบเรียนฝากทางกระทรวงมหาดไทยไว้ด้วยปัญหาของสังคมในปัจจุบันนี้ จะแก้กันด้วยการเพิ่มกฎหมายลงโทษหนักเห็นจะไม่ได้ ท่านต้องแก้ในปัญหาเศรษฐกิจต้องแก้ปัญหาของศีลธรรม ต้องอบรม ต้องอะไรต่ออะไรกันหลายอย่างแก้ด้วยกฎหมายไม่สำเร็จท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยครับ เราออกกฎหมาย ถ้าปล้นฆ่าตายด้วย ปล้นด้วย ฆ่าเข้าทรัพย์ตาย โทษสถานเดียวคือประหารชีวิต เราลงโทษประหารชีวิตสถานเดียว

ตัดสินใจตลอดชีวิตก็ไม่ได้ คัดสิน ๕๐ ปี ก็ไม่ได้ ปล้น ฆ่า โทษสถานเดียวคือ
 ประหารชีวิตอย่างเดียวแล้วกลัวไหมครับ ปล้นแล้ว ฆ่าตาย ต้องมีอยู่เรื่อย ๆ
 มันไม่ได้กลัวหรอกครับ เพราะมันเข้าใจว่าถูกปล้นแล้วฆ่าตายคราวนี้ ฆ่าไปคนปาก
 เสียเลย ใครก็ไม่รู้ ใครก็จับไม่ได้มันก็ยังมีคดีอื่น เพราะฉะนั้นจึงขอประทาน
 กราบเรียนว่า การเพิ่มกฎหมายให้รุนแรง บางครั้งก็ไม่ได้ผล เอาละท่าน
 เพิ่มกฎหมายอันนี้ก็เห็นใจ แต่ว่าเสียค่าตรงที่ว่าไม่น่าจะจะต้องประมวล
 กฎหมายอาญาน่าจะไปแก้ไขในกฎหมายแรงงานเถอะครับผมขอเรียนย้ำว่าใน
 ฐานะกระทรวงมหาดไทย รับผิดชอบต่อสังคมรับผิดชอบต่อความสงบเรียบร้อย
 ของบ้านเมือง การแก้ไขปัญหาคความสงบเรียบร้อยท่านอย่ามุ่งว่า เพิ่มกฎหมาย
 อย่างเดียวจะแก้ได้ ท่านต้องแก้อย่างอื่นครับ อย่าไปแต่ต้องกฎหมายอาญา
 อย่าไปแต่ต้องอะไรมาก เพิ่มเท่าไรมันก็นั่งงเหงื่อ คนลงมันรักผู้หญิงต้อง
 พาไปนั่งงเหงื่อกันจนได้ ต้องแก้อย่างอื่น ท่านก็เป็นหนุ่มรูปหล่อมาเก่า
 จะเคยนั่งงเหงื่อหรือไม่เคยนั่งงเหงื่อกระผมก็ไม่ทราบละ... แต่ก็น่าจะ
 เห็นใจกันบ้าง และมันแก้ได้ด้วยกฎหมายใหม่ นั่งงเหงื่ออย่างว่า เอาละ
 ครับก็ขอเรียนฝากไว้แค่นี้ว่าต้องแก้โดยปัญหาอื่น กระทรวงมหาดไทยมี
 เครื่องมือมากมายที่จะแก้ไขแก้ด้วยวิธีเพิ่มกฎหมาย ก็ดีครับแต่ว่าผลคงจะ
 เกิดน้อย ถ้าหากว่าท่านรัฐมนตรีว่าการยังไม่เข้าใจถึงนั่งงเหงื่อกักขัง
 ไปรคกรณาตามรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทยนั่งข้าง ๆ ท่านเคย
 นั่งงเหงื่อบ้างหรือเปล่า คุณกับผมเคยเที่ยวด้วยกัน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชิงชัย

มงคลธรรม ครับ

นายชิงชัย มงคลธรรม (กาฬสินธุ์) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระผม นายชิงชัย มงคลธรรม ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดกาฬสินธุ์
 พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ ค่ะปัญหานี้ซึ่งมีท่านผู้มีเกียรติ

ได้แสดงความคิดเห็นที่หลากหลายมากมาย กระผมใคร่อยากกราบเรียนว่า เหตุผลอย่างหนึ่งที่จะต้องมีการแก้ไข เพื่อเพิ่มโทษในพระราชบัญญัติฉบับนี้ กระผมอยากกราบเรียนว่ามันเป็นคำตอบ และเป็นผลพวงมาจากปัญหาทาง เศรษฐกิจและสังคม ผมเองไม่คิดว่าการเพิ่มโทษนั้นเป็นทางออกที่ดีที่สุดของการแก้ไขปัญหาให้กับสังคมนี้ แต่กระผมอยากกราบเรียนว่า สิ่งสำคัญสูงสุดที่เราควรจะต้องมองถึงปัญหาอันนี้ คือปัญหาสังคมที่เป็นปัญหาหลักซึ่งส่งผลกระทบต่อ ปัญหาทาง เศรษฐกิจของชาติในภาพรวม การใช้แรงงานเด็กมีผลต่อการส่งออก และมีผลกระทบต่อระบบศีลธรรมของบ้านเมืองเราอย่างมากมา เพราะฉะนั้นแล้ว ในขณะที่เราใช้มาตรการทางกฎหมายมาเป็นเครื่องมือในการที่จะแก้ไขปัญหา ที่ปลายเหตุซึ่งเกิดขึ้นค่อนข้างดี และทำให้เกิดความสยดสยองหรือความรู้สึก ที่เกิดความท้อถอยต่อการที่จะอยู่ในสังคมอย่างมีคุณภาพชีวิต ผมอยาก กราบเรียนว่า รั้วเหล็กในแต่ละหลังคาบ้าน ลูกกรงเหล็กที่จะต้องออกแบบ อย่างวิจิตรพิสดารความสวยงามนั้น นั่นคือคำตอบอันหนึ่งที่ชี้ให้เห็นว่าคนปกติสุข ในสังคมธรรมดานั้นก็ต้องสร้างคุกไว้ซึ่งตัวเอง นั่นคือคำตอบที่ชี้ให้เห็นถึงปัญหา สังคมที่ถึงขั้นวิกฤตแล้ว เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่ารัฐบาลเองจะต้อง มองถึงปัญหาที่เกี่ยวข้องก่อนที่จะพูดถึงการเพิ่มโทษเพื่อให้เกิดความหวาดกลัว ในการที่จะต้องปฏิบัติให้เกิดความผิดตามกฎหมายนี้ มาตรการทั้งหลายทั้งปวง ที่รัฐบาลควรจะทำนึ่ง ซึ่งเป็นผลที่จะต้องเกี่ยวข้องกันนั้น ผมอยากกราบเรียน ว่าถ้าเราขาดใจที่สังคมเรานั้น ความขาดแคลนในทางเศรษฐกิจยังมากมายอยู่ อย่างนี้ ผมมีประสบการณ์ตรงซึ่งอยากกราบเรียนว่าความพยายามในการที่จะ หารายได้ให้ครอบครัวของคนในชนบทถ้าลูกหลานเขาพ้นจากระบบโรงเรียน ในระดับการศึกษาภาคบังคับเมื่อไรแล้ว เป้าหมายอย่างหนึ่งของผู้ปกครองนั้น ก็คือสนับสนุนให้ลูกหลานของตัวเองได้เข้ามาหาเงิน หารายได้ เพื่อที่จะไป สืบชีวิตของครอบครัวร่วมกัน เพราะฉะนั้นประเด็นนี้เป็นเรื่องสำคัญที่ทาง

รัฐบาลเองจะต้องพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนสักนิดหนึ่ง ผมอยากกราบเรียนว่าผมไม่ได้ขัดข้องกับกฎหมายฉบับนี้ แต่ผลที่จะเกิดขึ้นต่อการปฏิบัติของเจ้าพนักงานนั้นจะมีความยุ่งยากอยู่พอสมควร ซึ่งจะต้องฝากไว้กับคณะกรรมการวิสามัญที่จะต้องไปพิจารณากันโดยละเอียดอีกครั้งหนึ่งผมค่อนข้างจะเห็นด้วยกับท่านผู้อาวุโสท่านสวัสดิ์ ที่ได้กราบเรียนให้เป็นข้อคิดไว้ในที่ประชุมแห่งนี้ เพราะฉะนั้นผมอยากกราบเรียนว่าปัญหาหลักที่จะทำให้เด็กไม่ออกมาสู่ระบบการขยายแรงงาน ซึ่งเป็นความยินยอมอย่างหนึ่งของเขาด้วยเท่าที่ผมได้เคยทำวิจัยในเรื่องนี้มา นั่นคือระบบการศึกษา ซึ่งกระผมเองได้เคยมีความพยายามในการที่จะช่วยรัฐบาลในการแก้ไขปัญหานี้ คือเราต้องให้มีการศึกษาภาคบังคับที่เพิ่มระยะเวลาให้มากขึ้น เราต้องให้เด็กอยู่ในระบบโรงเรียน เพราะฉะนั้นกฎหมายการศึกษาภาคบังคับจะต้องแก้ไข เราต้องให้เด็กอยู่ในระบบโรงเรียนให้นานกว่านี้ให้ถึง ๑๕ ปี เพราะฉะนั้นการที่จะต้องแก้ไขปัญหาที่ต้นเหตุนั้นจะต้องคิดให้สอดคล้องกับปัญหาที่ปลายเหตุ ไม่เช่นนั้นแล้วกฎหมายใด ๆ ความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมายจะเกิดขึ้นได้นั้นมันอยู่ที่การปฏิบัติแล้วเราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่าในสังคมไทยนั้น กฎหมายมีความศักดิ์สิทธิ์ในเฉพาะบางเรื่องเท่านั้น เพราะฉะนั้นแล้วผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า ด้วยเหตุผลเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ท่านสมาชิกทั้งหลายได้ให้ไว้ในสภาแห่งนี้ เป็นข้อสังเกตที่ทางรัฐบาล และคณะกรรมการวิสามัญที่คงจะต้องตั้งขึ้นนี้จะต้องนำไปวิเคราะห์ให้ละเอียดถี่ถ้วน เพราะเมื่อออกกฎหมายมาแล้วมันมีผลบังคับ ผลบังคับของกฎหมายที่จะผ่านกระบวนการพิจารณาของผู้แทนราษฎรในสภานั้น จะต้องมีความละเอียดอ่อนและจะต้องส่งผลต่อสังคมนั้นให้เกิดความเป็นธรรมสูงสุด เพราะฉะนั้นแล้วกระผมอยากกราบเรียนว่า ตราบใดที่เราออกกฎหมายหรือแก้กฎหมาย เพื่อให้มีผลบังคับที่เกี่ยวข้องกับความผิดที่กระทำต่อเด็กนั้น ต้องมีความละเอียดอ่อนและมีความรอบคอบเป็นที่สุด นี่คือเหตุผลที่

ผมอยากลุกขึ้นมากราบเรียนที่ประชุม ขอกราบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณประสพครับ
 นายประสพ บุษราคัม (อุครธานี) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม ประสพ บุษราคัม ส.ส. จังหวัดอุครธานี พรรคชาติพัฒนา ผมอยาก
 เรียนถามท่านประธานผ่านไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่ากฎหมาย
 ฉบับนี้ใคร เป็นคนร่างว่ากระทรวงมหาดไทยเป็นคนร่างหรือกระทรวงยุติธรรม
 เป็นคนร่าง ตามประเด็นแรก แล้วอยากเรียนถามต่อไปว่า กฎหมายนี้จริง ๆ
 แล้วมันเป็นกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ไหน ๆ กระทรวงแรงงานจะเกิดขึ้น
 มาแล้ว ผ่านสภาไปแล้ว ทำไมท่านไม่เอาไปแก้ไขในกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
 ผมกราบเรียนท่านประธานสักนิดว่ากฎหมายอาญากับกฎหมายคุ้มครองแรงงาน
 มันต่างกันตรงไหน กฎหมายอาญานี้ครับ เป็นกฎหมายที่ออกมาสำหรับบังคับใช้
 คนที่มีเจตนาเป็นโจร คำว่า เจตนาเป็นโจรนี้คือมีสันดานเป็นคนไม่ดี
 ส่วนกฎหมายคุ้มครองแรงงานนั้น เราถือว่าเป็นกฎหมายสังคม เพราะฉะนั้น
 เป้านี้แหละครับ ท่านประธาน เป้าแรกมาตรา ๓๑๐ ทวิ ที่ท่านผู้อาวุโส
 สวัสดิ์ คำประกอบ กล่าวไปแล้ว ผมก็คงจะถือเอาคำอภิปรายของท่าน
 เป็นส่วนหนึ่งของคำอภิปรายของผมเพื่อไม่ให้เสียเวลา ผมอยากจะให้
 ท่านประธานมาดูมาตรา ๓๑๒ ทวิ (๑) บอกอย่างนี้ครับ ท่านประธาน
 บอกว่ารับอันตรายแก่กายหรือจิตใจ ผู้กระทำต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปี
 ถึงสิบห้าปี ห้าปีถึงสิบห้าปี ท่านประธาน คำว่า รับอันตรายแก่กายและจิตใจ
 นั้น ใครเป็นคนวัดครับจุดนี้เป็นช่องโหว่ให้ข้าราชการผู้ไม่มีความสุจริต เอา
 ไปขู่โรงงานว่าถ้าไหนมันอันตรายแก่กายและจิตใจ มันวัดกันตรงไหน มันไม่มี
 ที่วัดนะครับ นี่เป็นประเด็นแรก

สำหรับประเด็นที่ ๒ บอกว่ารับอันตรายสาหัส ถ้าอย่างนี้เห็น
 ชัดเจนว่าสาหัส อันที่ ๓ บอกว่าถึงแก่ความตาย ท่านประธานลองคิดดูสิครับ

สมมุติว่าโรงงานนั้นทำให้เด็กถึงแก่ความตาย แต่การกระทำถึงแก่ความตายนั้น มันไม่ใช่เหตุที่โรงงานเขากระทำ เสร็จแล้วพอเด็กตายแล้ว คนที่เป็นเจ้าของโรงงานจะทำอย่างไรล่ะครับ เพราะว่าไทยมันหนัก ในที่สุดก็จะเอาเด็กนี้ทำลายหลักฐาน รับอันตรายศสิทธิ์เหมือนกัน ผมอยากกราบเรียนท่านประธานสักถนัดเถอะครับว่า ในระบบสังคมไทยเรานั้นในยุคที่เป็นประชาธิปไตย เขาจะไม่ออกกฎหมายหนัก ๆ ออกมาอย่างนี้ผมยกตัวอย่างให้ท่านประธานทราบว่า แต่ก่อนพวกผมมีอาชีพเป็นทนายความ สมัยก่อนกฎหมายข่มขืนกระทำชำเรา กฎหมายสมัยก่อนก็คือว่า ข่มขืนนี้เป็นอาญาส่วนตัว ถ้าผู้ชายหน้ามิดไปแล้ว หน้าสว่างขึ้นมาก็ต้องไปเอาสินสอดไปให้ผู้เสียหายแล้วปรากฏว่าสมัยเผด็จการบอกว่าการข่มขืน เป็นโทษรุนแรงเหลือเกินเอาโทษประหารชีวิต เพราะฉะนั้นปัจจุบันนี้กฎหมายข้อนี้ก็เลยทำบอกว่าตอนข่มขืนนี้หน้ามิด พอหน้าสว่างออกมาก็ตาย ถ้าปล่อยให้เหยื่อคนนี้พูดได้อยู่ เคี้ยวไปแจ้งตำรวจมาจับเอาไปยิงเป้า ในที่สุดคดีปัจจุบันนี้ก็เกิดเป็นว่าข่มขืนและฆ่า คนตายแล้วเท่านั้นที่พูดไม่ได้ นั่นคือเรายังบังคับให้เหยื่อผู้หญิงที่ถูกข่มขืนตาย เพราะไทยมันหนัก เพราะฉะนั้นถ้าผมมาข้อนี้แล้ว ผมถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า ข้อ ๑ รับอันตรายศแก่กายและหรือจิตใจนั้นใครเป็นคนชี้ แล้วจุดนี้แหละครับที่ท่านต้องการที่จะบังคับโรงงาน ท่านต้องการบังคับโรงงานด้านฝ่ายเดียว ขณะนี้ท่านทราบไหมครับว่าโรงงานดี ๆ ทั้งหลายแหละเขาจะไม่รับเด็กเข้าทำงานนี้เป็นประเด็นแรก เพราะว่ายังไรเสีย ข้อ ๑ เขาเคียดร้อน อย่างน้อย ๆ ผู้กุมอำนาจของรัฐจะไปรีดไถเขา แล้วผมกราบเรียนท่านประธานว่ากฎหมายฉบับนี้ที่กระผมค่อนข้างจะไม่เห็นด้วยก็เพราะว่าผมฟัง ๆ ๗ นายกรัฐมนตรี ท่านพูดในวันที่กฎหมายงบประมาณวาระแรกท่านพูดไว้ชัดเจน ท่านพูดว่าอย่างไร ท่านพูดบอกว่าสังคมไทยเราเดี๋ยวนี้ เราได้เงินภาษีอากรมาจากภาคอุตสาหกรรม

เพราะฉะนั้นถ้ามีโอกาสไหนเมื่อได้มาจากภาคอุตสาหกรรม ก็ต้องเอาเงินก้อนนี้มาใช้ในภาคอุตสาหกรรมนั้นก็หมายความว่าท่านนายกฯ พุดแปดกกกลับซ้อนไปก็บอกว่าท่านนายกฯ จะช่วยเหลือภาคอุตสาหกรรม และจะช่วยเหลือภาคเกษตรกรรมน้อย มันก็เลยเข้าสู่ภาคที่ท่านประธาน ผมพูดที่ไหนผมชอบสุภาสิต สุภาสิตเขาบอกว่ายุคท่านนายกฯ ชวน คือยุคนี้ ยุคกระเบื้องจะเฟื่องฟูลอย กระเบื้องนาครับ ปกติกระเบื้องมันจมน้ำท่านประธาน แต่สุภาสิตเขาบอกว่ากระเบื้องจะเฟื่องฟูลอย น้ำเต้าน้อยจะลอยจมน้ำ คำว่าน้ำเต้าน้อยหมายถึงอาชีพเกษตร การที่ ฯพณฯ นายกฯ ชวน หลีกภัย จัดงบประมาณเข้าไปในภาคอุตสาหกรรมมากเกษตรกรเดือดร้อนไปไหนสุภาสิตอีสานเขาบอกว่าถ้าอดน้ำให้ขึ้นเขาบนภูเขามีน้ำตก ถ้าอดข้าวต้องเข้าเมือง เพราะว่าอยู่บ้านนอกเวลาเดือดร้อนมาขายแรงงานก็ไม่ได้ ต้องหนีมาขายแรงงานในเมืองได้เงินมาแล้วหาบเร่ผมถือว่าเป็นภักตาคารคนจน เสร็จแล้วขายแรงงานไปได้ ๕ - ๑๐ บาท เจอภักตาคารคนจน ๓ บาทก็อิ่มแล้ว เพราะฉะนั้นสิ่งเหล่านี้ผมว่ามันคันเหตุมันอยู่ตรงนั้น ที่นี้กฎหมายฉบับนี้เป็นดาบ ๒ คม ถ้าท่านออกมาแล้วผมว่ามันแก้ปัญหาก็ไม่ได้เลย ปัญหาก็คือว่าแรงงานหนีค้ายจากภาคเกษตรเข้ามาในเมือง เสร็จแล้วปรากฏว่าถ้าโรงงานทุกโรงปฏิเสธการรับเด็กไม่นำเด็กเข้ามาทำงานใครเดือดร้อนล่ะครับ จุดนี้เป็นจุดสำคัญที่สุด เพราะฉะนั้นผมถึงกราบเรียนที่ประชุมนี้ อยากเรียนตามท่าน พลเอกชวลิต ว่าในฐานะที่ท่านขึ้นมาเสนอกฎหมายนั้น ท่านมีความเข้าใจกฎหมายนี้มากน้อยแค่ไหน แล้วสภาพที่ท่านอย่างมองเห็นแต่ว่าถ้ากฎหมายมันเอาโทษหนักมันจะดีไม่เช่นนั้นแล้วต่อไปรัฐบาลไม่ต้องทำอะไรเลยได้ไหมครับท่านประธาน ออกกฎหมายยิ่งเป้าใครทำผิดอะไรยิ่งเป้าหมด ประเทศที่เขาเจริญแล้ว เขาจะไม่เอากฎหมายออกมาเยอะ ๆ เขารู้ว่าคันเหตุมันอยู่ที่ไหน เขาไปแก้ที่คันเหตุ เขาไม่มาแก้ปลายเหตุ ผมถือว่าผมอยู่ในยุคประชาธิปไตย ผมไม่

อยากจะย้อนพื้นฝอยไปถึงระบบเผด็จการว่าเอะอะก็ลงโทษหนัก เอะอะก็
 อิงเป้า เอะอะก็ใช้มาตรการทางกฎหมาย เพราะฉะนั้นกฎหมายนี้ผมเห็นว่า
 ไม่เกิดประโยชน์จริง ๆ ผมเห็นท่านชิงชัย มงคลธรรม ท่านเป็น ส.ส.
 รัฐบาล ท่านลุกขึ้นมาพูดชัดเจนแล้วละครับ ผมว่าอย่างไรเสียกฎหมายฉบับนี้
 มาตรา ๓๐ ทวิ ที่ท่านสวัสดิ์ คำประกอบ พูดชัดเจนแล้วกฎหมายนี้มันจะเป็น
 กฎหมายที่ทำให้คนดี ๆ เค็ดร้อน นอกจากนั้นโรงงานดี ๆ ก็จะเค็ดร้อน
 ผมไม่อยากจะเห็นบ้านเมืองเราท่านประธาน ทำไมบ้านเมืองเราจึงเอา
 ตั้งแต่ช้อยกเว้นมาร่างเป็นกฎหมาย เอาคนชั่ว เอาโรงงานชั่วไม่ก็โรงมา
 เป็นช้อยกเว้น ทำให้โรงงานดี ๆ ของเขาอีกเป็น ๕๐๐ - ๖๐๐ โรง
 เค็ดร้อนกันหมด เพราะฉะนั้นเลิกได้ไหมครับว่าเราเอามาตรฐานกลาง ๆ
 มาออกเป็นกฎหมายคิดว่าเอาช้อยกเว้นมาปกครองประเทศ เพราะฉะนั้นจุดนี้
 ผมว่าถ้าเป็นกระทรวงมหาดไทยออกกฎหมาย ผมก็เห็นด้วย เพราะกระทรวง
 มหาดไทยเวลาออกกฎหมายแล้วจะเอาโทษหนัก ๆ อย่างนี้ แต่ผมทราบมาว่า
 ท่าน พลเอก ชวลิต ไม่ได้ร่างกฎหมาย วันนี้ยังเชิญท่านขึ้นมาเสนอร่าง
 กฎหมาย ตามท่านจริง ๆ เอะ ผมว่าไหน ๆ เราก็เป็นผู้แทนราษฎรด้วยกัน
 ไม่ว่าจะ เป็นฝ่ายค้าน ไม่ว่าจะ เป็นรัฐบาล เอากฎหมายนี้ไปเขียนในกฎหมาย
 กู้มครองแรงงาน ดีที่สุดแล้ว นั่นคือกฎหมายสังคม เราจะปรับลดอย่างไรก็ได้
 แต่กฎหมายอาญา แปลว่ากฎหมายถือว่าคนที่จะทำผิดมีเจตนาเป็นใจ แยก
 กฎหมายออกว่ากฎหมายไหนเป็นอาญา กฎหมายไหนเป็นกฎหมายสังคม
 เพราะฉะนั้นผมขอร้อง เอะครับท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายว่า ไม่ใช่ที่เราจะ
 เอาชนะคะคานกัน ไม่ใช่ที่เราเสนอกฎหมายออกมาแล้วคนนั้นจะเสียหาย
 หรือไม่เสียหาย เพราะฉะนั้นวันนี้ผมใคร่ขอวิงวอนท่านผู้มีเกียรติทั้งหลาย
 ถ้าท่านเห็นว่ากฎหมายนี้ไม่ดีแล้วท่านที่เป็นฝ่ายรัฐบาลก็ดี บางท่านก็คงยังไม่มี
 โอกาสได้ศึกษา ยังไม่มีโอกาสได้อ่าน เพราะฉะนั้นท่านเห็นแล้ว ประจักษ์

แก้ตัวเองแล้วผมว่ากฎหมายฉบับนี้ ผมใคร่ขอวิงวอนว่าถอนออกไป แล้ว
เสนอเข้ามา ในกฎหมายคุ้มครองแรงงาน ตรงนั้นจะดีที่สุดครับท่านประธาน
ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณกฤษฎา
นายกฤษฎา แดวโสภา (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม กฤษฎา ประชาธิปัตย์ จังหวัดนครราชสีมา
ผมขอเสนอปิดอภิปราย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอผู้รับรองด้วย
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง
มีผู้เสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า
ปิดการอภิปราย เมื่อมีการปิดอภิปรายผมจะขอถามมติจากที่ประชุมว่า จะรับ
หลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาให้สมาชิกที่
มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนน้อย เป็น

อันว่ามติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา
(ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... คณะกรรมาธิการครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ทางรัฐบาลขอส่งกรรมาธิการสามัญการปกครอง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอให้
ส่งคณะกรรมาธิการสามัญคณะปกครอง มีผู้ใดจะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ
เชิญคุณพวงเล็ก เรื่องกรรมาธิการ รัฐบาลเสนอกรรมาธิการสามัญการปกครอง
จะเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
คณัน พวงเล็ก บุญเชียง ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ จำนวน ๒๘ ท่าน
ขอผู้รับรองค่ะ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง
จะมีเสนอเป็นอย่างอื่นไหมครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่า
มีผู้เสนอกรรมาธิการสามัญกับวิสามัญ เพราะฉะนั้นผมจึงจะขอมติจากที่ประชุม
โดยจะถามจากประเด็นหลังก่อนนะคะครับ

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาขอให้สมาชิก
ที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรส่งให้กรรมาธิการวิสามัญ ๒๘ ท่าน กรุณายกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ ๔๐ ท่าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด

เห็นสมควรส่งให้คณะกรรมการสามัญการปกครอง กรุณาข้อมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกข้อมือ ๘๐ ท่าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติเสนอ

ให้เป็นกรรมการวิสามัญ ๔๐ ท่าน กรรมการสามัญการปกครอง ๘๐ ท่าน
ก็เป็นอันว่าส่งให้คณะกรรมการสามัญการปกครอง

นางพวงเล็ก บุญเชียง (พะเยา) : ท่านประธานที่เคารพ
คิดนขอตั้งข้อสังเกตว่านี่คือผลแห่งความไม่เป็นปึกแผ่น ความไม่มีความสามัคคี
ในพรรคร่วมรัฐบาล ซึ่งมอบหมายให้ท่านรัฐมนตรีท่านหนึ่ง เสนอกฎหมายที่จะ
เข้าสู่สภาในวันนี้ แต่ท่านไม่อยู่ ไม่มีท่านผู้ใดที่สามารถที่จะชี้แจงได้เลย
นี่เป็นความบกพร่องอย่างมหันต์ที่เราไม่สามารถที่จะอภิขให้ได้ด้วยคะ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อันนี้ก็คือ
รัฐบาลได้เสนอไปแล้ว เป็นอันว่าจบแล้ว แปรญัตติภายในก็วันครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
แปรญัตติตามข้อบังคับ ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : แปรญัตติ
ตามข้อบังคับ ๗ วัน เชิญครับ

นายอัมพล จันทรเจริญ (มหาสารคาม) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม นายอัมพล จันทรเจริญ ผู้แทนราษฎรจากจังหวัดมหาสารคาม
พรรคกิจสังคม ในฐานะรองหัวหน้าพรรคกิจสังคม คนที่ ๑ ผมขอกราบเรียน
ว่าวันนี้ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมติตราชการที่อำเภอบึงกาฬ ไป
ทำพิธีวางศิลาฤกษ์ศาล โดยพระบรมโอรสาธิราชเสด็จ ขอกราบเรียนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่า
จบแล้ว เชิญครับ

นายประกิจ พลเดช (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม ประกิจ พลเดช จากบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย กระผมไม่ใช่อยากจะทำ
 ความยาวสาวความยืดจนกระทั่ง แต่อันที่จริงถ้าความไม่พร้อมของรัฐบาลก็ไม่น่าจะ
 จะเสนอ เหตุผลก็คือบอกว่า กฎหมายฉบับนี้เราถือว่าเป็นกฎหมายเพื่อสังคม
 แต่ขณะเดียวกันมาเสนอแบบลักษณะอย่างนี้ เมื่อเสนอเสร็จเรียบร้อยแล้ว
 เราถามประเด็นต่าง ๆ ไป ทางฝ่ายผู้เสนอก็น่าจะตอบชี้แจงต่อเราให้เรา
 เข้าใจก่อนที่จะลงมติ แต่ขณะเดียวกันก็อาศัยเงื่อนไขของการลงมติ แล้วก็
 ดำเนินการอย่างนี้ ดังนั้นข้อสังเกตของฝ่ายค้านวันนี้เพื่อหวังดีต่อรัฐบาล เพื่อ
 ให้รัฐบาลนี้สามารถต่อไปจะได้ตอบคำถามให้เรา โดยชัดเจนก่อนที่จะลงมติ
 ผมไม่ใช่อยากจะทำอย่างที่เคยใช้มาแต่ก่อนว่าพวกมากลากไป ผมไม่ยอก
 จะใช้คำนี้ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไป

เป็นการพิจารณาตามระเบียบวาระ ๕.๑๑ ร่างพระราชบัญญัติการเคหะ
 แห่งชาติ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ) ขอเชิญรัฐบาลครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานและท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติกระผม พลเอก ชวลิต
ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ในนามของคณะรัฐบาล
ขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ พ.ศ. .... โดยมีหลักการ
และเหตุผลดังต่อไปนี้

หลักการ ปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการเคหะแห่งชาติ

เหตุผล โดยที่ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๑๖ ลงวันที่
๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ ใช้บังคับเป็นเวลานาน บทบัญญัติบางประการ
ไม่เหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงอำนาจหน้าที่ของ
การเคหะแห่งชาติเพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงานและเพิ่มบทบัญญัติ
ให้การเคหะแห่งชาติสามารถเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อจัดทำเป็นทางเข้า
ออกสู่ทางสาธารณะได้ รวมทั้งขยายวงเงินในการกู้ยืมที่จะต้องได้รับความ
เห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี นอกจากนี้สมควรแก้ไขวาระการดำรงตำแหน่งของ
กรรมการในคณะกรรมการการเคหะแห่งชาติ ให้สอดคล้องกับกฎหมายว่าด้วย
คุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ จึงจำเป็นต้อง
ตราพระราชบัญญัตินี้ และขอเสนอร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. .... ต่อที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรเพื่อโปรดพิจารณาให้ความเห็นชอบ

กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผมขออนุญาตที่จะเรียน
ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมดังต่อไปนี้ การเคหะแห่งชาติเป็นรัฐวิสาหกิจในการดูแล
แลของกระทรวงมหาดไทย และได้จัดตั้งขึ้นตามคำสั่งคณะปฏิวัติที่ ๓๑๖ ตั้งแต่
ปี ๒๕๑๕ การเคหะแห่งชาติได้จัดตั้งมาตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๑๖ ซึ่งเป็น
ระยะเวลาอันยาวนาน และสภาพแวดล้อมในประเทศนั้นได้มีการเปลี่ยนแปลง
ไปมาก นับเป็นเหตุผลประการหนึ่งที่มีความสำคัญในการขอแก้ไข

ประการที่ ๒ ที่มีความสำคัญก็คือว่า เป็นนโยบายของคณะรัฐมนตรี

ของคณะรัฐบาลชุดนี้ ในการที่จะเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ออกในรูปของคำสั่ง
คณะปฏิวัติ ให้เป็นในรูปของพระราชบัญญัติท่านประธานที่เคารพ กระผม
ขออนุญาตกราบเรียนโดยสรุปว่า สาระสำคัญของพระราชบัญญัติฉบับนี้ที่มี
การเปลี่ยนแปลงมาจากคำสั่งคณะปฏิวัติที่ ๓๑๖ นั้น ความเป็นจริงนั้นมีอยู่
ด้วยกัน ๕ ประการ

ประการแรก เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการขยายขอบเขตภาระหน้าที่
ของการเคหะแห่งชาติ ซึ่งในคำสั่งของคณะปฏิวัติที่ ๓๑๖ ได้กำหนดภาระหน้าที่
ของการเคหะแห่งชาติไว้เพียง ๔ ประการ นั่นก็คือการจัดซื้อและขายที่ดิน
การจัดให้มีสิ่งเคหะ การจัดแหล่งเงินกู้ และการจัดการค้าประกันเงินกู้ ใน
ร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ ได้มอบให้การเคหะมีภาระหน้าที่ที่กว้างขวาง
มากกว่าที่ได้กำหนดไว้เดิม นั้นเป็นสาระสำคัญประเด็นที่ ๑

สาระสำคัญประเด็นที่ ๒ ซึ่งมีความสำคัญก็คือว่า ในอดีตที่ผ่านมา
การเคหะชาตินั้นมีขอบเขตของวงเงินกู้ ตลอดจนกระทั่งทรัพย์สิน หรือ
เงินทุนหมุนเวียนที่ถูกกำหนดไว้ในคำสั่งคณะปฏิวัติที่ ๓๑๖ เพียง ๑๕ เท่าของ
ทรัพย์สินสุทธิ ในร่างของพระราชบัญญัติฉบับใหม่นั้นเราได้ตัดข้อจำกัดใน
เรื่องนี้ไป เพราะว่าในปัจจุบันนี้ทรัพย์สินสุทธิของการเคหะชาตินับได้ถึง
๒,๖๐๐ กว่าล้านบาท ๑๕ เท่านั้นเป็นตัวเลขหรือเป็นตัวเลขเงินเพียง ๓๙,๐๐๐
ล้านบาท การเคหะแห่งชาติจำเป็นจะต้องมีวงเงินกู้ หรือวงเงินทุนและ
เงินทุนหมุนเวียนที่มีจำนวนมากกว่านี้ เอาเฉพาะการปฏิบัติตามแผนของการ
เคหะแห่งชาติ ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในฉบับที่ ๓ จะต้องใช้
วงเงินถึง ๖๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือแม้กระทั่งโครงการเมืองใหม่ ซึ่งได้ผ่าน
การเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีไปเมื่อไม่นานนี้ ก็ใช้เงินและวงเงินถึง ๓๐,๐๐๐
ล้านบาท เหตุดังกล่าวนี้ก็เป็นสาระประการที่ ๒ ในการขยายวงเงินของการ
เคหะแห่งชาติ

สาระสำคัญในประการที่ ๓ นั้นก็เป็นการเปลี่ยนแปลงวาระซึ่งอยู่ในตำแหน่งหน้าที่ของประธานกรรมการและคณะกรรมการเพราะในคำสั่งของ ปว. ๓๑๖ ฉบับเดิมนั้น กำหนดให้การอยู่ในภาระหน้าที่ของประธานกรรมการและคณะกรรมการนั้น ๔ ปี แต่ปัจจุบันนี้เราได้มีพระราชบัญญัติกำหนดมาตรฐานของพนักงานรัฐวิสาหกิจที่จะอยู่ในตำแหน่ง ปี ๒๕๑๘ เอาไว้ว่า ให้อยู่ได้เพียง ๓ ปี ด้วยเหตุดังกล่าวจึงได้กำหนดการแก้ไขไว้อีกประเด็นหนึ่ง

ประเด็นที่ ๔ ก็คือว่า วงเงินกู้ยืมซึ่งการเคหะแห่งชาติจะต้องขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี ในคำสั่งคณะปฏิวัติที่ ๓๑๖ เดิมกำหนดไว้เพียง ๑๐ ล้านบาท ในร่างพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ ขออนุญาตจะขยายวงเงินเป็น ๕๐ ล้านบาท เพื่อให้สอดคล้องกับภาวะการณ์และค่าของเงิน

ประเด็นที่ ๕ ซึ่งเป็นประเด็นที่มีความสำคัญสูงสุด และกระผมคิดว่าคงจะเป็นที่สนใจของบรรดาท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คือว่า ในคำสั่ง ปว. ๓๑๖ เดิมได้กำหนดหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์ได้กรณีเดียว ก็กรณีที่จะรื้อ หรือปรับปรุงพัฒนาแหล่งชุมชนแออัด หรือแหล่งสลัมเท่านั้น แต่ในพระราชบัญญัติฉบับใหม่นี้ได้เพิ่มเติมหน้าที่ของการเคหะแห่งชาติในการเวนคืนอสังหาริมทรัพย์อีก ๑ ข้อ ก็คือให้การเคหะสามารถเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ ก็ที่ดินเพื่อจัดทำเป็นทางเข้าออก เป็นทางสาธารณประโยชน์ได้ ก็ด้วยเหตุผลที่ความต้องการที่จะทำงานของการเคหะนั้นก็คือการสร้างที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้มีรายได้น้อยหรือผู้ซึ่งยากจนเป็นหลัก ในอดีตที่ผ่านมา การเคหะแห่งชาติได้ทำงานมาหลายสิบปีแล้ว แต่สามารถสร้างที่อยู่อาศัยให้กับประชาชนผู้ซึ่งมีรายได้น้อย จำนวนจำกัดเนื่องจากปัญหานานาประการ แต่ปัญหาประการหนึ่งก็คือ ราคาที่ดินซึ่งมีราคาแพงขึ้น ในอดีตที่ผ่านมาและจากการสำรวจของข้อมูลจากสำนักผังเมือง ปรากฏว่าในขณะนี้ มีที่ดินซึ่งไม่ได้ใช้ประโยชน์ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเป็นจำนวนมาก

หรือมากกว่า ๑,๐๐๐ แห่งขึ้นไป และที่ดินดังกล่าวนี้มีราคาที่ถูก ถูกแม้กระทั่ง
เมื่อเปรียบเทียบกับที่ดินที่อยู่ในขอบเขตนอก หรือปริมณฑล เนื่องจากว่าที่ดิน
ดังกล่าวนี้เป็นที่ดินที่เราเรียกว่า ที่ดินคาบอด คือ เป็นที่ดินที่ซึ่งไม่มี
ทางเข้าออกสาธารณะและไม่สามารถที่จะนำมาใช้ประโยชน์ เพื่อการพัฒนา
ชาติประเทศได้ เพื่อการดังกล่าว สิ่งนี้จึงเป็นสาระสำคัญอีกประการหนึ่งที่ได้
บรรจุลงในร่างพระราชบัญญัติการเคหะ ที่ได้เสนอต่อท่านผู้ทรงเกียรติ
ดังกล่าว ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม ชัชวาลย์ ชมภูแดง จากจังหวัดร้อยเอ็ด พรรคชาติไทย กระผมเอง
ได้ฟังคำชี้แจงของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับ
หลักการและเหตุผล ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติแล้ว
รู้สึกประทับใจเป็นอย่างยิ่ง ที่ ฯพณฯ มองเห็นปัญหาที่เราจะต้องจัดหาที่อยู่
อาศัยให้แก่ประชาชน ในสภาพสังคมของเรานั้นขณะที่บ้านเมืองกำลังมี
การพัฒนา ประชากรกำลังเพิ่มมากขึ้น สังคมเมืองที่กำลังจะแออัดมากขึ้นทุกวัน
งานของการเคหะแห่งชาตินั้นเป็นงานที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เป็นความจริง
ที่งานของการเคหะแห่งชาตินั้นจะต้องพัฒนาประสิทธิภาพ ในการทำงานให้
สอดคล้องกับการพัฒนาของประเทศของเราแต่ท่านประธานที่เคารพไม่ว่าจะ
เป็นปัญหาที่ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้เรียนต่อสภาแห่งนี้
ว่าเพื่อรองรับโครงการขยายเมืองใหม่ ตลอดทั้งการขยายเกี่ยวกับวงเงินกู้
และอีกต่าง ๆ นานาที่ได้เรียนต่อสภาแห่งนี้ เกี่ยวกับหลักการและเหตุผล
ในการแก้ไขเพียงแต่กระผมเองได้ตรวจร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เพียงคร่าว ๆ
เท่านั้นเอง กระผมเองก็มีความสงสัย ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จุดประสงค์
ที่แท้จริงนั้นคืออะไรกันแน่ แต่อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

จะผ่านสภาไป มันก็มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ความสงสัยที่กระผมสงสัยนั้นให้มันหายไปเหตุที่กระผมสงสัยนั้นท่านประธานครับ เกี่ยวกับเรื่องที่ได้มีการบัญญัติ ในพระราชบัญญัติฉบับนี้ ในบางอนุมาตรา ในบางมาตรานั้น ไม่ทราบว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะจัดที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนที่เขาขาดที่อยู่อาศัยได้มากน้อยเพียงไร ประการสำคัญเกี่ยวกับเรื่องการรื้อถอนแหล่งเสื่อมโทรมนั้น กระผมเองก็ไม่มี ความมั่นใจว่าประชาชนผู้ที่มีรายได้น้อยที่อยู่ในแหล่งเสื่อมโทรมนั้น จะได้มีโอกาสได้อยู่อาศัยหลังจากมีการปรับปรุงของการเคหะแห่งชาติแล้ว เกรงว่าหลังจากการปรับปรุงแล้ว สิ่งก่อสร้างที่เกิดขึ้นมาใหม่นั้นแหล่งเสื่อมโทรมนั้น อาจจะเป็นที่อยู่อาศัยของบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่บุคคลที่มีรายได้น้อยที่เคยอยู่ในสภาพของความแออัดในแหล่งเสื่อมโทรม

ประการที่ ๒ กระผมมีความสงสัยอีกต่อไปว่า ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการประกอบกิจการหรือสนับสนุน หรือเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น จุดนี้รายละเอียดเหล่านี้ก็ไม่มีชัดเจนในลักษณะ เช่นนี้อาจจะเป็นที่สงสัยขึ้นมาว่าคณะกรรมการการเคหะแห่งชาตินั้น อาจจะได้ไปกำหนดรายละเอียดอย่างอื่น อันจะเกิดคำถามขึ้นมาได้ในวันข้างหน้า นอกจากนี้ท่านประธานครับ ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ การกำหนดขยายวงเงินกู้ก็ไม่มี การกำหนดไว้อย่างชัดเจนว่าขยายออกไปเป็นจำนวนเท่าไรกันแน่อาจจะขยายเป็นจำนวนนับหมื่นนับแสนล้าน เพื่อให้มีการทำโครงการเมืองใหม่ได้สำเร็จรวดเร็วขึ้น การขยายออกไปเป็นวงเงินนับแสนล้านบาทนี้เอง ทำให้กระผมมองไปยังอีกมาตราหนึ่งว่า การเคหะแห่งชาตินั้น ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ยังมีการบอกว่าจะมีการให้กู้ให้ยืมอีก และจะให้ใครกู้ให้ใครยืมกันแน่ การเคหะแห่งชาตินั้น จะประพฤติดนเป็นบริษัทเงินทุนหลักทรัพย์ หรือว่าจะประพฤติดนเป็นธนาคารเพื่อกู้ยืมกันแน่

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ก็คงจะถูกการแย่งอาชีพนี้ไป และกระผมยังมองต่อไปอีกท่านประธานครับ สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้มันมีที่สงสัยในการที่การเคหะแห่งชาติจะเข้าไปร่วมทุนกับบริษัทที่เป็นบริษัทจำกัด คือบริษัทมหาชน ไม่ทราบว่าจะไปร่วมทุนกับบริษัทที่ทำการเกี่ยวกับเรื่องการจัดสรรที่ดินกันบ้าง หรือเปล่า หรือทำหมู่บ้านจัดสรรหรือเปล่านั้นไม่ทราบแทนที่จะเป็นการช่วยเหลือประชาชน อาจจะเป็นผลบุญก็ได้ ขณะนี้บริษัทเกี่ยวกับเรียล เอสเตท (Real estate) กำลังย่อยยับไป อาจจะไปเอาอาคารสงเคราะห์นี้ไปทำหมู่บ้านจัดสรรก็ได้ เพื่อจะให้หุ้นของบริษัทเรียล เอสเตททั้งหลายได้กระเดื่องขึ้นมาได้

นอกจากนี้ท่านประธานที่เคารพครับ ถ้าหากจะมองดูต่อไปคณะกรรมการของการเคหะแห่งชาติ ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็ไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่าเป็นใครบ้าง เพียงแต่บอกไม่น้อยกว่า ๕ คนแต่ไม่เกิน ๘ คนคนหนึ่งมาจากกระทรวงมหาดไทย แล้วที่เหลือมาจากไหนสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราจะต้องมีการพิจารณากันโดยละเอียดต้องแก้ไขข้อสงสัยของกระผมนั้นอาจจะเป็นเพราะว่ากระผมคิดมากเกินไป อาจจะเป็นเพราะว่ากระผมนั้นมองคนอื่นในเจตนาที่ไม่บริสุทธิ์เกินไป หรือว่ากระผมเองนั้นอาจจะเห็นตัวอย่างที่ไม่ดีไม่งามที่เกิดขึ้นในแผ่นดินไทย มาก่อนก็เลยต้องมีความสงสัย เพราะฉะนั้นในเรื่องเหล่านี้ กฎหมายฉบับนี้กระผมเห็นว่าบรรดาพวกเราสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ควรจะพิจารณาโดยละเอียดต้องแก้ไขก่อน แม้กระทั่งการแก้ประมวลกฎหมายอาญาเมื่อที่ กระผมเองก็มีความสงสัยว่า ทำไมพวกเราถึงโยนไปให้กรมการปกครอง ทิ้ง ๆ ที่เป็นเรื่องกฎหมายที่มีความสำคัญอย่างยิ่งเกี่ยวกับเรื่องสังคมไทย เกี่ยวกับเรื่องสิทธิมนุษยชน แล้วผลกระทบต่อบ้านเมือง กระทบต่อการค้า ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศก็อยู่ที่กฎหมายฉบับนั้น มันน่าจะมีการตั้งผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการเข้าไปร่วมในการพิจารณา

ในวาระที่ ๒ แต่เราก็ทำกันง่าย ๆ ในลักษณะว่าให้กรรมการถ่วงปรกครองเป็นผู้ดำเนินการในชั้นแปรญัตติวาระที่ ๒ กระทบเองรู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างยิ่ง ที่การพิจารณากฎหมายบางฉบับที่มีความสำคัญต่อชาติบ้านเมือง แต่เราทำเอาแบบสุกเอาเผากินกันเพราะฉะนั้นในเรื่องปัญหากฎหมายเกี่ยวกับพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาตินี้ กระทบเห็นว่าถ้าหากเราจะโยนไปให้กรรมการสามัญชุดใดชุดหนึ่งนั้น อาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ชาติแก่บ้าน แก่เมืองของเราในวันข้างหน้า แล้วหากที่เราจะมาแก้ไข เสร็จแล้วต่อไป เราก็จะมาต่อว่ากันมากล่าวหากันว่ามีการทุจริตและประพฤตินิชอบโดยอาศัยกฎหมายฉบับนี้ หากผลประโยชน์ให้แก่ตนเองและพรรคพวก เพราะฉะนั้น กระทบเห็นว่าเราเลิกเสียที ที่จะใช้แบบวัวหายล้อมคอก เราจะต้องสร้างคอกไว้ก่อน ก่อนที่จะซื้อวัวมาเลี้ยงครับท่านประธาน เพราะฉะนั้นกระทบอยากจะฝากให้เพื่อนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพวกเราทุกคนนั้น ได้พิจารณากฎหมายฉบับนี้โดยละเอียดถี่ถ้วน พิจารณาทุกวรรคทุกตอนว่ามีอะไรซ่อนเงื่อนอยู่ในพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่ แล้วผมขอฝากอนาคตของชาติบ้านเมืองไว้กับพวกเราทุกคนที่นั่งอยู่ ณ สถานที่ด้วยครับขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณชุมพล

นายชุมพล ศิลปอาชา (สุพรรณบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพ กระทบ ชุมพล ศิลปอาชา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรคชาติไทย กระทบได้ฟังคำชี้แจงในเรื่องของหลักการของ พ.ร.บ. การเคหะแห่งชาติ ใจหนึ่งก็รู้สึกว่าเป็นลักษณะของการปรับปรุงให้ดีขึ้น แต่อีกใจหนึ่งก็รู้สึกว่าค่อนข้างจะผิดหวัง คือรัฐบาลที่มาจากประชาชนและประชาธิปไตยอย่างเช่นรัฐบาลชุดนี้ ไม่น่าจะกระทำในสิ่งที่ไม่ควรจะทำ หลักการทั้งหลักการนั้นถ้าดูให้ถี่ถ้วน เป็นการเพิ่มอำนาจให้แก่รัฐวิสาหกิจ องค์กรและหน้าที่ของรัฐ โดยเฉพาะในปัจจุบันของประเทศไทย

เราไม่ควรไปขยายอำนาจให้มากมาย รัฐวิสาหกิจนั้นเรามีนโยบายที่จะยุบที่จะเลิกอยู่แล้ว แต่ทำไมหลักการของร่างพระราชบัญญัติการเคหะอันนี้เรากลับจะไปเพิ่มอำนาจ ขยายขอบเขตให้มันกว้างขึ้นไปอีกประเทศที่เป็นสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์เท่านั้นที่เขาจะพยายามทำอย่างนี้รอนายกฯ คนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ที่นี้ก็จับเรื่องรัฐวิสาหกิจอยู่ คำหารัฐวิสาหกิจอยู่ตลอดเวลา ปรับปรุงรัฐวิสาหกิจตลอดเวลา แต่ทำไมปล่อยกฎหมายอย่างนี้ออกมาได้อย่างไร จะเห็นว่าขอบเขตที่เสนอมาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะไปทำงานแข่งกับเอกชน ถามว่าเอกชนในเมืองไทยเราเวลานี้ทำได้ไหมครับ ทำได้และทำดีด้วย ตามหลักการที่เสนอมานี้ดูให้ดีจะทำการเคหะให้เป็นลักษณะของการค้าธุรกิจของการเคหะเวลานี้ ๕๐ - ๕๐ ทำเป็นการค้าหมดแล้ว ไม่ได้ทำเพื่อสังคม ไม่ได้ไปปรับปรุงชุมชน ไม่ใช่ครับเพราะฉะนั้นหลักการถ้าไปขยายวงเงินอำนาจเวนคืน ขออำนาจไปร่วมทุนกับธุรกิจอื่น ๆ นี้คือลักษณะของการค้าทั้งสิ้น เปิดช่องเปิดประตู วัตถุประสงค์ของกฎหมายมองได้อย่างเดียวก็คือว่าต้องการที่จะขยายบารมีและอำนาจของการเคหะแห่งชาติ ความจริงไม่น่าจะทำ รัฐวิสาหกิจเวลานี้ควรจะปล่อยมือ การเคหะนั้นมีหน้าที่ก็คือไปสร้างบ้าน การสร้างบ้านไม่ใช่ว่าเอกชนทำไม่ได้ ทำได้ สิ่งที่การเคหะแห่งชาติควรจะกระทำก็คือลดบทบาท ในฐานะเป็นผู้ปฏิบัติ แต่ทำในฐานะเป็นผู้กำหนดนโยบาย ดูแลนโยบายของรัฐ ในด้านการเคหะสงเคราะห์ชุมชนมากกว่า มากกว่าที่จะลงดำเนินการตั้งงบประมาณก่อสร้างเอง งบประมาณจัดซื้อที่เอง อะไรเอง ทำไปทำไมครับ การเคหะ หลายคนในรัฐบาลชุดนี้คำหารเรื่องนี้มาโดยตลอดครับ แต่พอเป็นรัฐบาลแล้วทำไมเงียบ อย่าไปขยายครับรัฐวิสาหกิจ ขยายไปขยายมาเกิดปัญหาตลอดเวลา ลักษณะของหลักการ พ.ร.บ. ฉบับนี้เห็นชัดเลยครับ ว่าการเคหะต่อไปนี้จะไม่หยุด เมืองใหม่ที่ฉะเชิงเทราก็เข้าไปดำเนินการเอง อย่าทำครับแยกงานนโยบายออกไปจาก

งานภาคปฏิบัติ งานนโยบายผมไม่คำหนีด้าการเคหะจะทำ แต่งานภาคปฏิบัติ
 อย่าไปทำ ปล่อยอย่าไปตั้งงบประมาณเองอย่าไปทำอะไรเองกำหนดนโยบาย
 หลักการให้แล้วปล่อยไปอยู่ในมือของภาคเอกชน ประเทศเรากำลังพัฒนามาก
 ภาคเอกชนเรากำลังเติบโต มีความสามารถที่จะรองรับโครงการต่าง ๆ ใน
 ด้านการก่อสร้างมากมาย เพราะฉะนั้นผมเองเป็นห่วงมากถ้า พ.ร.บ.
 การเคหะแห่งชาติอันนี้ออกไปแล้ว ประชาชนอาจจะถูกรังแก อำนาจเวนคืน
 ซึ่งให้ไปแล้วหนึ่งอย่าง วันนี้มาขออีกอย่างหนึ่ง ใครจะไปรู้ว่าการเคหะจะ
 ไปออก พ.ร.บ. เวนคืนเพื่อจะเปิดทางดาบอด อย่างที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจง
 ตรงไหนอย่างไร เหตุผลและความสมควรมีแค่ไหนถ้าจะไปเวนคืน รัฐนั้น
 ใหญ่กว่าเอกชนอยู่ตลอด ตราบใดถ้าเรายังไม่ถูกบังคับให้เวนคืน เราจะไม่
 ความรู้สึกชอกช้ำที่ถูกเวนคืนไปตามคนที่ถูกเวนคืนชอกช้ำขนาดไหนรัฐวิสาหกิจ
 เวลานี้พยายามขออำนาจเวนคืนตลอดเวลา อำนาจเวนคืนให้แล้วไม่พอขอ
 อำนาจเข้าไปดำเนินการทันทีอีก ลักษณะของรัฐบาลประชาธิปไตยทำอย่างนี้
 ได้อย่างไร ไม่น่าจะทำ ไปรบกวนสิทธิเสรีภาพของประชาชนตลอดเวลา ลักษณะ
 ของกฎหมายและหลักการอย่างนี้เห็นชัดเลย นี่ขออำนาจเวนคืนไปรังแก
 ประชาชนอีก ขออำนาจในการไปกู้เงินวงเงินไปร่วมทุนนี้ลักษณะการค้าดี ๆ
 นี้เอง งานของการเคหะแห่งชาติไม่ใช่งานสลบชั้นซ้อนมากมายถึงขั้นที่เอกชน
 จะทำไม่ได้ เอกชนทำได้ครับ ปล่อยเขาไปเถอะครับ สภาพเศรษฐกิจเวลานี้
 เอกชนเขากำลังฮ้าแขนรับ ท่านรัฐมนตรีท่านก็เป็นคนที่มีหลักการดี ผมอยาก
 จะให้ทำในลักษณะที่สร้างการเคหะแห่งชาติ เป็นองค์กรนโยบายมากกว่า
 องค์กรปฏิบัติ ภาคปฏิบัติผ่องถ่ายให้เอกชนเขาไปทำ เวลานี้ถ้า พ.ร.บ.
 ฉบับนี้ออกไป ผมก็เกรงว่าบารมีของรัฐบาลวิสาหกิจ โดยเฉพาะการเคหะจะ
 แพร่ขยายไปอีก และจะไม่มีขอบเขตที่สิ้นสุด แล้ววันหลังปัญหาทุจริตคอร์ปชั่น
 ซื่อที่แพ่งชื่ออะไรต่าง ๆ จะตามมาอีกเยอะ ซึ่งผ่านมาแล้ว มีมาแล้ว

580

เขอะแยะ แล้วยิ่งถ้ามีการไปร่วมลงทุนอีก ข้าราชการที่ไม่ดีไม่งามก็จะตามมาอีก รัฐบาลไม่ควรจะไปทำแล้ว เราต้องนโยบายเศรษฐกิจแบบประชาธิปไตย ฟรีเอนเตอร์ไพรส์ (Free enterprise) ปล่อยเอเอกชนสิครับ ให้เขาทำไป เพราะฉะนั้น หลักการของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ผมเองไม่ค่อยจะเห็นด้วย เพราะเป็นการขยายบารมี แม้บารมีขยายอาณาจักรของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งไม่ใช่ รัฐวิสาหกิจที่ยุ่งยากอะไรเลยที่เอกชนจะทำได้ แล้วก็ขยายบารมีเพื่อที่จะไปรังแกประชาชน ขออำนาจเวนคืนอีก ๑ เป็น ๒ เวนคืนอันแรกยังไม่พอ คราวนี้ขอเวนคืนอีก ถ้าใครไม่ถูกเวนคืนแล้วไม่รู้ซ้ำออก คนที่ถูกเวนคืนนั้น จะรู้สึกว่ำน้ำตาตกขนาดไหน อย่าเอาอำนาจไปรังแกประชาชนเลยครับ เราเป็นรัฐบาลมาจากประชาชนด้วยกัน ประชาธิปไตยด้วยกัน ท่านก็อยู่ใน ยุทธจักรประชาธิปไตย อย่าทำลักษณะอย่างนี้ ผมไม่เห็นด้วยเลย ขอบคุณ มากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมัคกร
สุนทรเวช ครับ

นายสมัคกร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม สมัคกร สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร
ในประเด็นสุดท้ายที่ท่านรัฐมนตรีผู้เสนอกฎหมายได้อ้างถึงนั้น ผมเองก็
ค่อนข้างจะแปลกใจ เพราะว่าสิ่งที่ท่านเสนอนั้น ไม่ได้เป็นการช่วยแก้ไข
ปัญหาแต่กลับจะเป็นการสร้างปัญหาให้เกิดขึ้น คือเดิมเวนคืนได้เฉพาะใน
แหล่งเสื่อมโทรมเพื่อจะทำได้ดีขึ้น เทียบนี้มาขอว่าเวนคืนที่ที่เป็นทางออกของ
ที่ตาบอด อภิปรายง่าย ๆ อย่างนี้นะครับ จริง ๆ แล้วการเคหะน่าจะได้ช่วย
รัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเรื่องการจราจรจลาจลนั้น ถ้าวันนี้จะขอแก้จริง ๆ
จะต้องขอแก้ว่า การเคหะขอเวนคืนที่ดินเพื่อการก่อสร้างการเคหะและเพื่อ
แลกเปลี่ยนกับที่ที่ถูกเวนคืน อย่างนี้นะครับ ถ้าดำเนินการอย่างนี้แล้วจะไม่

เป็นปัญหา สิ่งที่รัฐบาลเสนอมานี้เป็นปัญหาแน่นอนครับ เพราะว่าจะเวนคืนที่ทางเข้าไปที่คาบอดคนข้าง ในที่เขายายที่คาบอดเขาจะขายราคาคาบอดหรือครับ ถ้าเขารู้ว่าเวนคืนอย่างนั้น อะไรจะทำอย่างไรก่อน การเคหะไปซื้อที่คาบอดก่อน คนเขารู้ทันทีว่าจะต้องไปขอเวนคืนตรงด้านไหนออก แล้วเขาจะขายราคาถูกอย่างคาบอดหรือ เป็นการขอเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ถ้ามีที่อยู่แล้วเอามาขอเฉพาะกิจเฉพาะการก็เป็นเรื่องไม่สมควร เพราะเป็นการออกเฉพาะกิจแต่เรื่องอย่างนี้การเคหะควรจะขอว่าขอเวนคืนที่ดิน ถ้าจะบอกว่า เป็นที่ดินเปล่าที่อยู่ในขอบเขตของที่เวนคืนแล้วเกิดปัญหา ถ้าอย่างนี้จะได้ประโยชน์แน่นอน เพราะเหตุว่าเวลาที่เวนคืนตรงไหนนั้นจะมีผู้คนสมมุติว่า ๑๐๐ เพอร์เซ็นต์ที่ถูกเวนคืนนั้น ประมาณ ๓๐ - ๔๐ เพอร์เซ็นต์นั้นพอใจ เพราะมีที่อยู่ ๒ อยู่แล้ว มีทางจะไปอยู่แล้วเป็นประโยชน์จากการถูกเวนคืน แต่คนประมาณ ๖๐ - ๗๐ เพอร์เซ็นต์ที่ไม่อยากไปไหนนั้น หนทางที่จะแก้เรื่องนี้ได้ดีที่สุด กำลังนี้สำนักผังเมืองเขามุ่งงานอย่างนี้แล้ว คือเขาเวนคืนได้ช่วยจัดสรรเมืองใหม่ การเคหะควรมีอำนาจช่วยอย่างนี้อีกอันหนึ่ง คือเวนคืนที่ดินที่เป็นที่ว่างของที่ที่เวนคืนโดยหน่วยงานอื่น ถ้าการเคหะไปดำเนินการอย่างนี้ปั๊บก็จะสามารถจัดการช่วยแก้ไข คือเราจะเวนคืนที่ดินในกรุงเทพฯ และปริมณฑลหรือในจังหวัดไหนที่ใหญ่อย่างไรก็ได้ จะขีดเส้นขีดวงจะทำถนนตรงไหน จะต่อเติมตรงไหนถ้าหากว่าไปผ่าไปที่ตึก ๔๐ ชั้น หรือไม่ผ่าไปกลางโบสถ์ดั่ง ๆ ละก็ไม่เป็นปัญหาเลย เพราะว่า การเคหะสามารถจะเข้ามาช่วยได้อีกแรง นอกจากสำนักผังเมืองที่ตั้งใจจะช่วยอยู่แล้ว เรื่องนี้ขอเรียนว่าถ้าให้ไปตามที่ขอมานี้เกิดปัญหาทันที เพราะการเคหะจะมีการเลือกปฏิบัติ แล้วสิ่งที่จะได้ไปนั้นไม่เป็นประโยชน์แน่นอน ราคาที่ดินนั้นจะไม่เป็นราคาคาบอดแน่นอน การเคหะไปซื้อที่ดินคาบอดตรงไหนเขาจะรู้ทันทีว่าการเคหะจะต้องเวนคืนออกทางไหน เพราะฉะนั้นควรจะได้สิทธิเวนคืนที่ดิน

แล้วบอกเจตนาเสียเลยว่า เพื่อช่วยแก้ไขปัญหาในการเวนคืนที่ดินเพื่อตัดถนน
 อย่างนี้เข้าล็อกทันที จะเวนคืนตรงไหนอย่างไรก็ได้ แล้วถ้าจะไม่ให้ยุ่งยาก
 ใส่ว่างเปล่าเป็นที่ดินว่างเปล่าถ้าใส่ว่างอย่างนี้การเคหะเวนคืนที่ดินว่างเปล่า
 แล้วจัดการเคหะมาชดเชยแล้วก็แลกเปลี่ยน กรณีนี้จะช่วยให้ผู้คนที่ซึ่งจะมีปัญหา
 จากการถูกเวนคืน กระทบขออนุญาตยกตัวอย่างให้ ท่านประธานฟังนิดหนึ่งว่า
 บ้านหนึ่งมีที่ ๑๐๐ ตารางวา ถูกเวนคืน ตอนซื้อมาเมื่อ ๘ ปีที่แล้วซื้อราคา
 ๕๐๐,๐๐๐ บาท ผ่อนส่ง ๑๕ ปี ผ่อนมาได้ ๘ ปีเงินต้นหมดไปแสนเดียว
 เวลาเวนคืนเขาให้ ๑ ล้านบาท ดูเหมือนมากแต่จริง ๆ แล้วเงินต้นทั้งหมด
 ไป ๑๐๐,๐๐๐ บาทยังคิดเขาอยู่อีก ๔๐๐,๐๐๐ บาท จะเอาโฉนดให้การที่
 เขาเวนคืนจะต้องเอาเงิน ๔๐๐,๐๐๐ บาทไปให้ธนาคารถึงจะเอาโฉนดออก
 มาคืนได้ ก็จะเหลือเงิน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จะได้ ๖๐๐,๐๐๐ บาทจะได้ ๑๐๐
 ตารางวา เหมือนเท่านั้นไม่มีหนทาง ต้องไปไกลซานเมืองกรุงเทพฯ แต่ว่า
 ถ้าหากว่าเวนคืนแล้วมีที่ซ้ายว่างขวาว่างจะเลยไป ๑ กิโลเมตร ๒ กิโลเมตร
 ๓ กิโลเมตรถ้าอยู่ในถนนเส้นเดียวกันนั้น การเคหะไปเวนคืน ด้านับหัวนับท้าย
 แล้วก็เลือกเวนคืนให้ใกล้เคียงกัน เช่น ต้องการเนื้อที่ทั้งหมดในการเวนคืน
 ๑๐๐ ไร่ อาจจะเวนคืนทางด้านซ้าย ๕๐ ไร่ ด้านขวา ๕๐ ไร่ แล้วก็
 จัดการแลกเปลี่ยน คือทำทุกอย่างที่มีอย่างเดิมนั้นใส่เข้าไปในที่ดินว่างเปล่า
 เสร็จแล้วก็เอาโฉนดมาแลกเปลี่ยนกัน ธนาคารก็จะไม่รังเกียจ ถ้าทำอย่างนี้
 จะไม่มีปัญหาเลย แต่ที่เขียนมานั้นเขียนเอาแต่ได้ง่าย ๆ เขียนเอาแต่คิดว่า
 ทำแล้วจะทำประโยชน์ได้ผมเรียนได้ว่า สิ่งที่เขียนมาในข้อแม้ข้อที่ ๕ นี้เป็น
 ปัญหาในทางปฏิบัติและไม่มีทางเลยที่จะไปซื้อที่ถูกข้างใน แล้วมาเวนคืน
 ทางออกข้างนอกทำให้ที่ข้างในมีราคาขึ้น หรือว่าได้ความสะดวกเข้าไป
 เรื่องนี้ผมไม่คาดคิดว่าคนการเคหะจะมีความคิดอะไรที่มันค่อนข้างจะไม่ลึกซึ้ง
 เท่าที่ควรจะเป็น กฎหมายฉบับนี้สิ่งที่ท่านสมาชิกทั้งสองที่ได้อภิปรายไปแล้วนั้น

เห็นชัดว่ามีการแก้ไขเพื่อเหตุ ผมยังไม่อยากจะวิพากษ์วิจารณ์จนเกินไป แต่เห็นได้ชัดว่าเพื่อเหตุ เพราะท่านรัฐมนตรีผู้แถลง ผู้เสนอกฎหมายฉบับนี้ ท่านพูดให้เห็นท่านเองว่าจะเอาไปใช้ประโยชน์ จากการที่ท่านจะไปเปิดเมืองใหม่ราคา ๒๐๐,๐๐๐ ล้านบาทอะไรของท่าน ที่จังหวัดฉะเชิงเทรา นั้นเรื่องนี้ก็เห็นว่าทันใจทันการณ์ ออกพระราชบัญญัติมาทันความต้องการ แต่ผมก็ไม่แน่ใจเหมือนกันว่า เมืองใหม่ที่ท่านหวังใจนั้นพรรคการเมืองร่วมรัฐบาลนั้นเขาจะเปิดโอกาสให้ท่านเดินหน้าได้คล่อง ๆ หรือไม่ ยากครับ ผมเรียนก็แล้วกันว่ายาก แต่เอาเถอะไม่ขัดข้อง แต่ผมเรียนไว้เพื่อเป็นแนวทางว่าเวลาพิจารณากฎหมายฉบับนี้ ในประเด็นสุดท้ายต้องแก้ไข ไม่ใช่ตัวหลักการจริง แต่ต้องแก้ไขตรงนี้ว่าให้เวนคืนได้ในที่ว่างเปล่า แล้วไม่ต้องไปจำกัดว่าตรงไหน เวนคืนแล้วก็ใช้ที่ตรงนั้นได้เลย เวนคืนติดถนนที่เวนคืน แล้วก็ใช้ที่ตรงนั้นได้เลย ถ้าทำไว้อย่างที่ว่าเป็นปัญหาแน่ ขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณอรรถสิทธิ์ ครับ

นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ (นครพนม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายอรรถสิทธิ์ ทรัพย์สิทธิ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครพนม พรรคความหวังใหม่ ท่านประธานที่เคารพ กระผมจะไม่อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง พ.ร.บ. การเคหะที่บรรดาสมาชิกได้พูดกันอยู่ในขณะนี้ แต่กระผมอยากจะขออนุญาตท่านประธานสักนิดหนึ่ง ไม่ให้เสียเวลาแก่สภาแห่งนี้มากมาย กรณีที่ท่านสมาชิกผู้อาวุโสที่กระผมเคารพคือท่านพีชชวาลย์ ชมภูแดง ได้กล่าวพาดพิงถึงการที่ทางสภาแห่งนี้ ได้มอบให้กรมการปกครองได้พิจารณากฎหมาย พ.ร.บ. ประมวลกฎหมายอาญา ฉบับแก้ไขใหม่ ที่กำลังจะนำเข้าสู่การพิจารณาในกรมการปกครองที่สภาได้มอบหมายไปแล้วนั้น ที่ท่านได้พูดว่าเป็นที่หวั่นวิตกหรือว่าเป็นที่เกรงว่าการพิจารณา ของกรมการนี้ อาจจะทำให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ แก่บ้านเมืองนั้น

584

กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานฝากไปยังท่าน ชัชวาลย์ ชมภูแดง
 สักนิดหนึ่งว่า ขอให้ท่านได้วางใจเถอะว่า กรรมการการปกครองนั้นก็
 เป็นบุคคลที่ได้รับการเลือกตั้งมาจากประชาชน และก็ประกอบไปด้วยพรรค
 การเมืองต่าง ๆ มากมายหลายพรรคที่เข้ามาอยู่ในกรรมการการปกครอง
 นี้ เพราะฉะนั้นกระผมขอยืนยันว่า กระผมมีความเชื่อมั่นว่าความรู้ความ
 สามารถของกรรมการการปกครองนั้น มิได้รู้น้อยคือขปัญญาไปมากกว่า
 กรรมการที่ทางสภาจะแต่งตั้งขึ้น กรรมการวิสามัญที่ทางสภาจะได้กรุณา
 แต่งตั้ง ที่เป็นอันว่าตกไปแล้ว กระผมเชื่อมั่นว่าอย่างนั้นถ้าหากว่ากรรมการ
 ไม่มีผู้ที่มีความรู้อย่างแท้จริง ไม่มีผู้ที่มีความสามารถอย่างแท้จริงก็สามารถที่จะ
 เรียนเชิญผู้ที่มีความรู้ ผู้ที่มีความสามารถมาชี้แจงแสดงเหตุผลในกรรมการ
 ได้ เพราะฉะนั้นอยากจะกราบเรียนท่านประธานไปยังท่านพี่ชัชวาลย์ว่า ขอ
 อย่าได้วิตกกังวลใจเลยในเรื่องนี้ ผมเกรงว่าประชาชนทางบ้านอาจจะเข้าใจ
 ผิดว่า ความสามารถของกรรมการการปกครองนั้นไม่มีหรืออย่างไร
 เพราะว่าในกรรมการการปกครองนั้น เราก็มีอย่างที่ผมเรียนไปแล้วว่า
 นอกจากผู้ที่มาจากพรรคการเมืองทุกพรรคแล้ว ยังมีนักกฎหมายที่มีความรู้
 ความสามารถอีกมากมายหลายท่าน จึงขอกราบเรียนยืนยันฝากท่านประธาน
 ไปยังท่านชัชวาลย์ด้วยว่า ขอให้มั่นใจว่าเราจะพยายามพิจารณากฎหมาย
 ฉบับนี้ให้เป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติและประชาชนให้มากที่สุด ขอขอบคุณครับ

(นายเนวิน ชิดชอบ ได้ขึ้นและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเนวิน มีอะไร

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ

ผม เนวิน ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์ พรรคชาติไทย
 จริง ๆ แล้วไม่ใช่วิสัยผมเลย แต่ผมทนเห็นไม่ได้ ท่านประธาน ท่านไม่
 เป็นกลางแล้วก็ไม่พยายามควบคุมการประชุมให้เป็นไปตามข้อบังคับ เพื่อน

สมาชิกผู้ทรงเกียรติ เมื่อสักครู่อภิปรายในพระราชบัญญัติอีกพระราชบัญญัติหนึ่ง ซึ่งสภาได้มีมติตั้งกรรมาธิการไปแล้ว แล้วท่านประธานก็อาศัยความที่เป็นสมาชิกพรรคการเมืองเดียวกันปล่อยให้ท่านอภิปรายคนละประเด็นคนละเรื่อง กับเรื่องที่สภาแห่งนี้กำลังพิจารณากันอยู่

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เขาใช้สิทธิพาดพิง นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : คงมิได้ครับท่านประธาน เรออภิปรายพระราชบัญญัติฉบับนี้เลยมาจนกระทั่งเกือบจะลงมติดันแล้วสมาชิกอภิปรายมา ๓ ท่าน รัฐมนตรีเสนอพระราชบัญญัติใหม่มาแล้ว แต่ท่านประธานก็ละเว้นความเป็นกลางปล่อยให้เพื่อนสมาชิกพรรคเดียวกันได้ใช้โอกาส ซึ่งมันเป็นคนละเรื่องคนละราว ผมหวังว่าคงจะไม่เกิดเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก ครับท่านประธาน ขอบคุณมาก

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวผมขอชี้แจง คุณเนวินนิดหนึ่ง บังเอิญว่าคุณอรรถสิทธิ์ได้อธิบายสิ่งที่พาดพิง ซึ่งท่านชัชวาลย์ ได้อภิปรายถึงเรื่องกรรมาธิการ ด้วยความหวังไขก็เห็นว่าอยู่ในประเด็นของการพาดพิง ผมก็เลยให้อธิบายไป ถึงแม้ว่าจะมากไปนิดหนึ่ง คุณเนวิน มีอะไรต่อ

นายเนวิน ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน ถ้าเราจะประพฤติปฏิบัติในการประชุมกันอย่างนี้ โดยใช้ดุลพินิจของท่านประธานผมว่า ถ้าเกิดมีการพาดพิงแล้ว พาดพิงไว้ในวันนี้แล้วบังเอิญพรุ่งนี้ผมมาประชุมแล้วก็ขออนุญาตท่านประธานใช้สิทธิในการพาดพิง ทั้ง ๆ ที่ผ่านญัตตินี้มาแล้ว แล้วไปพูดจากันในวันพรุ่งนี้ ท่านประธานจะอนุญาตไหมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ครับ คุณชัชวาลย์พูดอยู่ในญัตตินี้ คุณชัชวาลย์ไม่ได้พูดในญัตติอื่น เชิญ คุณชัชวาลย์ นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ

586

ด้วยความเคารพต่อท่านประธาน   เคารพต่อสมาชิกที่กรุณากล่าวหาตึงถึง
 กระผม   ที่กรุณาเน้นชื่อของกระผมหลายครั้งหลายคราในการอภิปราย
 เมื่อตะกี้   คิดรับจะทำให้ประชาชนได้ยินชื่อของกระผมหลาย ๆ ครั้งแต่
 กระผมเองอยากจะขอทราบเรียนว่า   กระผมเองไม่ได้พูดว่ากรรมการ
 การปกครองจะก่อให้เกิดความเสียหาย   กระผมเองได้กล่าวแต่เพียงบอกว่า
 น่าจะใช้กรรมการวิสามัญ   เพราะว่าถ้าหากใช้กรรมการวิสามัญแล้วจะ
 ทำให้เราได้คัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถมาพิจารณาร่างกฎหมายต่าง ๆ
 ของสภา   กระผมเองก็ไม่ได้บอกว่ากรรมการการปกครองไม่มีความรู้ความ
 สามารถ   แต่โดยปกติแล้วเท่าที่เราปฏิบัติกันมาส่วนมาก   ท่านประธานก็คงจะ
 จำได้   การเสนอร่างกฎหมายอะไรใหม่ ๆ   ขึ้นมาแล้ว   เราเองก็มักจะตั้ง
 กรรมการวิสามัญขึ้นมาพิจารณา   โดยเฉพาะอย่างยิ่ง   ร่างกฎหมายฉบับนี้
 กระผมเองตอนแรกว่าจะไม่พูด   เราก็ตกลงกันแล้วว่าจะตั้งเป็นกรรมการ
 วิสามัญ   เราตกลงกันไว้แล้ว   แต่แล้วก็เป็นการการปกครอง
 เพราะฉะนั้นกระผมอยากเรียนซ้ำอีกครั้งหนึ่งและยืนยันและรับผิดชอบในคำพูด
 ของกระผมว่า   การทำกฎหมาย   การบัญญัติกฎหมายไม่ใช่เรื่องที่เราสักแต่
 ทำกันง่าย ๆ   กฎหมายนั้นจะต้องนำไปใช้ในการปกครองประเทศชาติ   ปกครอง
 ประชาชน   ประชาชนทุกคนในชาติไทย   ไม่ว่าจะเป็นคนร่ำคนรวยเศรษฐี
 ไม่ว่าจะเป็นมีศตำแหน่งใด ๆ   กระทั่งยากจนชาวไร่ ชาวนา   ก็ต้องอยู่ภายใต้
 บทบัญญัติของกฎหมายนั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าพอแล้ว
 ในสิ่งที่พาดพิงถึง

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานเป็นอย่างนี้
 ทุกครั้ง เวลาชี้แจงต้องซักคอกคนอื่นทุกครั้ง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ซักคอก

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : คุณจังหวัดสกลนคร เวลาจะ
 ขับคอกคนอื่น เวลาจะท้วงติงคนอื่นหาจังหวัดในการท้วงติง ไม่ใช่ขณะที่เขาพูด
 แล้วยังไม่เว้นวรรคยังอะไร ท่านประธานก็ขัดเข้ามาอย่างนี้ กระผมเองนะ
 เคารพท่านประธาน พยายามพูดนึ้ม ๆ พยายามพูดใจเป็น ๆ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ
 แต่ว่าช่วยสรุปหน่อย

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ผมรู้ว่าผมจะสรุป
 ตอนไหน ผมรู้ ผมมีวุฒิภาวะพอ มีอายุพอ มีประสบการณ์ทางการเมืองก็พอ
 ไม่ใช่มีแต่ท่านประธานคนเดียวเท่านั้น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ใช่ กระผม
 คิดว่า ตอนนี้อยู่ฟังพอเข้าใจแล้ว สิ่งที่คุณชัชวาลย์พูด

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : เวลาคนอื่นเขาชี้แจง
 คนละกฎหมายฉบับอื่น ประธานปล่อย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ได้ชี้แจง

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : พอชี้แจงเรื่องกฎหมาย
 ฉบับนี้ทุกครั้งเลยท่านประธาน บรรยากาศเสียทุกครั้งถ้าท่านประธานขึ้นมานั่ง
 เป็นอย่างนี้ทุกที

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือประเด็น
 ตอนนี้ไม่ได้มีประเด็นอะไรมาก เพียงแต่คุณอรุณสวัสดิ์ได้อธิบายสิ่งที่ คุณชัชวาลย์
 หัวงโยและคุณชัชวาลย์ก็ได้ชี้แจง ผมก็ปล่อยให้ชี้แจงแล้ว แต่ทีนี้จะชี้แจง
 ตรงไหนอีกล่ะครับ เพราะว่าได้อธิบายแล้ว

นายชัชวาลย์ ชมภูแดง (ร้อยเอ็ด) : ผมไม่ชี้แจงแต่ทำ
 ความเข้าใจกับสภาแห่งนี้ท่านประธาน ผมขอร้องอย่างเดียวคือว่าอย่างไร
 ท่านประธานก็เปิดให้สมาชิกเขาพูดบ้าง ท่านประธานก็ลดการพูดให้น้อยลง

588

มาก ๆ ก็จะเป็นการขอบพระคุณ ขอบพระคุณมากครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณมานะ อุตกุล

นายมานะ อุตกุล (นครพนม) : เรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ ผม มานะ อุตกุล ชาติพัฒนา สำหรับกฎหมายฉบับนี้ ผมอ่านดูแล้ว
ผมรู้สึกไม่สบายใจ ไม่ว่าจะเวนคืนที่ดินอย่างท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติได้
อภิปรายไปแล้ว ตัวนี้ถ้ามองในกรณีเวนคืนอาจจะไม่เท่าไร แต่ถ้าไปมองในอีก
มาตราหนึ่ง ซึ่งท่านได้เขียนไว้ชัดเจนว่า ร่วมทุนกับบริษัทเอกชน หรือ
บริษัทมหาชนอันนี้ละครับซึ่งจะเป็นปัญหาอันใหญ่หลวง ผมขอกราบเรียนว่าใน
พื้นที่บางพื้นที่นั้น โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีซอยเล็ก ๆ แต่ว่ามี
พื้นที่ข้างในซึ่งเป็นที่ว่างเปล่ามหาศาล จะ ๑๐ ไร่ ๒๐ ไร่ และเกิดเจ้าของ
ที่หรือบริษัทนั้นไปได้ที่ตรงนี้มีราคาถูก ๆ และรู้ว่าอำนาจการเวนคืนของ
การเคหะนั้นสามารถที่จะเวนคืนเพื่อขยายถนนได้ ก็มาร่วมมือกับการเคหะ
บวกราคาที่ขึ้นมาสูง ๆ และไปขูดรีดกับใคร ขูดรีดกับประชาชนที่ไปซื้อบ้าน
ของการเคหะนั้น นี่แหละครับท่านประธาน นี่คือการไม่ชอบมาพากลของ
การให้อำนาจตัวนี้ออกมา กระผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าดูใน
รายละเอียดที่ทางรัฐบาลนี้เสนอมาในพระราชบัญญัติฉบับนี้ จะเห็นว่าให้
อำนาจของการเคหะมากมายเหลือเกิน มากมายจริง ๆ มีเงินกองทุนให้มี
อะไรให้สารพัด เวลาขาดทุนให้รัฐบาลเอาเงินภาษีของประชาชนทั้งประเทศ
เข้ามาช่วยเหลือ แต่เวลากำไรท่านก็ไปตั้งเป็นโบนัส (Bonus) ให้อีก ผม
จะกราบเรียนตามท่านประธานผ่านไปทางท่านนายกรัฐมนตรีและท่านรัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงมหาดไทยว่า รัฐวิสาหกิจของไทยแต่ละอันนั้น มีอันไหนบ้าง
ที่สิทธิของพนักงานรัฐวิสาหกิจด้อยกว่าข้าราชการ และทำไมข้าราชการไทย
ถึงไม่มีโบนัสบ้าง เจ้าหน้าที่สรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐนั้น เขาเก็บ
ภาษีทำกำไรให้รัฐบาลได้มาก ๆ ทำไมไม่ตั้งโบนัสให้เขา และทำไมจะต้อง

ไปตั้งให้เฉพาะพนักงานรัฐวิสาหกิจ อันนี้คุณแล้วถ้าในอำนาจที่จะค้าจะขาย ท่านจะสร้างกำไรขึ้นมาเพื่อจะเอาเงินมาแบ่งกันอีกแล้ว ท่านประธานก็เห็นความล้มเหลว ของ ช.ก.ส. ก็ดี บอกปีนี้กำไร ๓๐๐ - ๔๐๐ ล้านบาท แต่จะต้องมาลดดอกเบี้ยให้เกษตรกรตามนโยบายรัฐบาล ที่จะต้องลดไป ๕๐ สตางค์ ขาดรายได้ไป ๔๐๐ - ๕๐๐ ล้านบาทพิโศพิโย เพราะกลัวจะไม่มีเงินมาแบ่งกันเดี๋ยวการเคหะแห่งชาติก็จะเหมือนกันอีก ผมขอกราบเรียนท่านประธานว่า ถ้าท่านประธานอ่านในมาตรา ๓๔ จะเห็นชัดเจนเลย เพราะว่าในมาตรา ๓๔ นั้นผมก็อ่านจนถึงว่า เงินรายได้มาจากเงินสำรองตามมาตรา ๑๑ ประโยชน์ตอบแทนตามมาตรา ๑๗ โบนัสตามมาตรา ๒๖ ซึ่งมาตรา ๒๖ นั้นเขียนไว้ชัดเจนว่า โบนัสนั้นตามมติของคณะรัฐมนตรี นี้อย่างไรครับท่านประธาน ผมถือว่าการค้าของรัฐนั้นจะค้าเพื่อส่งเสริมประชาชน แต่ไม่ได้หวังเอากำไรประชาชน เดียวนี้บริษัทจัดสรรที่ดินก็ดี บริษัทสร้างบ้านจัดสรรก็ดี มีมากมายไปหมด และก็ทำดีด้วย บางแห่งก็ราคาพอ ๆ กับของการเคหะ ฉะนั้นจะเห็นว่าเมื่อ ๓ - ๔ ปีก่อนก็เคยมีข่าวออกมาว่า บ้านการเคหะเขาให้ระวางเวลาเข้าไปอยู่ ระวางอะไรรู้ไหมท่านประธาน เขาบอกอย่าให้เด็กชนวิ่งไปชนฝา เพราะเดี๋ยวมันจะทะลุไปอีกห้องหนึ่ง นี่แหละคือฝีมือการเคหะ เสร็จแล้วท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยท่านก็มาขึ้นแถลง เสร็จแล้วก็จะขอให้สภานี้ให้ความเห็นชอบเพิ่มอำนาจให้การเคหะ ขอร้องเถอะท่านรัฐมนตรี ถอนออกไปเถอะอย่าเสนอเข้ามาเลยกฎหมายลักษณะนี้ หรือว่าท่านอยากจะให้มีพนักงานรัฐวิสาหกิจขึ้นมาเยอะ ๆ แล้วจะได้มีการตั้งกฎหมายเกี่ยวกับพนักงานรัฐวิสาหกิจขึ้นมาใหม่ อีก ผมเชื่อมั่นว่าต่อไปถ้ากฎหมายฉบับนี้ผ่านไปในสภานี้ ต่อไปรัฐบาลนี้ก็จะต้องเอากฎหมายลักษณะเดียวกันนี้ เอามาใช้อีกในหลายแห่ง ผมเห็นต่างประเทศเขาจะเลิกรัฐวิสาหกิจ รัฐบาลน่าจะเป็นผู้ควบคุม แต่

590

ผลปรากฏว่ารัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งแท้ ๆ ยังจะมาเอากำไรกับประชาชน เพราะฉะนั้นผมเป็นคนหนึ่งที่ไม่เห็นด้วย ที่จะรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณจักรพันธุ์
ครับ

นายจักรพันธุ์ ขมจินดา (ระยอง) : ท่านประธานครับ กระผม
จักรพันธุ์ ขมจินดา ส.ส. ระยอง พรรคประชาธิปัตย์ ขอเสนอปิดอภิปราย
ขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองมีผู้เสนอ
เปิดใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า
ปิดการอภิปราย ฉะนั้นผมจึงจะขอตามมติจากที่ประชุมว่า สมควรจะได้รับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้หรือไม่

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มา
ประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่จะลงมติ
รับหลักการ รัฐบาลขอชี้แจง ขอเชิญท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย
ครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
กราบเรียนท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม
พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ขออนุญาต
กราบเรียนชี้แจงผ่านท่านประธานในข้อสงสัย กระผมจะขออนุญาตเพื่อไม่ให้

เสียเวลามากนัก เอาข้อสงสัยหลัก ๆ เท่านั้นเองของสมาชิกผู้ทรงเกียรติที่
ได้กรุณาอภิปรายไปแล้ว คงจะขออนุญาตสรุปได้อยู่เป็น ๒ ประเด็นใน
เรื่องหลัก ๆ

ในเรื่องแรกก็คือ พระราชบัญญัติฉบับนี้เหมาะสมหรือไม่ที่จะมอบ
อำนาจให้กับการเคหะแห่งชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการเวนคืน
อสังหาริมทรัพย์เพื่อจัดทำทางเข้าออกสาธารณะ กระผม คงจะต้องขออนุญาตที่
จะกราบเรียนว่า ประโยชน์ของการเคหะชาตินั้น ก็คงจะเป็นที่รับทราบกัน
โดยทั่วไปแล้ว ว่ามีภาระหน้าที่โดยตรงในการช่วยเหลือประชาชนผู้มีรายได้น้อย
และผู้ไม่มีที่พักอาศัยเป็นหลัก เพราะฉะนั้นเรากงจะได้เห็นกันว่าในสังคม
ของบ้านเมืองเรานั้น ในปัจจุบันนี้มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องที่พักอาศัยนี้มาก
เหลือเกิน การเคหะแห่งชาติแต่ละปีนั้นก็ได้รับงบประมาณที่จำกัด เฉพาะใน
แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ นี้ ความต้องการการที่อยู่
อาศัยตามแผนมีอยู่ ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ หน่วย แต่การเคหะแห่งชาติ
สามารถทำได้ไม่ถึง ๒๐ เปอร์เซ็นต์ นอกจากนั้นแล้ว ปัญหาที่เกิดขึ้นใน
ปัจจุบันนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของคนที่ไม่มียุทธศาสตร์ ชุมชนได้สะพาน
ขณะนี้มียุทธศาสตร์ ๑๕ สะพานที่มีผู้คนอาศัยอยู่ นับได้แล้วเกือบ ๔,๐๐๐ - ๕,๐๐๐
ครอบครัว ในปัจจุบันนี้มีชุมชนที่รุกเข้าไปอาศัยตามที่ดินล่าคลองและคูต่าง ๆ
ถึง ๓,๐๐๐ กว่าครอบครัว ในปีหนึ่งนั้นมีพี่น้องประชาชนผู้ยากไร้ประสบอุบัติเหตุ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากเพลิงไหม้เป็นจำนวนมหาศาล นอกจากนั้นแล้วยัง
ประสบปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดจากการไล่ที่เวนคืน ตลอดจนกระทั่งในเรื่องอื่น ๆ
ที่ทำให้ไม่มีที่อยู่อาศัย ด้วยเหตุดังกล่าวกระผมจึงว่าการมอบอำนาจให้กับการ
การเคหะแห่งชาติ เพียงเพื่อให้ทำหน้าที่ในการช่วยเหลือพี่น้องผู้ยากไร้และ
คนยากจน ในเมืองนั้น กระผมคิดว่าเป็นสิ่งที่เหมาะสมแล้ว ปัญหาที่มีอยู่ว่า
การมอบอำนาจให้กับการเคหะดังกล่าวในการเวนคืนนั้น จะมีขอบเขต

เพียงใด ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติก็คงจะได้อ่านในร่างพระราชบัญญัติแล้ว ว่าการที่จะเวนคืนนั้นเวนคืน เฉพาะที่ดินที่จะมาจัดสร้างเส้นทางเข้าออกที่เป็นสาธารณประโยชน์เพียงเท่านั้น และยิ่งกว่านั้นทุกครั้งที่จะมีการเวนคืนนั้นจะต้องผ่านขั้นตอนแห่งการเจรจา การให้ความเป็นธรรม การแลกเปลี่ยนพื้นที่ นั่นคือมาตรการต่าง ๆ ที่ได้กำหนดเอาไว้อย่างชัดเจนในข้อบัญญัติต่าง ๆ นอกจากนั้นแล้วกระผมยังอยากจะกราบเรียนว่าอำนาจดังกล่าวนี้เป็น การให้อำนาจต่อการเคหะ แต่เมื่อจะมีการเวนคืนในพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใด โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเส้นทางที่เป็นเส้นทางเข้าออกตามพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้ว จะต้องร่างเป็นพระราชบัญญัติกลับมา อีกครั้งหนึ่งเพื่อขอรับการอนุมัติจากสภาแห่งนี้ นั่นคืออำนาจหน้าที่เท่านั้นเองที่มอบให้กับการเคหะแห่งชาติ เพราะฉะนั้นกระผม จึงขออนุญาตที่จะกราบเรียนท่านประธานสภาที่เคารพว่า รัฐบาลได้พยายามพิจารณาอย่างถึงที่สุด เพื่อที่จะให้การเคหะแห่งชาติได้ทำประโยชน์ให้กับผู้ยากไร้ และขณะเดียวกันก็มีการดูแลการปฏิบัติงานของการเคหะแห่งชาติอย่างดีที่สุด กระผมต้องขออนุญาตขอบพระคุณในความกรุณาในการที่ให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งรัฐบาลจะขอรับไปเพื่อแก้ไข ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใด
เห็นสมควรจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็น
ไม่สมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ กรุณายกมือด้วยครับ
(มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสียงส่วนน้อย
นะครับ ก็เป็นอันว่าที่ประชุมเห็นสมควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

คณะกรรมการการครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
ขอเสนอกรรมการวิสามัญจำนวน ๒๘ ท่าน รัฐบาล ๑ ท่าน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลเสนอ
กรรมการวิสามัญ ๒๘ ท่าน มีท่านผู้ใดเสนอเป็นอย่างอื่นใหม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกเสนอ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีนะครับ
เป็นอันว่าเสนอกรรมการวิสามัญ ๒๘ ท่าน รัฐบาลเสนอ ๑ ท่าน
เพราะฉะนั้นสัดส่วนจะเป็นดังนี้ รัฐบาลเสนอ ๑ ท่าน พรรคชาติไทย ๕ ท่าน พรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน
พรรคพลังธรรม ๓ ท่าน พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน พรรคเสรีธรรม พรรคเอกภาพ
พรรคมวลชน พรรคประชากรไทย และพรรคราษฎร ๑ ท่าน เชิญกรรมการ
รัฐบาลครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
รายชื่อกรรมการวิสามัญในส่วนของรัฐบาลมีดังนี้ นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์
นายปลั่ง มีจุล นายชำนาญ พงนา นายวิญญู เครื่องงาม นายชัยฤกษ์
ศิษฐานาง นายชัยเกษม นิตสิริ ร้อยเอก ปราศรัย ทรงสุรเวทย์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พรรคประชาธิปัตย์
๕ ท่านครับ

นายจักรพันธ์ ขมจินดา (ระยอง) : ท่านประธานครับ
รายชื่อคณะกรรมการวิสามัญในสัดส่วนของพรรคประชาธิปัตย์จำนวน ๕ ท่าน
มีดังนี้ ๑. นายประเสริฐ มงคลศิริ ส.ส. อุทัยธานี ๒. นายณรงค์ นุ่นทอง
อดีต ส.ส. นครศรีธรรมราช ๓. นายวินัย เสนเนียม ส.ส. จังหวัดสงขลา
๔. นายทวี สุระบาล ส.ส. จังหวัดตรัง และ ๕. นายสมพงษ์ สุสุภอรรถ

594

ส.ส. กรุงเทพมหานคร ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคชาติไทย ๕ ท่านครับ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชัยภูมิ พรรคชาติไทย
ในส่วนพรรคชาติไทย ๕ ท่าน มีดังนี้ ๑. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม
๒. นายวิรัช รัตนเศรษฐ ๓. นายอนุรักษ์ จูริมาศ ๔. นายทศพล สังขทรัพย์
๕. นายเนวิน ชิดชอบ ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคชาติพัฒนา ๔ ท่าน เชิญครับ

นายลำพอง พิลาสมบัติ (นครราชสีมา) : ท่านประธาน
ที่เคารพ กระผม ลำพอง พิลาสมบัติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัด
นครราชสีมา พรรคชาติพัฒนา ขอเสนอสัดส่วนในนามของพรรคชาติพัฒนา
๔ ท่าน คือ นายชวลิต โอสดานุเคราะห์ นายประวิช รัตนเพียร
นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง และนายมานะ กุสกูล ขอผู้รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคความหวังใหม่ ๓ ท่านครับ

นายเฉลิมยศ แสนวิเศษ (มุกดาหาร) : กราบเรียน
ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติ กระผม นายเฉลิมยศ
แสนวิเศษ พรรคความหวังใหม่ จากมุกดาหาร ขอเสนอกรรมการวิสามัญ
ร่าง พ.ร.บ. การเคหะแห่งชาติ ในสัดส่วนของพรรคความหวังใหม่ ๓ ท่าน

คือ ๑. นายมนตรี ค่านไพบูลย์ ส.ส. ลำพูน ๒. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย
ส.ส. อุตรธานี ๓. นายปัญญา จินาคำ ส.ส. แม่ฮ่องสอน ขอผู้รับรองครับ
(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
พรรคพลังธรรม ๓ ท่านครับ

นายแสวง ฤกษ์จรัส (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม แสวง ฤกษ์จรัส สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร
พรรคพลังธรรม ขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญร่างพระราชบัญญัติการเคหะ
แห่งชาติ ในสัดส่วนของพรรคพลังธรรม ๓ ท่าน ๑. ส.ส. ทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์
๒. ส.ส. สุธรรม แสงประทุม ๓. ส.ส. สมพัฒน์ กัลยาวิชัย ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรอง
ถูกต้อง พรรคกิจสังคม ๑ ท่าน ครับ

นายวิฑูรย์ วงษ์ไกร (ยโสธร) : กราบเรียนท่านประธาน
สภาที่เคารพ กระผม วิฑูรย์ วงษ์ไกร กิจสังคม จากจังหวัดยโสธร ในส่วน
ของพรรคกิจสังคมขอเสนอกรรมาธิการวิสามัญ คือคุณพงษ์อุดม ดรีสุชี ส.ส.
จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอผู้รับรองด้วย

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ต่อไปพรรคเสรีธรรม เอกภาพ มวลชน ประชากรไทยและราษฎร เสนอ
๑ ท่าน

นายธงชัย พิมพ์สกุล (ชลบุรี) : กราบเรียนท่านประธานสภา
ที่เคารพ กระผม นายธงชัย พิมพ์สกุล พรรคเอกภาพ จากชลบุรี ใน

596

ศักดิ์ส่วนกลุ่ม ๒๔ ขอเสนอ นาวาเอก พล กษา เป็นกรรมาธิการ ของผู้รับรอง
ครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้รับรองถูกต้อง
ขอเชิญท่านเลขาธิการ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
รายนามกรรมาธิการวิสามัญ พิจารณาร่างพระราชบัญญัติการเคหะแห่งชาติ
พ.ศ. . . . ๑. นายชำนาญ ศักดิ์เศรษฐ์ ๒. นายปลั่ง มีจุต ๓. นายชำนาญ
พจนนำ ๔. นายวิษณุ เครื่องงาม ๕. นายชัยฤกษ์ ดิษฐอำนาจ ๖. นายชัยเกษม
นิติศิริ ๗. ร้อยเอก ปราศรัย ทรงสุรเวทย์ ๘. นายประเสริฐ มงคลศิริ
๙. นายณรงค์ นุ่นทอง ๑๐. นายวินัย เสนเนียม ๑๑. นายทวี สุระบาล
๑๒. นายสมพงษ์ สุ่มอรอด ๑๓. นายอนุรักษ์ จูริมาศ ๑๔. นายวิรัช
รัตนเศรษฐ ๑๕. นายสรอรรถ กลิ่นประทุม ๑๖. นายทศพล สังขทรัพย์
๑๗. นายเนวิน ชิดชอบ ๑๘. นายประวิช รัตนเพียร ๑๙. นายชวลิต
โอสदानุเคราะห์ ๒๐. นายชาญชัย ชัยรุ่งเรือง ๒๑. นายมานะ กุสกูล
๒๒. นายมนตรี คำนไพบูลย์ ๒๓. นายเฉลิมพล สนิทวงศ์ชัย ๒๔. นายปัญญา
จินาคำ ๒๕. นายทินวัฒน์ มฤคพิทักษ์ ๒๖. นายสุธรรม แสงประทุม
๒๗. นายสมพัฒน์ กัลยาวิชัย ๒๘. นายพงษ์อุดม ตรีสุชี ๒๙. นาวาเอก พล
กษา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณสมักร
มีอะไรครับ

นายสมักร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ผม สมักร
สุนทรเวช ประชากรไทย กรุงเทพมหานคร ผมอยากกราบเรียนท่านประธาน
ว่า โดยหลักการที่เราตกลงกันได้คร่าว ๆ กลุ่ม ๒๔ ซึ่งเดี๋ยวนี้ก็เป็นกลุ่ม ๒๕

มีลือกละ ๘ อยู่ ๓ ลือก คือลือก ๘ ก็ของเอกภาพ ลือก ๘ ก็ของเสรีธรรม และลือก ๘ ก็อีก ๓ พรรคที่เหลือ ผมคิดว่า ทางเอกภาพได้ใช้สิทธิไปแล้ว โดยการตั้งไปคนหนึ่งแล้ว ถัดไปก็ต้องทางกลุ่ม คุณอาทิตย์ท่าน หรือทางกลุ่มผม ทำไมถึงเอกภาพถึงจะใช้สิทธิบ่อยเกินไป อย่างนี้ละครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยวทางเอกภาพ ตกลงกับคุณสมัครได้ไหมครับ

นายสมัคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ไม่ใช่ ก็กำลังนี้เขาก็ควรจะตกลงกันง่าย ๆ อย่างนี้ ควรจะเอาคนที่ ๒๕ ออกและก็ เปลี่ยนเป็นผมขอเสนอคุณเขียนจิตต์ ระพีพัฒน์ ณ อยู่ชยา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่ทราบว่า ทางเอกภาพจะกรุณาได้ไหม เชิญคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ผม เอกภาพ พลซื่อ พรรคเอกภาพ จากร้อยเอ็ด เนื่องจากสัดส่วนกลุ่ม ๒๔ นั้น ปกติเราจะมีการประชุมงานกันอยู่ตรงนี้ เห็นว่าเจ็บไป ไม่เป็นไร คิวหน้าเราให้ เราสละสิทธิ์

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คืออย่างนี้ คุณสมัครขอตรงกรรมาธิการชุดนี้ และก็บังเอิญข้อเสนอคุณสมัครบอกเมื่อ กรรมาธิการชุดที่แล้วพรรคเอกภาพได้สัดส่วนไป ไม่ทราบว่า จะกรุณาได้ไหม ถ้าตกลงกันได้ เชิญคุณเอกภาพ

นายเอกภาพ พลซื่อ (ร้อยเอ็ด) : ท่านประธานที่เคารพ เมื่อทางประชากรไทย เราก็ไม่เป็นไร อยากได้ก็ให้เพื่อความสามัคคีเพื่อ บ้านเพื่อเมือง

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่า คนสุดท้ายพรรคเอกภาพขอลอน ก็เป็นอันว่าคุณสมัคร เสนอคุณเขียนจิตต์แทน

นายสมักร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ขอผู้รับรอง
ด้วยครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านเลขาธิการ
ครับ

นายไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล (เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร) :
๒๕. นางเย็นจิตต์ ระพีพัฒน์ ณ อยุธยา

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดเวลา
แปรญัตติ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
๗ วันตามข้อบังคับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : กำหนดเวลา
แปรญัตติภายใน ๗ วันตามข้อบังคับ คุณเจริญ

นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผม เจริญ จรรย์โกมล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคชาติไทย จาก
จังหวัดชัยภูมิ ผมเองผมขอกราบเรียนวิงวอนผ่านทางท่านประธานไปถึง
ท่านรัฐมนตรีว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติฉบับนี้มีการร่างกฎหมายในสาระสำคัญ
เกี่ยวกับเรื่องการเงินอยู่หลายมาตรา แล้วรายละเอียดไม่ชัดเจน มีการเขียน
กฎหมายยังไม่รัดกุม ผมเองขอความวิงวอนผ่านทางท่านไปยังท่านรัฐมนตรีว่า
ขอใช้เวลาในการแปรญัตติสัก ๓๐ วัน หวังว่าท่านคงไม่ขัดข้องทั้งนี้ก็เพื่อว่า
พวกเราจะได้มีโอกาสได้พิจารณาอย่างรอบคอบในการพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ผม
ขอเสนอไป ๓๐ วัน แล้วก็ขอให้ท่านรัฐมนตรีได้พิจารณา ถ้าหากว่าเรา
พิจารณาด้วยความสุจริตแล้ว ผมคิดว่าไม่มีอะไรที่จะต้องห่วงไหวทั้งสิ้น ขอผู้
รับรองครับ

(มีสมาชิกยกมือขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง แต่วก่อนจะถามรัฐบาล ผมอยากจะเรียนอธิบายข้อเท็จจริงตรงนี้นิดหนึ่งว่า เวลาแปรญัตติไม่ได้หมายถึง เวลาของการพิจารณาจะพิจารณาเท่าไรก็ได้ แต่ว่าเวลาที่สมาชิกจะส่งคำแปรญัตติภายใน ๗ วัน แต่ว่าตอนนี้คุณเจริญยืนยัน ๓๐ วันนะครับ ไม่ทราบทางรัฐบาลจะยืนยันภายใน ๗ วันหรือเปล่าครับ

พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ทางรัฐบาลตระหนักดีว่า ทางฝ่ายค้านนั้นมีความต้องการ แต่ว่าทางรัฐบาลคงจะต้องขออนุญาตยืนยันอยู่ ๗ วันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณเจริญครับ นายเจริญ จรรย์โกมล (ชัยภูมิ) : ท่านประธานที่เคารพ ผม สมาชิกจากชัยภูมิ พรรคชาติไทย ผมเข้าใจในเรื่องการแปรญัตติ แต่ที่ผมขอไป ๓๐ วันนั้น มันมีหลายมาตราที่เกี่ยวกับเรื่องการเงิน ซึ่งเป็นผลประโยชน์ของพี่น้องประชาชน ท่านประธานเองผมก็เคารพอยู่ตลอดเวลา ผมเองผมไม่อยากใช้คำพูดอะไรที่มากมาย ผมว่าสิ่งที่เราพูดกันนั้นเป็นเรื่องที่พวกเราเข้าใจ แต่ที่ผมขอกราบวิงวอนผ่านท่านไปถึงท่านรัฐมนตรีนั้น ก็เพื่อว่าพวกเราจะได้ศึกษารายละเอียดในเรื่องนี้อย่างชัดเจน เพราะมันมีมาตราอย่างสำคัญ อย่างมาตรา ๑๐ มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๒ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ นั้น มีปัญหาในการเขียนกฎหมาย เขียนอย่างกว้าง แล้วก็ไม่ชัดเจน ให้อำนาจบุคคลที่เกี่ยวข้องทำธุรกิจนั้น ความเสียหายเกิดกับบ้านเมือง พวกเราสมาชิกสภาผู้แทนนั้นเป็นภาระหน้าที่ที่จะต้องรับผิดชอบ ผมเองผมไม่เคยที่จะติติงท่านประธาน แต่ครั้งนี้นอกจากท่านชัชวาลย์ พูดครั้งหนึ่งแล้ว ผมเองเป็นสมาชิกสภาผู้แทนนั้น ผมเห็นท่านประธานพูดอย่างนี้แล้ว ผมถือว่าไม่สมควรนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมเพียงแต่อธิบายเพิ่มเติม เป็นอันว่าคุณเจริญก็ขึ้นชั้น ๓๐ วัน เพราะฉะนั้นผมจึงจะขอมติจากที่ประชุมว่า ๗ วัน หรือ ๓๐ วัน

(ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎรมีสัญญาจะให้สมาชิกที่มาประชุมทราบก่อนลงมติ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็จะถามประเด็นหลังก่อน ท่านผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน กรุณายกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๒๕ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นสมควรแปรญัตติภายใน ๗ วัน กรุณายกมือขึ้น (มีสมาชิกยกมือ ๘๘ คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มติแปรญัตติภายใน ๓๐ วัน ๒๕ เสียง ภายใน ๗ วัน ๘๘ เสียง ก็เป็นอันว่าแปรญัตติภายใน ๗ วัน วันนี้เราได้พิจารณามาพอสมควรแล้วได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติทั้งหมด ๑๑ ฉบับ ผมจึงเห็นสมควรปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๘.๕๕ นาฬิกา

ผู้จกรายงานการประชุม

ชุติมา ทองมา	นัยนา เปรมประพันธ์
อุษารัตน์ เกิดโสคศรี	สันทนา ททรัพย์พูนผล
จิราพร พจน์วิชัย	เขาวเรศ เจริญเฉลิมศักดิ์
ประกาลักษณ์ ปูนบุคคา	รัชณี มนต์ไทรเวศย์
ศุภปภา หนองพงษ์	สติมา จันทรไพจิตร
เพทชาย พันธุ์คุ้ม	วัชรวิระกิงน้อย
จิรภา จันทรเกาะ	วิมา สัตตวัตรกุล
จงถนอม พลัดเสนา	สาวิตรี อมรตานนท์
รัชฎา มีคุณ	รัศมี บานเย็น
วิภาวรรณ นิลบรรจง	กัลยา พิมพ์เสน
ประทีป รักเมือง	ฐานิสา แก้วสดิษฐ์
รพีพร ศรีรัตนพรพงษ์	รสรินทร์ กนกอุดม
ชนิกา ศรีสมวงศ์	อารีรัตน์ พัฒนโสภณพงศ์
สมบัติ จันทรไพจิตร	บังอร แก่นกุล
พรเทพ ไชยสงวนสุข	อัมพา กันทิโกวิทช์
เขาวภา เนื่องพิมพ์	พัชรี ไชคำพา
กรรณิกา บุญชูบ	วัสนี อุดมภักดี

602

สภาผู้แทนราษฎร (สมัยสามัญ ครั้งที่สอง...)

ครั้งที่ ๒๓...../.....๒๕๓๖

คณะกรรมการพิจารณาปิดมหรสพทางการเมืองการประมุขและกระทรวงการประมุข

ลำดับที่	รายชื่อคณะกรรมการ	ตำแหน่ง	ลายมือชื่อ
1.	นายนิยม วรรณฤฎา	ประธานคณะกรรมการ	
2.	นายสมพงษ์ อุตกฤษฎา	รองประธาน คนที่หนึ่ง	
3.	นายเดวิด มงคลวิเศษ	รองประธาน คนที่สอง	
4.	นายสุเมธ พรหมพันธ์	รองประธาน คนที่สาม	
5.	นายไพจิตร ศรีวิบูลย์	รองประธาน คนที่สี่	
6.	นายไชยยศ อิ่มเมธ	รองประธาน คนที่ห้า	
7.	นายแสวง อุกฤษ	รองประธาน คนที่หก	
8.	นายประสิทธิ์ อภิรักษ์	รองประธาน คนที่เจ็ด	
9.	ร้อยตรี (หญิง) พนิดา เกษมมงคล	โฆษกคณะกรรมการ	
10.	นายทวี สุระบาท	ผู้ช่วยโฆษก	
11.	นายณรงค์เลิศ สุวพล	ที่ปรึกษา	
12.	นายเกษม มาดิษฐ์	ที่ปรึกษา	
13.	นายธานี ยี่สาร	ที่ปรึกษา	
14.	นายภูธร สารผล	ที่ปรึกษา	
15.	นายไพรัช นุชิต		
16.	นายสมศักดิ์ ปรีคณานิพนธ์กุล	เลขานุการคณะกรรมการ	
17.	นายสุรพงษ์ วงศ์ศิริ	ผู้ช่วยเลขานุการ	

ตรวจแล้ว วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่...../...../.....

วันที่.....